

Dziennik Urzędowy L 386

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
29 grudnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie 1
- ★ Rozporządzenie (WE) nr 1890/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 571/88 w sprawie organizacji badań statystycznych Wspólnoty dotyczących struktury gospodarstw rolnych, w odniesieniu do ram finansowych na lata 2007–2009 i maksymalnego wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz Bułgarii i Rumunii 12
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1891/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 6/2002 i (WE) nr 40/94 w celu nadania skuteczności przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego dotyczącego międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych 14

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/953/WE:

- ★ Decyzja rady z dnia 27 marca 2006 r. w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania umowy między Wspólnotą Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych 17
- Umowa między Wspólnotą Europejską a Królestwem Marokańskim dotycząca pewnych aspektów usług lotniczych 18

Cena: 22 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2006/954/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. zatwierdzająca przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych, przyjętego w Genewie w dniu 2 lipca 1999 r. 28

2006/955/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniająca regulamin Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w odniesieniu do systemu językowego 44

2006/956/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniająca regulamin Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w odniesieniu do systemu językowego 45

2006/957/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie wprowadzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej zmiany do Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska 46

2006/958/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie podpisania Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie rewizji Umowy w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności zawartej między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską 50

2006/959/WE:

- ★ Decyzja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich, zebranych w Radzie z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Euro-śródziemnomorskiej umowy dotyczącej usług lotniczych między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony ⁽¹⁾ 55

Euro-śródziemnomorska umowa dotycząca usług lotniczych między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, Z jednej strony, a Królestwem Maroka, Z drugiej strony 57

Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ Decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej 89

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE (WE) nr 1889/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 20 grudnia 2006 r.****w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Unię Europejską, a w szczególności jego art. 179 ust. 1 i art. 181a ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

działając zgodnie z procedurą przywołaną w art. 251 Traktatu (1),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Proponuje się ustanowienie nowych ram planowania i realizacji pomocy, aby zapewnić wyższą efektywność i przejrzystość pomocy zewnętrznej Wspólnoty. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. (2), ustanawia instrument wspólnotowej pomocy przedakcesyjnej (IPA) dla krajów kandydujących i potencjalnie kandydujących. Rozporządzenie (WE) nr 1638/2006 (3) Parlamentu Europejskiego i Rady w dnia 24 października 2006 r. ustanawia europejski instrument sąsiedztwa i partnerstwa (ENPI) zapewniający bezpośrednie wsparcie europejskiej polityki sąsiedztwa. Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 (4) Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawia europejski instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (IWR) (4). Rozporządzenie Rady (WE) nr 1889/2006 ustanawia instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie (IWP). Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawia instrument finansowania stabilności (IFS) (5) zapewniający pomoc w sytuacjach kryzysowych i w przypadku zagrożenia kryzysem, a także w sytuacjach określonych zagrożeń globalnych i ponadregionalnych. Niniejsze rozporządzenie ustanawia instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (europejski instrument na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie), umożliwiający udzielanie pomocy niezależnie od zgody rządów krajów trzecich i innych władz publicznych.

(2) Artykuł 6 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że Unia opiera się na zasadach wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz państwa prawnego, które są wspólne dla państw członkowskich.

(3) Działania na rzecz wspierania, rozwoju i konsolidacji demokracji i państwa prawnego oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych swobód stanowią obecnie główny cel polityki rozwoju prowadzonej przez Wspólnotę, a także współpracy gospodarczej, finansowej i technicznej z państwami trzecimi (6). Zaangażowanie w poszanowanie, wspieranie i ochronę zasad demokracji i praw człowieka stanowi podstawowy element stosunków umownych Wspólnoty z państwami trzecimi (7).

(4) Niniejszy instrument finansowy przyczynia się do osiągnięcia celów konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju wspólnie przyjętego przez Radę i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlament Europejski i Komisję w dniu 20 grudnia 2005 r. (8). Konsensus europejski w sprawie rozwoju podkreśla, że „postęp w dziedzinie praw człowieka, dobre rządy i demokratyzacja stanowią fundamenty zmniejszania ubóstwa i zrównoważonego rozwoju”, przyczyniając się tym samym do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju.

(5) Ponieważ konsensus europejski w sprawie rozwoju potwierdził ponownie, że promowanie równości płci i praw kobiet jest podstawowym prawem człowieka oraz kwestią sprawiedliwości społecznej przyczyniającą się również do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, kairskiego programu działania oraz Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, równość płci stanowi ważny element niniejszego rozporządzenia.

(1) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2006 r.

(2) Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 82.

(3) Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 1.

(4) Dz.U. L 386, 29.12.2006, p. 1

(5) Dz.U. L 327 z 24.11.2006, str. 1.

(6) Komunikat Komisji z dnia 8 maja 2001 r. w sprawie roli Unii Europejskiej we wspieraniu praw człowieka i demokratyzacji w krajach trzecich.

(7) Komunikat Komisji z dnia 23 maja 1995 r. w sprawie włączenia poszanowania dla zasad demokracji i praw człowieka do porozumień pomiędzy Wspólnotą a krajami trzecimi.

(8) Dz.U. C 46 z 24.2.2006, str. 1.

- (6) Niniejszy instrument finansowy przyczynia się do osiągnięcia celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii, zgodnie z art. 11 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej i szczegółowymi wytycznymi UE, dotyczącymi rozwoju i konsolidacji demokracji, państwa prawa, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności.
- (7) Udział Wspólnoty w rozwoju i konsolidacji demokracji i państwa prawa, a także poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oparty jest na zasadach ogólnych ustanowionych na mocy Międzynarodowej Karty Praw Człowieka, a także wszelkie inne instrumenty na rzecz praw człowieka przyjęte w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz na odpowiednich regionalnych instrumentach z zakresu praw człowieka.
- (8) Demokracja i prawa człowieka są ze sobą nierozdzielnie związane. Podstawowe swobody, takie jak wolność słowa i zrzeszania się, to podstawy pluralizmu politycznego i procesów demokratycznych, podczas gdy kontrola demokratyczna i rozdział władzy to warunki konieczne dla zachowania niezawisłości sądów i państwa prawa, które z kolei są niezbędne do skutecznej ochrony praw człowieka.
- (9) Prawa człowieka są rozpatrywane w świetle powszechnych norm międzynarodowych, demokrację jednak należy również postrzegać jako proces odśrodkowy, obejmujący wszystkie grupy społeczne i instytucje, szczególnie demokratyczne parlamenty krajowe, które powinny zapewnić możliwość uczestnictwa w nim, jego reprezentatywność oraz aktywne i odpowiedzialne uczestnictwo. Tworzenie i utrzymanie kultury praw człowieka oraz zapewnienie demokracji dla obywateli – zadanie szczególnie pilne i trudne w nowych demokracjach – to nieustanne wyzwanie, za które odpowiadają przede wszystkim obywatele danego kraju, lecz nie oznacza to uwolnienia społeczeńści międzynarodowej z ciężących na niej zobowiązań.
- (10) Aby uwzględnić powyższe zagadnienia w efektywny, przejrzysty, terminowy i elastyczny sposób po wygaśnięciu rozporządzenia Rady (WE) nr 975/1999 z dnia 29 kwietnia 1999 r. określającego wymagania dla wdrożenia operacji współpracy rozwojowej przyczyniających się do ogólnego celu rozwoju i umacniania demokracji i praworządności i do celu poszanowania dla praw człowieka i podstawowych wolności ⁽¹⁾ i rozporządzenia Rady (WE) nr 976/1999 z dnia 29 kwietnia 1999 r. określającego wymagania dla wdrożenia operacji współpracy rozwojowej przyczyniających się w ramach polityki współpracy Wspólnoty do ogólnego celu rozwoju i umacniania demokracji i praworządności i do celu poszanowania dla praw człowieka i podstawowych wolności w krajach trzecich ⁽²⁾, które służyły jako podstawa prawna europejskiej inicjatywy na rzecz demokracji i praw człowieka, i które wygasają dnia 31 grudnia 2006 r., potrzebne są określone zasoby finansowe i specjalny instrument finansowy, który może dalej działać w autonomiczny sposób, zachowując jednocześnie charakter uzupełniający w stosunku do i wzmacniający stosowne wspólnotowe instrumenty na rzecz pomocy zewnętrznej, umowy o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów, Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony ⁽³⁾ oraz pomoc humanitarną.
- (11) Pomoc Wspólnoty w ramach niniejszego rozporządzenia ma stanowić uzupełnienie różnych innych narzędzi wdrożenia dziedzin polityki UE w zakresie demokracji i praw człowieka, od dialogu politycznego i kroków dyplomatycznych do różnych instrumentów współpracy finansowej i technicznej, które obejmują zarówno programy geograficzne, jak i tematyczne. Będzie ona również uzupełniać interwencje instrumentu stabilności związane ściślej z sytuacjami kryzysowymi.
- (12) W szczególności, dodatkowo i komplementarnie w stosunku do działań uzgodnionych z krajami partnerskimi w kontekście współpracy w ramach instrumentu przedakcesyjnego, europejskiego instrumentu sąsiedztwa i partnerstwa, europejskiego instrumentu współpracy na rzecz rozwoju oraz współpracy gospodarczej, umowy Kotonu z krajami AKP, instrumentu współpracy z uprzemysłowionymi państwami trzecimi oraz innymi krajami i terytoriami o wysokim poziomie dochodów i instrumentu stabilności, w ramach niniejszego rozporządzenia, Wspólnota zapewnia pomoc, która dotyczy globalnych, regionalnych, krajowych i lokalnych zagadnień w zakresie praw człowieka i demokratyzacji, we współpracy ze społeczeństwem obywatelskim, co oznacza objęcie nią wszystkich rodzajów działań społecznych osób indywidualnych lub grup, które są niezależne od państwa i działają w dziedzinie wspierania praw człowieka i demokracji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 120 z 8.5.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2110/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 120 z 8.5.1999, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2112/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 344 z 27.12.2005, str. 23).

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3; Dz.U. L 385 z 29.12.2004, str. 88.

- (13) Poza tym, podczas gdy cele w zakresie demokracji i praw człowieka muszą być coraz częściej włączane do głównego nurtu wszelkich instrumentów finansowych, pomoc Wspólnoty w ramach niniejszego rozporządzenia – ze względu na swój charakter globalny i niezależność działania od zgody rządów krajów trzecich i innych władz publicznych – będzie mieć szczególny charakter uzupełniający i dodatkowy. Umożliwi to współpracę ze społeczeństwem obywatelskim w odniesieniu do delikatnych zagadnień związanych z prawami człowieka i demokracją, w tym praw imigrantów, osób ubiegających się o azyl i wewnętrznych przesiedleńców, zapewniająca elastyczność reakcji w odpowiedzi na zmianę okoliczności lub wsparcie dla innowacji. Poza tym, instrument ten zapewni Wspólnocie możliwość wyrażania i wspierania określonych celów i środków na poziomie międzynarodowym, niepowiązanych geograficznie ani niewywołanych przez kryzysy, które to cele i działania mogą wymagać podejścia ponadnarodowego lub obejmować działania w ramach Wspólnoty i szeregu krajów partnerskich. Rozporządzenie zapewnia konieczne ramy dla działań, takich jak wspieranie niezależnych unijnych misji monitorowania wyborów, które wymagają spójności polityki, jednolitego systemu zarządzania i wspólnych standardów operacyjnych.
- (14) Przewidziane w niniejszym rozporządzeniu rozwój i umacnianie demokracji powinny uwzględniać demokratyczne parlamenty i ich zdolność do wspierania i przyspieszania procesu reform demokratycznych. Parlamenty krajowe należy zatem potraktować jako organy kwalifikujące się do przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu wsparcia finansowego, jeżeli jest to konieczne do osiągnięcia celów rozporządzenia, chyba że proponowane środki mogą być finansowane w ramach powiązanego instrumentu pomocy zewnętrznej Wspólnoty.
- (15) „Wytyczne w sprawie wzmocnienia współpracy operacyjnej pomiędzy Wspólnotą reprezentowaną przez Komisję i państwami członkowskimi w obszarze pomocy zewnętrznej” z dnia 21 stycznia 2001 r. podkreślają konieczność lepszej koordynacji pomocy zewnętrznej UE w obszarze wspierania demokracji i poszanowania praw człowieka, a także podstawowych wolności na świecie. Komisja i państwa członkowskie powinny zagwarantować, że zapewniane przez nie środki pomocy będą się uzupełniać oraz, że będą one spójne, unikając jednocześnie powielania i nakładania się na siebie. Komisja i państwa członkowskie powinny zmierzać do ściślejszej współpracy z innymi donatorami. Polityka Wspólnoty w zakresie rozwoju współpracy powinna uzupełniać politykę prowadzoną przez państwa członkowskie.
- (16) Odpowiedniość i zakres pomocy Wspólnoty w zakresie wspierania demokracji i praw człowieka wymaga regularnej i częstej wymiany informacji pomiędzy Komisją a Parlamentem Europejskim.
- (17) Komisja musi konsultować się z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego, a także z innymi dobroczyńcami i stronami, odpowiednio wcześniej w procesie programowania, aby ułatwić im wniesienie stosownego wkładu i zapewnić możliwość najbardziej komplementarny charakter działań pomocowych.
- (18) Wspólnota musi mieć możliwość szybkiego reagowania na nieprzewidziane potrzeby i w wyjątkowych okolicznościach, co zwiększy wiarygodność i efektywność jej zaangażowania we wspieranie demokracji i praw człowieka w krajach, w których zaistnieje taka sytuacja. W związku z tym, Komisja musi mieć możliwość podejmowania decyzji o środkach specjalnych, nieujętych w dokumentach strategicznych. Ten instrument zarządzania pomocą odpowiada środkom zawartym w innych instrumentach finansowania pomocy zewnętrznej.
- (19) Wspólnota powinna być również w stanie, na czas i w elastyczny sposób reagować na szczególne potrzeby obrońców praw człowieka, poprzez podjęcie działań ad-hoc, niebędących przedmiotem przetargu. Ponadto również podmioty nieposiadające osobowości prawnej zgodnie ze stosowanym prawem krajowym mogą się kwalifikować do otrzymywania pomocy zgodnie warunkami przedstawionymi w rozporządzeniu.
- (20) Niniejsze rozporządzenie ustanawia kopertę finansową na okres 2007-2013, której wysokość jest głównym punktem odniesienia dla władzy budżetowej zgodnie z pkt 37 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾.
- (21) Należy zabezpieczyć wsparcie finansowe dla Wspólnego Centrum Uniwersytetów Europejskich na rzecz Praw Człowieka i Demokracji, oferującego europejski program studiów magisterskich w dziedzinie praw człowieka i demokracji i dla programu stypendiów UE-ONZ po wygaśnięciu do końca 2006 r. decyzji nr 791/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r., ustanawiającej wspólnotowy program działań na rzecz promowania podmiotów działających na poziomie europejskim oraz wspierania działań ad hoc w dziedzinie edukacji i szkoleń⁽²⁾, która to decyzja stanowi podstawę prawną finansowania.
- (22) Misje UE monitorowania wyborów w dużym stopniu przyczyniają się do powodzenia procesów demokratycznych w krajach trzecich⁽³⁾. Jednak wspieranie demokracji wykracza daleko poza sam proces wyborczy. Wydatki na unijne misje monitorowania wyborów nie powinny zatem pochłaniać sum nieproporcjonalnie wysokich w stosunku do łącznych funduszy dostępnych w ramach niniejszego rozporządzenia.

(1) Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

(2) Dz.U. L 138, 30.4.2004, str. 31.

(3) Komunikat Komisji z dnia 11 kwietnia 2000 r. w sprawie monitorowania wyborów przez UE i pomocy przy ich organizacji.

- (23) Działania niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia należy podjąć zgodnie z Decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾.
- (24) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, aby osiągnąć podstawowe cele niniejszego rozporządzenia, niezbędne i właściwe jest określenie zasad europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza zakres konieczny do osiągnięcia tych celów, zgodnie z trzecim akapitem art. 5 traktatu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

CELE I ZAKRES

Artykuł 1

Cele

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia europejski instrument na rzecz demokracji i praw człowieka, w ramach którego Wspólnota zapewnia pomoc w ramach spójnej z całą polityką zagraniczną UE wspólnotowej polityki na rzecz rozwoju i współpracy gospodarczej, finansowej i technicznej z krajami trzecimi, przyczyniając się do rozwoju i konsolidacji demokracji i państwa prawa, a także poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności.
2. W szczególności, taka pomoc może mieć na celu:
- a) wzmocnienie poszanowania oraz przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka i innymi międzynarodowymi i regionalnymi instrumentami dotyczącymi praw człowieka; wspieranie i umacnianie demokracji i reform demokratycznych w krajach trzecich, przede wszystkim poprzez wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego; zapewnienie wsparcia obrońcom praw człowieka i ofiarom represji lub nadużyć oraz solidarności z nimi; umacnianie organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających w dziedzinie praw człowieka i demokracji;
- b) wspieranie i umacnianie międzynarodowych i regionalnych ram określających ochronę, wsparcie i monitorowanie praw człowieka, wsparcie demokracji i praworządności oraz umacnianie aktywnej roli dla społeczeństwa obywatelskiego w obrębie tych ram;

- c) budowanie zaufania do procesu wyborczego oraz wzmocnianie jego wiarygodności, w szczególności poprzez misje monitorowania wyborów i wsparcie dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego zaangażowanych we wspomniany proces;

Artykuł 2

Zakres

1. Uwzględniając art. 1 i 3, pomoc Wspólnoty dotyczy następujących obszarów:
- (a) wspieranie i umacnianie demokracji partycypacyjnej i reprezentatywnej, łącznie z demokracją parlamentarną i procesami demokratyzacji, w szczególności przy pomocy organizacji społeczeństwa obywatelskiego, między innymi w zakresie:
- (i) wspierania swobody zrzeszania się i zgromadzeń, swobodnego przepływu osób, wolności słowa i wypowiedzi, łącznie z ekspresją artystyczną i kulturową, niezależności środków masowego przekazu oraz nieograniczonego dostępu do informacji, jak również usuwania przeszkód administracyjnych utrudniających korzystanie z tych wolności, łącznie ze zwalczaniem cenzury;
- (ii) wzmocnienia praworządności, wspierania niezawisłości wymiaru sprawiedliwości, wspierania i oceny reform prawnych i instytucjonalnych, zwiększania dostępu do wymiaru sprawiedliwości;
- (iii) wspierania i umacniania pozycji Międzynarodowego Trybunału Karnego, międzynarodowych trybunałów karnych powołanych ad hoc, wymiaru sprawiedliwości w okresach przejściowych oraz mechanizmów prawdy i pojednania;
- (iv) wspierania reform mających na celu skuteczną i przejrzystą odpowiedzialność demokratyczną oraz nadzór demokratyczny, łącznie z nadzorem sektora bezpieczeństwa i sprawiedliwości, oraz wspierania działań antykorupcyjnych;
- (v) wspierania pluralizmu politycznego i demokratycznej reprezentacji politycznej, zachęcania obywateli do uczestnictwa politycznego w demokratycznym procesie reform na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym, w szczególności grup odsuniętych na margines społeczny;
- (vi) wspierania równego uczestnictwa mężczyzn i kobiet w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym oraz wspierania równości szans oraz poparcia dla udziału i reprezentacji kobiet w polityce;
- (vii) wspierania działań umożliwiających pokojowe pogodzenie interesów grup, łącznie ze wsparciem dla środków budowy zaufania w odniesieniu do praw człowieka i demokracji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 184, 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

- (b) wspieranie i ochrona praw człowieka i podstawowych wolności ogłoszonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i innych międzynarodowych instrumentach dotyczących praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych, przede wszystkim za pośrednictwem organizacji społeczeństwa obywatelskiego, między innymi w zakresie:
- (i) zniesienia kary śmierci, zapobiegania torturom i złemu traktowaniu oraz innemu okrutnemu, nieludzkiemu oraz poniżającemu traktowaniu lub karaniu, a także rehabilitacji ofiar tortur;
 - (ii) wspierania, ochrony i udzielania pomocy obrońcom praw człowieka, zgodnie z art. 1 Deklaracji Narodów Zjednoczonych w sprawie praw i odpowiedzialności osób, grup i podmiotów społeczeństwa w zakresie wspierania i ochrony powszechnie uznanych praw człowieka i podstawowych wolności;
 - (iii) walki z rasizmem i ksenofobią a także dyskryminacją na jakimkolwiek tle, w tym ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, opinie polityczne lub wszelkie inne opinie, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną;
 - (iv) praw ludności tubylczej oraz praw osób należących do mniejszości i grup etnicznych;
 - (v) praw kobiet ogłoszonych w Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet i w jej opcjonalnych protokołach, łącznie ze środkami przeciwdziałania zjawisku okaleczania narządów płciowych kobiet, przymusowym małżeństwom, zbrodniom w imię honoru, handlowi kobietami i wszelkim innym formom przemocy wobec kobiet;
 - (vi) praw dzieci ogłoszonych w Konwencji o prawach dziecka i jej opcjonalnych protokołach, łącznie ze zwalczaniem pracy dzieci, handlu dziećmi i dziecięcej prostytucji oraz rekrutacji i wykorzystania dzieci jako żołnierzy;
 - (vii) praw osób niepełnosprawnych;
 - (viii) wspierania podstawowych norm pracy oraz społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;
 - (ix) edukacji, szkolenia i monitorowania w obszarze praw człowieka i demokracji oraz w obszarach objętych ust. 1 lit: a) pkt vii);
 - (x) wspierania lokalnych, regionalnych, krajowych lub międzynarodowych organizacji społeczeństwa obywatelskiego zaangażowanych w ochronę, wspieranie i obronę praw człowieka i w działania określone w ust. 1 lit: a) pkt vii);
- (c) wsparcie międzynarodowych ram ochrony praw człowieka, sprawiedliwości, państwa prawa i wspierania demokracji, w szczególności przez:
- (i) zapewnienie wsparcia dla określonych międzynarodowych i regionalnych instrumentów w zakresie praw człowieka, sprawiedliwości, praworządności i demokracji;
 - (ii) rozwój współpracy społeczeństwa obywatelskiego z międzynarodowymi i regionalnymi organizacjami międzyrządowymi oraz wspieranie działalności społeczeństwa obywatelskiego skierowanej na promowanie i monitorowanie wdrażania międzynarodowych i regionalnych instrumentów na rzecz praw człowieka, sprawiedliwości, praworządności i demokracji;
 - (iii) promowanie przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarne;
- (d) budowanie zaufania do demokratycznych procesów wyborczych oraz wzmacnianie jego wiarygodności i przejrzystości, w szczególności:
- (i) przez rozwój unijnych misji monitorowania wyborów,
 - (ii) przez inne środki monitorowania procesów wyborczych;
 - (iii) przez wkład w rozwój zdolności monitorowania procesów wyborczych przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego na poziomie regionalnym i lokalnym oraz wspieranie ich inicjatyw wzięcia udziału w procesach wyborczych i monitorowania ich;
 - (iv) przy pomocy środków wspierających mających na celu wdrażanie zaleceń unijnych misji monitorowania wyborów, w szczególności poprzez organizacje społeczeństwa obywatelskiego.
2. Wszystkie środki pomocy wymienione w niniejszym rozporządzeniu uwzględniają w każdym odpowiednim przypadku promowanie i ochronę równości płci, praw dziecka, praw ludności tubylczej, praw osób niepełnosprawnych oraz takie zasady, jak przyznanie praw, udział i niedyskryminacja grup najbardziej narażonych i odpowiedzialność.
3. Środki pomocy, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu są wdrażane na terytorium krajów trzecich lub są bezpośrednio związane z sytuacjami wynikłymi w krajach trzecich, lub są bezpośrednio związane z działaniami realizowanymi na poziomie globalnym lub regionalnym

Artykuł 3

Komplementarność i spójność pomocy Wspólnoty

1. Pomoc Wspólnoty w ramach niniejszego rozporządzenia jest spójna z ramami polityki Wspólnoty w zakresie współpracy na rzecz rozwoju i z całościową polityką zagraniczną Unii Europejskiej oraz jest komplementarna w stosunku do pomocy zapewnianej na mocy powiązanych wspólnotowych instrumentów na rzecz pomocy zewnętrznej i umowy o partnerstwie między członkami grupy państwa Afryki, Karaibów, Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony. Dodatkowej pomocy Wspólnoty na mocy niniejszego rozporządzenia udziela się w celu umocnienia działania realizowanego w ramach powiązanych instrumentów pomocy zewnętrznej.

2. Komisja zapewni, że działania przyjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są zgodne z ogólnymi ramami polityki strategicznej Wspólnoty, a w szczególności z celami wymienionych powyżej instrumentów, a także z innymi właściwymi środkami Wspólnoty.

3. Aby poprawić efektywność i spójność działań pomocowych Wspólnoty i państw członkowskich, Komisja zapewni ścisłą koordynację działań własnych i działań państw członkowskich, zarówno w fazie decyzyjnej, jak i w fazie realizacji. Koordynacja obejmuje regularne konsultacje i częstą wymianę stosownych informacji, w tym z innymi donatorami, w różnych fazach cyklu pomocy, w szczególności na szczeblu terenowym.

4. Komisja informuje i regularnie wymienia poglądy z Parlamentem Europejskim.

5. Komisja dąży do regularnej wymiany informacji ze społeczeństwem obywatelskim na wszystkich szczeblach, w tym w krajach trzecich.

TYTUŁ II

WDROŻENIE

Artykuł 4

Ogólne ramy wdrożenia

Pomoc Wspólnoty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem jest wdrażana poprzez następujące środki:

- a) dokumenty strategiczne i ich odpowiednie zmiany;
- b) roczne programy działań;
- c) środki specjalne.
- d) działania doraźne.

Artykuł 5

Dokumenty strategiczne i zmiany

1. Dokumenty strategiczne określają strategię Wspólnoty w odniesieniu do pomocy Wspólnoty w ramach niniejszego rozporządzenia, priorytety Wspólnoty, sytuację międzynarodową i działania głównych partnerów. Powinny one być spójne z ogólnym celem, celami jednostkowymi, zakresem i zasadami określonymi w rozporządzeniu.

2. Dokumenty strategiczne określają obszary priorytetowe wybrane do finansowania przez Wspólnotę, specyficzne cele, oczekiwane wyniki i wskaźniki wyników. Zawierają również orientacyjny przydział środków finansowych, zarówno ogólny, jak i w rozbiciu na obszary priorytetowe; w stosownych przypadkach może on być przedstawiony w formie przedziału.

3. Dokumenty strategiczne i ich wszelkie zmiany lub uzupełnienia są przyjmowane zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 17 ust. 2. Dotyczą one okresu, który nie będzie dłuższy niż okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia. Dokumenty strategiczne są poddawane przeglądowi śródrocznemu lub w razie potrzeby doraźnemu.

4. Komisja i państwa członkowskie wymieniają informacje i przeprowadzają ze sobą konsultacje, a także z innymi ofiarodawcami i stronami, w tym z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego, na wczesnym etapie procesu programowania, aby wspierać komplementarny charakter ich współpracy.

Artykuł 6

Roczne programy działania

1. Nie naruszając przepisów art. 7, Komisja przyjmuje roczne programy działania w oparciu o dokumenty strategiczne i zmiany wymienione w art. 5.

2. Roczne programy działania określają cele, obszary interwencji, przewidywane wyniki, procedury zarządzania i łączną kwotę planowanego finansowania. Uwzględniają one doświadczenie zdobyte w ramach wdrażania pomocy wspólnotowej w przeszłości. Zawierają opis finansowanych działań, orientacyjne kwoty przydzielone na każde działanie i orientacyjny harmonogram wdrożenia. Cele są wymierne i posiadają poziomy odniesienia umiejscowione w czasie.

3. Roczne programy działania, ich wszelkie zmiany lub uzupełnienia są przyjmowane zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 17 ust. 2. Jeśli zmiany rocznych programów działania nie przekraczają 20 % łącznej kwoty przydzielonej na programy, zmiany te przyjmuje Komisja, która informuje Komitet wymieniony w art. 17 ust. 1.

4. W przypadku jeszcze nieprzyjętego rocznego programu działania, Komisja może wyjątkowo – w oparciu o dokumenty strategiczne wymienione w art. 5 – przyjąć środki nieujęte w rocznym programie działania, na takich samych zasadach i zgodnie z tymi samymi procedurami co roczne programy działania.

Artykuł 7

Środki specjalne

1. Nie naruszając przepisów art. 5, w przypadku nieprzewidzianej i należytej uzasadnionej potrzeby lub w wyjątkowych okolicznościach, Komisja może przyjąć środki specjalne niewzględnione w dokumentach strategicznych.

2. Środki specjalne określają realizowane cele, obszary działania, przewidywane wyniki, procedury zarządzania i całkowitą kwotę finansowania. Zawierają one opis finansowanych działań, orientacyjne kwoty przydzielonych na każde działanie i orientacyjny harmonogram ich wdrożenia. Zawierają one definicję typu wskaźników osiągnięć, które będą monitorowane przy wdrażaniu środków specjalnych.

3. Jeśli koszt takich środków wynosi 3 000 000 EUR lub więcej, Komisja przyjmuje je zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 17 ust. 2.

4. W przypadku środków specjalnych kosztujących poniżej 3 000 000 EUR Komisja przekazuje informację o nich Parlamentowi Europejskiemu i państwu członkowskiemu w terminie 10 dni roboczych od przyjęcia decyzji.

Artykuł 8

Środki pomocy

1. Finansowanie wspólnotowe udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia może obejmować wydatki związane z przygotowaniem, działaniami następczymi, monitorowaniem, kontrolą i oceną działań bezpośrednio koniecznych do wdrożenia niniejszego rozporządzenia i osiągnięcia jego celów, takie jak wydatki na badania, spotkania, działania informacyjne, zwiększanie świadomości, szkolenia i publikacje, w tym szkolenia i środki edukacyjne dla partnerów w społeczeństwie obywatelskim, wydatki związane z sieciami komputerowymi służącymi wymianie informacji, a także wszelkie inne wydatki administracyjne lub techniczne, konieczne do zarządzania programem. W stosownych przypadkach może obejmować również wydatki dotyczące działań podkreślających wspólnotowy charakter działań pomocowych, działań wyjaśniających cele i wyniki środków pomocy opinii publicznej w zainteresowanych krajach.

2. Ponadto, finansowanie wspólnotowe obejmuje wydatki przedstawicielstw Komisji dotyczące wsparcia administracyjnego koniecznego do zarządzania działalnością finansowaną na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja przyjmuje środki pomocy nie ujęte w dokumentach strategicznych, wymienionych w art. 5, zgodnie z art. 7 ust. 3 i 4.

Artykuł 9

Działania doraźne

1. Bez uszczerbku dla art. 5 Komisja może doraźnie przeznaczyć niewielkie granty na rzecz obrońców praw człowieka działając w odpowiedzi na pilną potrzebę ochrony.

2. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i państwa członkowskie o przeprowadzonych działaniach doraźnych.

Artykuł 10

Kwalifikowalność

1. Nie naruszając przepisów art. 14, do finansowania z tytułu niniejszego rozporządzenia do celów wdrożenia środków pomocy wymienionych w art. 6, 7 i 9, mogą zostać zakwalifikowane następujące organy i podmioty działające niezależnie i odpowiedzialnie:

- a) organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w tym pozarządowe organizacje non-profit i niezależne fundacje polityczne, organizacje społeczności lokalnych, a także agencje, instytucje i organizacje non-profit sektora prywatnego, ich sieci na poziomie lokalnym, krajowym, regionalnym i międzynarodowym;
- b) agencje, instytucje i organizacje non-profit sektora publicznego, a także ich sieci na poziomie lokalnym, krajowym, regionalnym i międzynarodowym;
- c) krajowe, regionalne i międzynarodowe organy parlamentarne, o ile jest to konieczne dla osiągnięcia celów tego instrumentu, chyba że proponowane środki mogą być finansowane w ramach powiązanego instrumentu pomocy zewnętrznej Wspólnoty;
- d) międzynarodowe i regionalne organizacje międzyrządowe;
- e) osoby fizyczne, jeśli jest to konieczne, aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia.

2. Dopuszcza się finansowanie innych organów lub podmiotów niewymienionych w ust. 1 w drodze wyjątku i w należytej uzasadnionej przypadkach, pod warunkiem, że jest to konieczne, aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Procedury zarządzania

1. Środki pomocy finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia są wdrażane zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ i jego zmianami, na zasadzie centralizacji lub przez wspólne zarządzanie z organizacjami międzynarodowymi, zgodnie z art. 53 ust. 1 powyższego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

2. W przypadku współfinansowania oraz w innych właściwie uzasadnionych przypadkach, zgodnie z art. 54 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, Komisja może podjąć decyzję o powierzeniu zadań władz publicznych, a w szczególności zadań związanych z wykonaniem budżetu, organom wymienionym w art. 54 ust. 2 lit. c) powyższego rozporządzenia.

Artykuł 12

Zobowiązania budżetowe

1. Zobowiązania budżetowe podejmowane są na podstawie decyzji podejmowanych przez Komisję zgodnie z art. 6, 7, 8 i 9.

2. Finansowanie wspólnotowe może przyjąć jedną z następujących form prawnych, między innymi:

- a) umów w sprawie dotacji, decyzji o dotacji lub umów w sprawie wkładu;
- b) umów zgodnych z art. 54 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002;
- c) umów w sprawie udzielania zamówień publicznych;
- d) umów o pracę.

Artykuł 13

Rodzaje finansowania

1. Finansowanie wspólnotowe może przyjąć następujące formy:

- a) projektów i programów;
- b) dotacji na finansowanie projektów złożonych przez międzynarodowe i regionalne organizacje międzyrządowe, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. d);
- c) drobnych dotacji dla obrońców praw człowieka wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. b) punkt ii), w celu finansowania pilnych środków ochronnych zgodnie z art. 9 ust. 1;
- d) dotacji na koszty działania Biura Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka ONZ;
- e) dotacji na pokrycie kosztów funkcjonowania Wspólnego Centrum Uniwersytetów Europejskich na rzecz Praw Człowieka i Demokracji (EIUC), w szczególności na europejski program studiów magisterskich w dziedzinie praw człowieka i demokratyzacji oraz na program stypendiów UE-ONZ, w pełni dostępnych dla obywateli krajów trzecich, a także inne działania edukacyjne, szkoleniowe i badawcze wspierające prawa człowieka i demokratyzację;

f) wkładów do funduszy międzynarodowych, takich jak fundusze zarządzanych przez organizacje międzynarodowe lub regionalne;

g) zasobów ludzkich i materialnych umożliwiające skuteczną realizację unijnych misji monitorowania wyborów;

h) zamówienia publiczne zgodnie z definicją zawartą w art. 88 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.

2. Środki finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia kwalifikują się do współfinansowania w szczególności przez:

- a) państwa członkowskie i ich władze lokalne, a w szczególności ich agencje publiczne i parapaństwowe;
- b) inne kraje udzielające pomocy, a w szczególności ich agencje publiczne i parapaństwowe;
- c) międzynarodowe i regionalne organizacje międzyrządowe;
- d) spółki, firmy, inne organizacje i przedsiębiorstwa prywatne, związki zawodowe, federacje związków zawodowych i inne podmioty sektora niepaństwowego.

3. W przypadku współfinansowania równoległego, projekt lub program ma być podzielony na jasno określone elementy, z których każdy finansowany jest przez innego partnera, zapewniającego współfinansowanie w taki sposób, że końcowe przeznaczenie finansowania może być zidentyfikowane. W przypadku finansowania wspólnego, całkowity koszt projektu lub programu ma być podzielony między partnerów zapewniających współfinansowanie, a zasoby uzyskane w ten sposób są łączone tak, aby uniemożliwić wskazanie źródła finansowania konkretnego działania podjętego w ramach projektu lub programu.

4. W przypadku współfinansowania wspólnego Komisja może otrzymać fundusze i zarządzać nimi w imieniu jednostek wymienionych w ust. 2 lit. a), b) i c), w celu wdrożenia działań wspólnych. Takie fundusze traktowane są jak dochody przeznaczone na określone cele zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.

5. W przypadku współfinansowania i w innych właściwie uzasadnionych okolicznościach Komisja może powierzyć zadania władz publicznych, a w szczególności zadania dotyczące realizacji budżetu, organom wymienionym w art. 54 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1605/2002.

6. Pomocy Wspólnoty nie wykorzystuje się w celu uiszczenia podatków, ceł i opłat w krajach korzystających z pomocy.

Artykuł 14

Zasady uczestnictwa i zasady pochodzenia

1. W udzielaniu zamówień lub umów dotacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą uczestniczyć wszystkie osoby fizyczne będące obywatelami państwa członkowskiego lub osoby prawne ustanowione w państwie członkowskim Wspólnoty, oficjalnym kraju kandydującym uznanym przez Wspólnotę Europejską lub państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Poza osobami fizycznymi lub prawnymi, kwalifikowanymi na mocy niniejszego rozporządzenia w przyznawaniu zamówień lub udzielaniu umów dotacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą również brać udział wszystkie osoby fizyczne będące obywatelami kraju rozwijającego się lub osoby prawne ustanowione w kraju rozwijającym się, zgodnie z postanowieniami Komitetu Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju. Komisja publikuje i aktualizuje wykaz krajów rozwijających się, opracowany przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD na podstawie regularnych przeglądów tej listy, oraz informuje o tym Radę.

2. W udzielaniu zamówień lub udzielaniu umów dotacji finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą również uczestniczyć wszystkie osoby fizyczne będące obywatelami dowolnego kraju innego niż wymienione w ust. 1 lub osoby prawne ustanowione w dowolnym kraju innym niż wymienione w ust. 1, w przypadku ustanowienia wzajemnego dostępu do jego pomocy zewnętrznej. Dostęp wzajemny zapewniany jest zawsze, jeśli kraj zapewni możliwość kwalifikacji na równym warunkach państwom członkowskim i danemu krajowi korzystającemu z pomocy.

Dostęp wzajemny ustanawia się na mocy decyzji szczególnej dotyczącej danego kraju lub danej regionalnej grupy krajów. Decyzja taka jest przyjmowana zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 17 ust. 2 i obowiązuje przez okres minimum jednego roku.

3. W udzielaniu dotacji i zamówień publicznych finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą uczestniczyć organizacje międzynarodowe.

4. Postanowienia ust. 1, 2 i 3 pozostają bez uszczerbku dla udziału kategorii organizacji kwalifikowanych ze względu na charakter lub lokalizację w kontekście celów działań, które mają być przeprowadzone.

5. Eksperci mogą być dowolnej narodowości. Postanowienie to pozostaje bez uszczerbku na wymagania jakościowe i finansowe określone przez zasady zamówień publicznych Wspólnoty.

6. Jeśli środki finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wdrażane na zasadach scentralizowanych i pośrednio przez przekazanie ich wyspecjalizowanym organom wspólnotowym, międzynarodowym lub krajowym organom sektora publicznego lub podmiotom prawa prywatnego, które

wykonują zadania służby publicznej, zgodnie z art. 54 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, udział w procedurze zamówień publicznych i udzielaniu dotacji podmiotu zarządzającego mogą brać osoby fizyczne, które są obywatelami krajów posiadających dostęp do umów i dotacji wspólnotowych zgodnie z procedurą określoną w ust. 1 niniejszego rozporządzenia i wszelkich innych krajów kwalifikowanych zgodnie z zasadami i procedurami podmiotu zarządzającego, a także osoby prawne ustanowione w tych krajach.

7. Zawsze, jeśli pomoc wspólnotowa obejmuje działanie realizowane za pośrednictwem organizacji międzynarodowej, udział w odpowiednich procedurach umownych mogą brać wszystkie osoby fizyczne i prawne kwalifikujące się na mocy niniejszego artykułu, a także wszystkie osoby fizyczne i prawne kwalifikujące się zgodnie z zasadami danej organizacji, przy czym należy dążyć do zapewnienia równego traktowania wszystkim podmiotom udzielającym pomocy. Te same zasady obowiązują w odniesieniu do dostaw, materiałów i ekspertów.

8. Zawsze, jeśli finansowanie wspólnotowe obejmuje działanie współfinansowane przez kraj trzeci, z zastrzeżeniem zasady wzajemności, przez organizację regionalną lub przez państwo członkowskie, udział w odpowiednich procedurach umownych mogą brać wszystkie osoby fizyczne i prawne kwalifikujące się na mocy niniejszego artykułu, a także wszystkie osoby fizyczne i prawne kwalifikujące się zgodnie z zasadami takiego kraju trzeciego, organizacji regionalnej lub państwa członkowskiego. Te same zasady obowiązują w odniesieniu do dostaw, materiałów i ekspertów.

9. Wszystkie dostawy i materiały zakupione w ramach zamówień finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia muszą pochodzić ze Wspólnoty lub z kraju kwalifikującego się zgodnie z definicją zawartą w ust. 1 i 2. Pojęcie „pochodzenie” do celów niniejszego rozporządzenia zdefiniowany jest we właściwych przepisach prawnych Wspólnoty dotyczących zasad pochodzenia do celów postępowania celnego.

10. We właściwie uzasadnionych przypadkach Komisja może zatwierdzić udział osób fizycznych i prawnych z krajów posiadających tradycyjne powiązania gospodarcze, handlowe lub geograficzne z krajami sąsiadującymi lub z innymi krajów trzecich, a także zakup i wykorzystanie dostaw i materiałów innego pochodzenia.

11. Odstępstwa mogą być uzasadnione brakiem dostępności produktów i usług na rynkach określonych krajów, wyjątkową pilnością lub jeśli zasady kwalifikowania powodują, że realizacja projektu, programu lub działania jest niemożliwa lub wyjątkowo trudna.

12. Oferenci, którzy otrzymali zamówienia, przestrzegają uzgodnionych międzynarodowych podstawowych norm pracy, takich jak podstawowe normy pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy, konwencji dotyczącej wolności związkowej, konwencji o rokowaniach zbiorowych, o zniesieniu pracy przymusowej lub obowiązkowej, zniesieniu dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, a także dotycząca zniesienia pracy dzieci.

Artykuł 15

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Wszelkie umowy lub kontrakty wynikłe z wdrożenia niniejszego rozporządzenia zawierają postanowienia zapewniające ochronę interesów finansowych Wspólnoty, w szczególności w odniesieniu do oszustw, korupcji i innych nieprawidłowości, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/1995 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/1996 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu i kontroli przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed oszustwami i innymi nadużyciami ⁽²⁾ i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1073/1999 z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie dochodzeń prowadzonych przez Europejskie Biuro ds. Zwalczenia Oszustw (OLAF) ⁽³⁾.

2. Umowy i kontrakty wyraźnie upoważniają Komisję i Trybunał Obrachunkowy do przeprowadzenia audytu na miejscu, w oparciu o dokumenty, w odniesieniu do każdego wykonawcy i podwykonawcy, którzy otrzymali fundusze wspólnotowe. Postanowienia te również wyraźnie upoważniają Komisję do prowadzenia kontroli i inspekcji na miejscu, zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2185/1996.

Artykuł 16

Ocena

1. Komisja regularnie monitoruje swoje programy i dokonuje ich przeglądu, a także ocenia skuteczność, spójność i zgodność programowania, w razie konieczności poprzez niezależne oceny zewnętrzne, aby sprawdzić, czy cele zostały osiągnięte, i wypracować zalecenia w celu poprawy przyszłych działań. Należyćie uwzględnić wnioski Parlamentu Europejskiego lub Rady o niezależną ocenę zewnętrzną.

2. Komisja przekazuje swoje sprawozdania z oceny Komitetowi wymienionemu w art. 17 ust. 1 i Parlamentowi Europejskiemu do wiadomości. Państwa członkowskie mogą wystąpić o omówienie określonych ocen na forum Komitetu wymienionego w art. 17 ust. 1. Wyniki zostaną uwzględnione przy opracowywaniu programów i przy rozdziale zasobów.

3. W fazie oceny pomocy wspólnotowej udzielonej na podstawie niniejszego rozporządzenia Komisja uwzględni odpowiednio wszystkie zainteresowane strony. Należy zachęcać do wspólnej oceny wraz z państwami członkowskimi, organizacjami międzynarodowymi lub innymi podmiotami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 17

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet ds. Praw Człowieka i Demokracji, zwany dalej „Komitetem”.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, obowiązuje art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem postanowień art. 8 niniejszego rozporządzenia. Okres wskazany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi 30 dni.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 18

Sprawozdanie roczne

1. Komisja bada postępy we wdrażaniu środków pomocy udzielonych na podstawie niniejszego rozporządzenia i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie roczne z wdrożenia i wyników, a także jeśli to możliwe, głównych wyników i wpływu pomocy. Sprawozdanie to stanowi integralną część sprawozdania rocznego na temat wdrożenia polityki rozwojowej i pomocy zewnętrznej, a także sprawozdania rocznego UE na temat praw człowieka.

2. Sprawozdanie roczne zawiera informacje za poprzedni rok, dotyczące finansowanych środków, wyników monitorowania i ocen, zaangażowania stosownych partnerów, a także realizacji zobowiązań i płatności budżetowych, w rozbiciu na środki globalne, regionalne i krajowe, a także obszary pomocy. Ocenia ono wyniki pomocy, stosując w jak największym stopniu konkretne i wymierne wskaźniki jej roli w realizacji celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Koperta finansowa

Koperta finansowa na realizację niniejszego rozporządzenia w okresie 2007–2013 wynosi 1 104 000 000 EUR. Kwota rocznych środków zatwierdzana jest przez władzę budżetową w ramach limitów ram finansowych na lata 2007–2013.

*Artykuł 20***Przeгляд**

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające wdrożenie niniejszego rozporządzenia w pierwszych trzech latach, wraz z wnioskiem legislacyjnym o wprowadzenie niezbędnych zmian do rozporządzenia, jeśli będzie to miało zastosowanie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 20 grudnia 2006

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

*Artykuł 21***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. KORKEAOJA

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1890/2006 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 20 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 571/88 w sprawie organizacji badań statystycznych Wspólnoty dotyczących struktury gospodarstw rolnych, w odniesieniu do ram finansowych na lata 2007–2009 i maksymalnego wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz Bułgarii i Rumunii**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 285 ust. 1,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 56,

uwzględniając wniosek Komisji,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 traktatu ⁽¹⁾,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 571/88 ⁽²⁾ przewiduje, że państwa członkowskie otrzymają zwrot kosztów aż do maksymalnej kwoty na jedno badanie, jako wkład w poniesione wydatki.
- (2) W celu przeprowadzenia badań dotyczących struktury gospodarstw rolnych wymagane będzie znaczne finansowanie ze strony państw członkowskich i Wspólnoty, aby sprostać wymaganiom informacyjnym instytucji wspólnotowych.
- (3) W związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii i w celu przeprowadzenia badań statystycznych dotyczących struktury gospodarstw rolnych w tych nowych państwach członkowskich w 2007 r., należy przewidzieć maksymalny wkład Wspólnoty w koszty każdego badania; to dostosowanie jest niezbędne ze względu na przystąpienie i nie było uwzględnione w Akcie przystąpienia.

- (4) Niniejsza decyzja ustanawia, dla pozostałej części programu, kopertę finansową stanowiącą najważniejszy punkt odniesienia dla władz budżetowych podczas corocznej procedury budżetowej, w rozumieniu pkt 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą oraz Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 571/88 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 14 ust. 1 akapit pierwszy dodaje się tiret w brzmieniu:
„— 2 000 000 EUR dla Bułgarii,

— 2 000 000 EUR dla Rumunii.”
2. W art. 14 ust. 1, akapity trzeci, czwarty i piąty otrzymują następujące brzmienie:

„Kopertę finansową do celów realizacji niniejszego programu, w tym środki niezbędne dla zarządzania projektem Eurofarm, ustala się na 20 400 000 EUR na lata 2007-2009.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 12. grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 grudnia 2006 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 2.3.1988, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 204/2006 (Dz.U. L 34 z 7.2.2006, str. 3).

Środki w skali roku zatwierdzają władze budżetowe w ramach limitów ram finansowych.”

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 1 ust. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli 20 grudnia 2006,

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 1891/2006**z dnia 18 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 6/2002 i (WE) nr 40/94 w celu nadania skuteczności przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego dotyczącego międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych ⁽¹⁾ utworzyło system wzorów wspólnotowych, który umożliwia przedsiębiorstwom uzyskanie, w ramach jednego systemu procedur, wzorów wspólnotowych, które podlegają jednolitej ochronie i których skutki obejmują cały obszar Wspólnoty.
- (2) W następstwie przygotowań rozpoczętych i przeprowadzonych przez Światową Organizację Własności Intelektualnej (WIPO) przy udziale państw członkowskich – członków Związku Haskiego, państw członkowskich niebędących członkami Związku Haskiego oraz Wspólnoty Europejskiej konferencja dyplomatyczna zwołana w tym celu w Genewie przyjęła w dniu 2 lipca 1999 r. Akt genewski Porozumienia haskiego dotyczącego międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych (zwany dalej „Aktem genewskim”).
- (3) Rada – swoją decyzją... – zatwierdziła przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego dotyczącego międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych ⁽²⁾ oraz upoważniła przewodniczącego Rady do złożenia dokumentu przystąpienia u dyrektora generalnego WIPO z dniem przyjęcia przez Radę środków niezbędnych do nadania skuteczności przystąpieniu Wspólnoty do Aktu genewskiego. Niniejsze rozporządzenie zawiera te środki.

- (4) Do rozporządzenia (WE) nr 6/2002 należy wprowadzić odpowiednie środki poprzez włączenie do niego nowego tytułu w sprawie „Międzynarodowej rejestracji wzorów”.
- (5) Przepisy i procedury odnoszące się do rejestracji międzynarodowych wskazujących Wspólnotę powinny być co do zasady takie same, jak przepisy i procedury, które mają zastosowanie do zgłoszeń wzorów wspólnotowych. Zgodnie z tą zasadą rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę powinna podlegać analizie pod kątem istnienia podstaw do odmowy rejestracji, zanim stanie się ona tak samo skuteczna jak zarejestrowany wzór wspólnotowy. Rejestracja międzynarodowa wywołująca taki sam skutek jak zarejestrowany wzór wspólnotowy również powinna podlegać tym samym przepisom dotyczącym unieważnienia co wzór wspólnotowy.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 powinno w związku z tym zostać odpowiednio zmienione.
- (7) Przystąpienie Wspólnoty do Aktu genewskiego stworzy nowe źródła przychodów dla Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (Znaki Towarowe i Wzory). Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽³⁾ powinno w związku z tym zostać odpowiednio zmienione.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 134 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 40/94 otrzymuje brzmienie:

3. Przychody obejmują, bez uszczerbku dla innych rodzajów wpływów, opłaty ogółem należne na mocy przepisów dotyczących opłat, opłaty ogółem należne na mocy Protokołu madryckiego, o którym mowa w art. 140 niniejszego rozporządzenia, za rejestrację międzynarodową wskazującą Wspólnoty Europejskie i inne płatności dokonane na rzecz umawiających się stron Protokołu madryckiego, opłaty ogółem należne na mocy Aktu genewskiego, o którym mowa w art. 106c rozporządzenia (WE) nr 6/2002, za rejestrację międzynarodową wskazującą Wspólnotę Europejską i inne płatności dokonane na rzecz umawiających się stron Aktu genewskiego oraz, w niezbędnym zakresie, dotację przewidzianą jako szczególna pozycja w budżecie ogólnym Wspólnot Europejskich, w sekcji dotyczącej Komisji.

⁽¹⁾ Dz. U. L 3 z 5.1.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem przystąpienia z 2005 r.

⁽²⁾ Patrz: str. 18 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz. U. L 11 z 14.1.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem przystąpienia z 2005 r.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 6/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 25 ust. 1 lit. d) otrzymuje następujące brzmienie:
 - d) wzór wspólnotowy koliduje z wcześniejszym wzorem, który został publicznie udostępniony po dacie dokonania zgłoszenia lub, jeżeli zastrzeżono pierwszeństwo, po dacie pierwszeństwa wzoru wspólnotowego i który chroniony jest od daty wcześniejszej niż wspomniana data
 - (i) poprzez zarejestrowany wzór wspólnotowy lub poprzez dokonanie zgłoszenia na taki wzór;

lub
 - (ii) poprzez prawo z zarejestrowanego wzoru w Państwie Członkowskim lub dokonanie zgłoszenia takiego prawa;

lub
 - (iii) poprzez prawo do wzoru zarejestrowanego zgodnie z Aktem genewskim Porozumienia haskiego dotyczącego międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych, przyjętym w Genewie w dniu 2 lipca 1999 r., zwanym dalej »Aktem genewskim«, który został zatwierdzony decyzją Rady 954/2006 i który jest skuteczny we Wspólnocie, lub dokonanie zgłoszenia takiego prawa.
- 2) po tytule XI dodaje się następujący tytuł:

„TYTUŁ XIa:

MIĘDZYNARODOWA REJESTRACJA WZORÓW

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 106a

Stosowanie przepisów

1. Jeżeli przepisy niniejszego tytułu nie stanowią inaczej, zastosowanie ma niniejsze rozporządzenie i wszystkie rozporządzenia wykonawcze do niniejszego rozporządzenia przyjęte zgodnie z art. 109 – z uwzględnieniem niezbędnych zmian – do rejestracji wzorów przemysłowych wskazujących Wspólnotę dokonanych w rejestrze międzynarodowym prowadzonym przez Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (zwanym dalej »rejestracją międzynarodową« i »Biurem Międzynarodowym«), zgodnie z Aktem genewskim.

2. Każdy zapis w rejestrze międzynarodowym odnoszący się do rejestracji międzynarodowej wskazującej Wspólnotę ma taki sam skutek jak zapis w rejestrze wzorów wspólnotowych prowadzonym przez urząd, a każda publikacja rejestracji międzynarodowej wskazującej Wspólnotę w Biuletynie Biura Międzynarodowego wywołuje taki sam skutek jak publikacja w Biuletynie Wzorów Wspólnotowych.

Sekcja 2

Rejestracje międzynarodowe wskazujące Wspólnotę

Artykuł 106b

Procedura dotycząca dokonywania zgłoszeń międzynarodowych

Zgłoszenia międzynarodowe zgodnie z art. 4 ust. 1 Aktu genewskiego są dokonywane bezpośrednio w Biurze Międzynarodowym.

Artykuł 106c

Opłaty za wskazanie

Wymagane opłaty za wskazanie, o których mowa w art. 7 ust. 1 Aktu genewskiego, zostają zastąpione indywidualną opłatą za wskazanie.

Artykuł 106d

Skutki rejestracji międzynarodowej wskazującej Wspólnotę Europejską

1. Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę wywołuje, od daty rejestracji, o której mowa w art. 10 ust. 2 Aktu genewskiego, taki sam skutek jak zgłoszenie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

2. Jeżeli nie poinformowano o odmowie lub jeżeli taka odmowa została wycofana, międzynarodowa rejestracja wzoru wskazująca Wspólnotę wywołuje, od daty, o której mowa w ust. 1, taki sam skutek jak rejestracja wzoru jako zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

3. Urząd dostarcza informacji na temat rejestracji międzynarodowych, o których mowa w ust. 2, zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym.

Artykuł 106e

Odmowa

1. Urząd powiadamia Biuro Międzynarodowe o odmowie nie później niż sześć miesięcy od daty publikacji rejestracji międzynarodowej, w przypadku gdy podczas badania rejestracji międzynarodowej urząd stwierdzi, że wzór, o którego ochronę wystąpiono, nie odpowiada definicji zawartej w art. 3 lit. a) lub jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami.

Powiadomienie wskazuje podstawy odmowy.

2. Nie odmawia się skutków rejestracji międzynarodowej we Wspólnocie przed umożliwieniem właścicielowi rezygnacji z rejestracji międzynarodowej w odniesieniu do Wspólnoty lub przedłożenia uwag.

3. Warunki dotyczące badania podstaw odmowy są określone w rozporządzeniu wykonawczym.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2006 r.

Artykuł 106f

Unieważnienie skutków rejestracji międzynarodowej

1. Skutki rejestracji międzynarodowej we Wspólnocie mogą zostać uznane – zgodnie z procedurą opisaną w tytułach VI i VII lub przez sąd do spraw wzorów wspólnotowych na podstawie powództwa wzajemnego w postępowaniu o naruszenie – za częściowo lub w całości nieważne.

2. W przypadku gdy Urząd wie o unieważnieniu, powiadamia o tym Biuro Międzynarodowe.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu wejścia w życie Aktu genewskiego w odniesieniu do Wspólnoty Europejskiej.

Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J.-E. ENESTAM

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJA RADY

z dnia 27 marca 2006 r.

w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania umowy między Wspólnotą Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych

(2006/953/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 80 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie Umowy między Wspólnotą Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącej pewnych aspektów usług lotniczych, z zastrzeżeniem decyzji Rady w sprawie zawarcia tej Umowy.

uwzględniając wniosek Komisji,

Tekst Umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Artykuł 3

(1) W dniu 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.

Do czasu wejścia w życie, Umowa jest stosowana tymczasowo od pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

Artykuł 4

(2) Komisja wynegocjowała w imieniu Wspólnoty umowę z Królestwem Marokańskim dotyczącą pewnych aspektów usług lotniczych (zwana dalej „Umową”) zgodnie z mechanizmami i wytycznymi zawartymi w Załączniku do decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową wspólnotową.

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do dokonania notyfikacji przewidzianej w art. 8 ust. 2 Umowy.

(3) Umowa powinna zostać podpisana i stosowana tymczasowo, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

Sporządzono w Brukseli, 27 marca 2006

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. GORBACH

UMOWA
między Wspólnotą Europejską a Królestwem Marokańskim dotycząca pewnych
aspektów usług lotniczych

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

z jednej strony oraz

KRÓLESTWO MAROKAŃSKIE

z drugiej strony,

(zwane dalej „Stronami”),

STWIERDZAJĄC, że zostały zawarte dwustronne umowy dotyczące usług lotniczych między kilkoma Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Królestwem Marokańskim, zawierające postanowienia sprzeczne z prawem Wspólnoty Europejskiej,

STWIERDZAJĄC, że Wspólnota Europejska ma wyłączną kompetencję w zakresie poszczególnych aspektów, które mogą zostać włączone do umów dwustronnych dotyczących usług lotniczych między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

STWIERDZAJĄC, że na mocy prawa Wspólnoty Europejskiej wspólnotowi przewoźnicy lotniczy ustanowieni w Państwie Członkowskim mają prawo do niedyskryminacyjnego dostępu do tras lotniczych między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a państwami trzecimi,

UWZGLĘDNIAJĄC umowy między Wspólnotą Europejską a niektórymi państwami trzecimi, przewidujące dla obywateli tych państw trzecich możliwość nabywania prawa własności przewoźników lotniczych licencjonowanych zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej,

UZNAJĄC, że postanowienia dwustronnych umów dotyczących usług lotniczych między Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej a Królestwem Marokańskim, które są niezgodne z prawem Wspólnoty Europejskiej, muszą być doprowadzone do pełnej zgodności z tym prawem w celu ustanowienia solidnej podstawy prawnej dla świadczenia usług lotniczych między Wspólnotą Europejską a Królestwem Marokańskim, a także w celu zachowania kontynuacji takich usług lotniczych,

STWIERDZAJĄC, że w ramach tych negocjacji celem Wspólnoty Europejskiej nie jest zwiększenie ogólnej wielkości przewozów lotniczych między Wspólnotą Europejską a Królestwem Marokańskim ani naruszenie równowagi między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi a przewoźnikami lotniczymi z Królestwa Marokańskiego, ani negocjowanie zmian w postanowieniach odnoszących się do praw przewozowych w obecnie obowiązujących umowach dwustronnych dotyczących usług lotniczych,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 2

Wyznaczenie przez Państwo Członkowskie

Artykuł 1

Postanowienia ogólne

1. Do celów niniejszej Umowy „Państwa Członkowskie” oznacza Państwa Członkowskie Wspólnoty Europejskiej.

2. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do obywateli Państwa Członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do obywateli Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

3. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku I odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych z Państwa Członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych wyznaczonych przez to Państwo Członkowskie.

1. Postanowienia ust. 2 i 3 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku II lit. a) i b) w odniesieniu do, odpowiednio, wyznaczenia przez zainteresowane Państwo Członkowskie przewoźnika lotniczego, upoważnień oraz zezwoleń udzielonych mu przez Królestwo Marokańskie oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub pozwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.

2. Po otrzymaniu wyznaczenia dokonanego przez Państwo Członkowskie, Królestwo Marokańskie udziela właściwych upoważnień i zezwoleń w najkrótszym przewidzianym przez procedurę terminie, pod warunkiem że:

(i) przewoźnik lotniczy jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego Państwa Członkowskiego i posiada ważną licencję na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej;

(ii) Państwo Członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, a właściwa władza lotnicza jest wyraźnie określona w wyznaczeniu;

oraz

(iii) przewoźnik lotniczy jest i pozostaje własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, Państw Członkowskich lub obywateli Państw Członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych państw i pozostaje pod stałą i skuteczną kontrolą tych państw lub tych obywateli.

3. Królestwo Marokańskie może odmówić, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć upoważnienia lub zezwolenia wydane przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez Państwo Członkowskie, jeżeli:

(i) przewoźnik lotniczy nie jest ustanowiony, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, na terytorium wyznaczającego Państwa Członkowskiego lub nie posiada ważnej licencji na prowadzenie działalności zgodnie z prawem Wspólnoty Europejskiej;

(ii) Państwo Członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym lub właściwa władza lotnicza nie jest wyraźnie określona w wyznaczeniu;

lub

(iii) przewoźnik lotniczy nie stanowi własności, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, i nie pozostaje pod skuteczną kontrolą, Państw Członkowskich lub obywateli Państw Członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku III lub obywateli tych innych państw.

Wykonując swoje prawa na mocy niniejszego ustępu, Królestwo Marokańskie nie stosuje dyskryminacji między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi ze względu na ich narodowość.

4. Postanowienia ust. 5 i 6 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych odpowiednio w załączniku II lit. a) i b) w odniesieniu do, odpowiednio, wyznaczenia przez Królestwo Marokańskie przewoźnika lotniczego, upoważnień oraz zezwoleń udzielonych mu przez dane Państwo Członkowskie oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia upoważnień lub zezwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.

5. Po otrzymaniu wyznaczenia dokonanego przez Królestwo Marokańskie, Państwo Członkowskie udziela właściwych upoważnień i zezwoleń w najkrótszym przewidzianym przez procedury terminie, pod warunkiem że:

(i) przewoźnik lotniczy jest ustanowiony na terytorium Królestwa Marokańskiego oraz posiada ważną licencję na prowadzenie działalności lub inny dokument równoważny zgodnie z prawem marokańskim;

(ii) Królestwo Marokańskie sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym;

oraz

(iii) przewoźnik lotniczy jest i pozostaje własnością, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, Królestwa Marokańskiego lub obywateli Królestwa Marokańskiego, lub też Państw Członkowskich lub obywateli Państw Członkowskich i pozostaje pod stałą i skuteczną kontrolą Królestwa Marokańskiego lub obywateli Królestwa Marokańskiego lub Państw Członkowskich lub obywateli Państw Członkowskich, chyba że mająca zastosowanie umowa wymieniona w załączniku I zawiera korzystniejsze postanowienia w tym zakresie.

6. Dane Państwo Członkowskie może odmówić, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć upoważnienia lub zezwolenia wydane przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez Królestwo Marokańskie, jeżeli:

(i) przewoźnik lotniczy nie jest ustanowiony na terytorium Królestwa Marokańskiego lub nie posiada ważnej licencji na prowadzenie działalności zgodnie z prawem marokańskim;

(ii) Królestwo Marokańskie nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym;

lub

(iii) przewoźnik lotniczy nie stanowi własności, bezpośrednio lub poprzez udział większościowy, i nie pozostaje pod skuteczną kontrolą, Królestwa Marokańskiego lub obywateli Królestwa Marokańskiego lub Państw Członkowskich lub obywateli Państw Członkowskich, chyba że mająca zastosowanie umowa wymieniona w załączniku I zawiera korzystniejsze postanowienia w tym zakresie.

Artykuł 3

Prawa dotyczące kontroli regulacyjnej

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. c).

2. Jeżeli Państwo Członkowskie wyznaczyło przewoźnika lotniczego, nad którym kontrolę regulacyjną sprawuje i utrzymuje inne Państwo Członkowskie, prawa Królestwa Marokańskiego wynikające z postanowień dotyczących bezpieczeństwa zawartych w umowie między Państwem Członkowskim, które wyznaczyło danego przewoźnika lotniczego a Królestwem Marokańskim, mają w równym stopniu zastosowanie w stosunku do przyjmowania, wykonywania lub utrzymywania norm bezpieczeństwa przez to inne Państwo Członkowskie oraz do zezwolenia eksploatacyjnego tego przewoźnika lotniczego.

Artykuł 4**Opodatkowanie paliwa lotniczego**

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. d).

2. Nie naruszając jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień każdej z umów wymienionych w załączniku II lit. d) nie uniemożliwia Państwu Członkowskiemu nakładania podatków, należności, ceł, opłat lub obciążeń na paliwo dostarczane na jego terytorium w celu użycia przez statek powietrzny wyznaczonego przewoźnika lotniczego z Królestwa Marokańskiego, operującego między punktem znajdującym się na terytorium tego Państwa Członkowskiego a innym punktem znajdującym się na terytorium tego Państwa Członkowskiego lub na terytorium innego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 5**Taryfy**

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają artykuły wymienione w załączniku II lit. e).

2. Taryfy pobierane przez przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) wyznaczonego(-ych) przez Królestwo Marokańskie zgodnie z umową wymienioną w załączniku I zawierającą postanowienie wymienione w załączniku II lit. e) za przewóz dokonywany w całości wewnątrz Wspólnoty Europejskiej podlegają prawu Wspólnoty Europejskiej.

3. Taryfy należne za przewóz w całości na terytorium Maroka, nakładane przez przewoźnika(-ów) lotniczego(-ych) wyznaczonego(-ych) przez Państwa Członkowskie zgodnie z umową wymienioną w załączniku I zawierającą postanowienie wymienione w załączniku II lit. e), podlegają prawu marokańskiemu.

Artykuł 6**Załączniki do Umowy**

Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie w tym celu umocowani, złożyli podpisy pod niniejszą Umową.

Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w 23 marca, w dniu roku w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i arabskim.

Artykuł 7**Zmiany lub poprawki**

Zmiany lub poprawki do niniejszej Umowy mogą zostać dokonane przez Strony w każdym czasie za ich obopólną zgodą.

Artykuł 8**Wejście w życie i tymczasowe stosowanie**

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej pisemnej notyfikacji zakończenia ich wewnętrznych procedur niezbędnych do wejścia w życie Umowy.

2. Nie naruszając ust. 1, Strony zgadzają się na tymczasowe stosowanie niniejszej Umowy od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Strony dokonały wzajemnej notyfikacji zakończenia niezbędnych w tym celu procedur.

3. Umowy oraz inne ustalenia między Państwami Członkowskimi a Królestwem Marokańskim, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie i nie są tymczasowo stosowane, są wymienione w załączniku I lit. b). Niniejszą Umowę stosuje się do wszystkich takich umów i ustaleń z dniem ich wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania.

Artykuł 9**Wygaśnięcie Umowy**

1. W przypadku wygaśnięcia umowy wymienionej w załączniku I, wygasają jednocześnie wszystkie postanowienia niniejszej Umowy odwołujące się do danej umowy wymienionej w załączniku I.

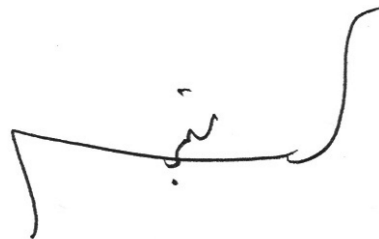
2. W przypadku wygaśnięcia wszystkich umów wymienionych w załączniku I, wygasa jednocześnie niniejsza Umowa.

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapens vägnar

عن المجموعة الأوروبية

Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā
 Maroko Karalystès vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Ghar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Marokańskiego
 Pelo Reino de Marrocos
 Za Marocké královstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

ZAŁĄCZNIK I

- a) Dwustronne umowy dotyczące usług lotniczych między Królestwem Marokańskim a Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy były już zawarte, podpisane lub stosowane tymczasowo:
- Umowa między Rządem Królestwa Belgii a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Rabacie dnia 20 stycznia 1958 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Belgia”);
Uzupełniona wymianą pism z dnia 20 stycznia 1958 r.;
Ostatnio zmieniona protokołem ustaleń sporządzonym w Rabacie dnia 11 czerwca 2002 r.
 - Umowa między Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Rabacie dnia 8 maja 1961 r., co do której Republika Czeska zadeklarowała, że uważa jej postanowienia za wiążące (zwana dalej „Umową Maroko-Republika Czeska”);
 - Umowa między Rządem Królestwa Danii a Rządem Królestwa Marokańskiego dotycząca usług lotniczych, sporządzona w Rabacie dnia 14 listopada 1977 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Dania”);
Uzupełniona wymianą pism z dnia 14 listopada 1977 r.
 - Umowa między Republiką Federalną Niemiec a Królestwem Marokańskim dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Bonn dnia 12 października 1961 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Niemcy”);
Zmieniona protokołem ustaleń sporządzonym w Bonn dnia 12 grudnia 1991 r.
Zmieniona wymianą pism z dnia 9 kwietnia 1997 r. i z dnia 16 lutego 1998 r.
Ostatnio zmieniona protokołem ustaleń sporządzonym w Rabacie dnia 15 lipca 1998 r.
 - Umowa między Rządem Republiki Greckiej a Rządem Królestwa Marokańskiego dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Atenach dnia 6 października 1998 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Grecja”);
Umowa powinna być odczytywana w połączeniu z protokołem ustaleń sporządzonym w Atenach dnia 6 października 1998 r.
 - Umowa między Rządem Hiszpanii a Rządem Królestwa Marokańskiego dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Madrycie dnia 7 lipca 1970 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Hiszpania”);
Ostatnio uzupełniona wymianą pism z dnia 12 sierpnia 2003 r. i z dnia 25 sierpnia 2003 r.
 - Umowa między Rządem Republiki Francuskiej a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Rabacie dnia 25 października 1957 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Francja”);
 - Umowa między Rządem Republiki Włoskiej a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Rzymie dnia 8 lipca 1967 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Włochy”);
Zmieniona protokołem ustaleń sporządzonym w Rzymie dnia 13 lipca 2000 r.
Ostatnio zmieniona wymianą pism z dnia 17 października 2001 r. i z dnia 3 stycznia 2002 r.
 - Umowa między Rządem Republiki Łotewskiej a Rządem Królestwa Marokańskiego dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Warszawie dnia 19 maja 1999 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Łotwa”);
 - Umowa między Rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Bonn dnia 5 lipca 1961 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Luksemburg”);
 - Umowa między Węgierską Republiką Ludową a Królestwem Marokańskim dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Rabacie dnia 21 marca 1967 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Węgry”);

- Umowa między Rządem Republiki Malty a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Rabacie dnia 26 maja 1983 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Malta”);
 - Umowa między Rządem Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Rabacie dnia 20 maja 1959 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Niderlandy”);
 - Umowa między Federalnym Rządem Austrii a Rządem Królestwa Marokańskiego dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Rabacie dnia 27 lutego 2002 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Austria”);
 - Umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Marokańskiego dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Rabacie dnia 29 listopada 1969 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Polska”);
 - Umowa między Portugalią a Rządem Królestwa Marokańskiego dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Rabacie dnia 3 kwietnia 1958 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Portugalia”);
Uzupełniona protokołem sporządzonym w Lizbonie dnia 19 grudnia 1975 r.,
Ostatnio uzupełniona protokołem sporządzonym w Lizbonie dnia 17 listopada 2003 r.
 - Umowa między Rządem Królestwa Szwecji a Rządem Królestwa Marokańskiego dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Rabacie dnia 14 listopada 1977 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Szwecja”);
Uzupełniona wymianą pism z dnia 14 listopada 1977 r.
 - Umowa między Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Rządem Królestwa Marokańskiego dotycząca usług lotniczych, sporządzona w Londynie dnia 22 października 1965 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Zjednoczone Królestwo”);
Zmieniona wymianą pism z dnia 10 i 14 października 1968 r.;
Zmieniona protokołem sporządzonym w Londynie dnia 14 marca 1997 r.;
Zmieniona protokołem sporządzonym w Rabacie dnia 17 października 1997 r.
- b) Umowy dotyczące usług lotniczych i inne ustalenia paraflowane lub podpisane między Królestwem Marokańskim a Państwami Członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie ani nie były stosowane tymczasowo
- Umowa między Rządem Królestwa Niderlandów a Rządem Królestwa Marokańskiego dotycząca usług lotniczych, w formie załącznika 1 do protokołu ustaleń sporządzonego w Hadze dnia 20 czerwca 2001 r. (zwana dalej „Umową Maroko-Niderlandy”).
-

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz artykułów, które są zawarte w umowach wymienionych w załączniku I i o których mowa w art. 2-5 niniejszej Umowy

- a) Wyznaczenie przez Państwo Członkowskie:
- Artykuł 18 Umowy Maroko-Belgia;
 - Artykuł 13 Umowy Maroko-Republika Czeska;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Dania;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Niemcy;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Grecja;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Hiszpania;
 - Artykuł 12 Umowy Maroko-Francja;
 - Artykuł 14 Umowy Maroko-Włochy;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Łotwa;
 - Artykuł 14 Umowy Maroko-Luksemburg;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Węgry;
 - Artykuł 16 Umowy Maroko-Malta;
 - Artykuł 17 Umowy Maroko-Niderlandy;
 - Artykuł 3 parafowanej Umowy Maroko-Niderlandy;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Austria;
 - Artykuł 7 Umowy Maroko-Polska;
 - Artykuł 13 Umowy Maroko-Portugalia;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Szwecja;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Zjednoczone Królestwo.
- b) Odmowa, cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie upoważnień lub zezwoleń:
- Artykuł 5 Umowy Maroko-Belgia;
 - Artykuł 7 Umowy Maroko-Republika Czeska;
 - Artykuł 4 Umowy Maroko-Dania;
 - Artykuł 4 Umowy Maroko-Niemcy;
 - Artykuł 4 Umowy Maroko-Grecja;
 - Artykuł 4 Umowy Maroko-Hiszpania;
 - Artykuł 6 Umowy Maroko-Francja;
 - Artykuł 7 Umowy Maroko-Włochy;
 - Artykuł 4 Umowy Maroko-Łotwa;
 - Artykuł 7 Umowy Maroko-Luksemburg;
 - Artykuł 8 Umowy Maroko-Węgry;
 - Artykuł 9 Umowy Maroko-Malta;

- Artykuł 4 Umowy Maroko-Niderlandy;
 - Artykuł 4 paraflowanej Umowy Maroko-Niderlandy;
 - Artykuł 4 Umowy Maroko-Austria;
 - Artykuł 8 Umowy Maroko-Polska;
 - Artykuł 6 Umowy Maroko-Portugalia;
 - Artykuł 4 Umowy Maroko-Szwecja;
 - Artykuł 4 Umowy Maroko-Zjednoczone Królestwo.
- c) Kontrola regulacyjna:
- Artykuł 9a Umowy Maroko-Niemcy;
 - Artykuł 7 Umowy Maroko-Grecja;
 - Artykuł 5a Umowy Maroko-Włochy;
 - Artykuł 5 Umowy Maroko-Luksemburg;
 - Artykuł 6 Umowy Maroko-Węgry;
 - Artykuł 17 paraflowanej Umowy Maroko-Niderlandy.
- d) Opodatkowanie paliwa lotniczego:
- Artykuł 7 Umowy Maroko-Belgia;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Republika Czeska;
 - Artykuł 6 Umowy Maroko-Dania;
 - Artykuł 6 Umowy Maroko-Niemcy;
 - Artykuł 10 Umowy Maroko-Grecja;
 - Artykuł 5 Umowy Maroko-Hiszpania;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Francja;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Włochy;
 - Artykuł 14 Umowy Maroko-Łotwa;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Luksemburg;
 - Artykuł 4 Umowy Maroko-Węgry;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Malta;
 - Artykuł 6 Umowy Maroko-Niderlandy;
 - Artykuł 10 paraflowanej Umowy Maroko-Niderlandy;
 - Artykuł 9 Umowy Maroko-Austria;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Polska;
 - Artykuł 3 Umowy Maroko-Portugalia;
 - Artykuł 6 Umowy Maroko-Szwecja;
 - Artykuł 5 Umowy Maroko-Zjednoczone Królestwo.

- e) Taryfy za przewóz wewnątrz Wspólnoty Europejskiej:
- Artykuł 19 Umowy Maroko-Belgia;
 - Artykuł 19 Umowy Maroko-Republika Czeska;
 - Artykuł 9 Umowy Maroko-Dania;
 - Artykuł 9 Umowy Maroko-Niemcy;
 - Artykuł 13 Umowy Maroko-Grecja;
 - Artykuł 11 Umowy Maroko-Hiszpania;
 - Artykuł 17 Umowy Maroko-Francja;
 - Artykuł 20 Umowy Maroko-Włochy;
 - Artykuł 10 Umowy Maroko-Lotwa;
 - Artykuł 20 Umowy Maroko-Luksemburg;
 - Artykuł 17 Umowy Maroko-Węgry;
 - Artykuł 19 Umowy Maroko-Malta;
 - Artykuł 18 Umowy Maroko-Niderlandy;
 - Artykuł 6 parafowanej Umowy Maroko-Niderlandy;
 - Artykuł 13 Umowy Maroko-Austria;
 - Artykuł 19 Umowy Maroko-Polska;
 - Artykuł 18 Umowy Maroko-Portugalia;
 - Artykuł 9 Umowy Maroko-Szwecja;
 - Artykuł 9 Umowy Maroko-Zjednoczone Królestwo.
-

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz innych państw, o których mowa w art. 2 niniejszej Umowy

- a) Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - b) Księstwo Lichtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - c) Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - d) Konfederacja Szwajcarska (zgodnie z umową między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego).
-

DECYZJA RADY

z dnia 18 grudnia 2006 r.

zatwierdzająca przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych, przyjętego w Genewie w dniu 2 lipca 1934 r.

(2006/954/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308, w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych⁽¹⁾, którego podstawą jest art. 308 Traktatu, ma na celu utworzenie dobrze funkcjonującego rynku, stwarzającego warunki podobne do tych istniejących na rynku krajowym. W celu utworzenia rynku tego rodzaju oraz stopniowego przekształcania go w rynek jednolity, wspomniane rozporządzenie utworzyło system wzorów wspólnotowych, w ramach którego przedsięwzięcia mogą przy zastosowaniu jednej procedury uzyskać wzory wspólnotowe, które podlegają jednolitej ochronie i których skutki obejmują cały obszar Wspólnoty.

(2) W następstwie przygotowań rozpoczętych i przeprowadzonych przez Światową Organizację Własności Intelektualnej (WIPO) przy udziale państw członkowskich - członków Związku Haskiego, państw członkowskich niebędących członkami Związku Haskiego oraz Wspólnoty Europejskiej, konferencja dyplomatyczna zwołana w tym celu w Genewie przyjęła w dniu 2 lipca 1934 r. Akt genewski Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych (zwany dalej „Aktem genewskim”).

(3) Akt genewski został przyjęty w celu wprowadzenia pewnych innowacji do międzynarodowego systemu zgłaszania wzorów przemysłowych przewidzianego Aktem londyńskim przyjętym w dniu 2 czerwca 1934 r. oraz Aktem haskim przyjętym w dniu 28 listopada 1960 r.

(4) Celem Aktu genewskiego jest rozszerzenie haskiego systemu rejestracji międzynarodowej na nowych członków oraz uczynienie go bardziej atrakcyjnym dla zgłaszających. W porównaniu z Aktem londyńskim i Aktem haskim jedną z głównych innowacji jest to, że organizacja międzyrządowa posiadająca urząd uprawniony do obejmowania wzorów przemysłowych ochroną, która wywołuje skutek na terytorium objętym zakresem działania tej organizacji, może stać się stroną Aktu genewskiego.

(5) Umożliwienie organizacji międzyrządowej posiadającej regionalny urząd zajmujący się rejestracją wzorów, by stała się stroną Aktu genewskiego została wprowadzona w szczególności z myślą o Wspólnocie, by mogła ona przystąpić do tego aktu i tym samym do Związku Haskiego.

(6) Akt genewski wszedł w życie w dniu 23 grudnia 2003 r., a stał się skuteczny z dniem 1 kwietnia 2004 r. Od dnia 1 stycznia 2003 r. Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (Znaki Towarowe i Wzory) rozpoczął przyjmowanie zgłoszeń rejestracyjnych dotyczących wzoru wspólnotowego, wyznaczając datę składania pierwszych zgłoszeń na dzień 1 kwietnia 2003 r.

(7) System wzorów wspólnotowych oraz system międzynarodowej rejestracji, ustanowiony Aktem genewskim, wzajemnie się uzupełniają. System wzorów wspólnotowych przewiduje pełny i jednolity regionalny system rejestracji wzorów obejmujący cały obszar Wspólnoty. Porozumienie haskie jest umową dokonującą zcentralizowania procedur obejścia wzorów ochroną na terytorium wskazanych Umawiających się Stron.

(8) Ustanowienie powiązania pomiędzy systemem wzorów wspólnotowych a systemem rejestracji międzynarodowej, działającym na mocy Aktu genewskiego, umożliwiłoby twórcom wzoru uzyskanie w drodze jednego zgłoszenia międzynarodowego ochrony ich wzorów we Wspólnocie w ramach systemu wzorów wspólnotowych oraz na terytoriach objętych Aktem genewskim, zarówno we Wspólnocie, jak i poza jej granicami.

(9) Ponadto powiązanie systemu wzorów wspólnotowych z systemem rejestracji międzynarodowej, działającym na mocy Aktu genewskiego, wesprze harmonijny rozwój działalności gospodarczej, wyeliminuje zakłócenia konkurencji, będzie efektywne z punktu widzenia kosztów oraz zwiększy poziom integracji i funkcjonowania rynku wewnętrznego. Dlatego też Wspólnota powinna przystąpić do Aktu genewskiego w celu zwiększenia atrakcyjności systemu wzorów wspólnotowych.

(1) Dz.U. L 3 z 5.1.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione aktem przystąpienia z 2003 r.

- (10) Komisja powinna zostać upoważniona do reprezentowania Wspólnoty na forum Zgromadzenia Związku Haskiego po przystąpieniu Wspólnoty do Aktu genewskiego.
- (11) Niniejsza decyzja nie ma wpływu na prawa państw członkowskich do uczestniczenia w Zgromadzeniu Związku Haskiego w przypadkach, gdy dotyczy to ich wzorów krajowych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Akt genewski Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych, przyjęty w Genewie w dniu 2 lipca 1999 r. (zwany dalej Aktem genewskim), zostaje niniejszym zatwierdzony w imieniu Wspólnoty w odniesieniu do spraw należących do kompetencji Wspólnoty.

Tekst Aktu genewskiego jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do złożenia dokumentu przystąpienia Dyrektorowi Generalnemu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej od dnia, w którym Rada i Komisja przyjmą środki konieczne do ustanowienia powiązania między przepisami wspólnotowymi dotyczącymi wzorów a Aktem genewskim.

2. Oświadczenia załączone do niniejszej decyzji są włączane do dokumentu przystąpienia.

Artykuł 3

1. Niniejszym upoważnia się Komisję do reprezentowania Wspólnoty Europejskiej na posiedzeniach Zgromadzenia Związku Haskiego odbywających się pod auspicjami Światowej Organizacji Własności Intelektualnej.

2. We wszystkich sprawach należących do kompetencji Wspólnoty w odniesieniu do wzorów wspólnotowych Komisja prowadzi w imieniu Wspólnoty negocjacje w ramach Zgromadzenia Związku Haskiego zgodnie z następującymi zasadami:

- stanowisko, które Wspólnota może przyjąć na forum Zgromadzenia, jest przygotowywane przez odpowiednią grupę roboczą Rady lub, jeżeli nie jest to możliwe, na posiedzeniach na miejscu zwołanych w trakcie prac w ramach Światowej Organizacji Własności Intelektualnej;
- w odniesieniu do decyzji pociągających za sobą konieczność zmiany rozporządzenia (WE) nr 6/2002 lub wszelkich innych aktów Rady wymagających jednomyślności stanowisko Wspólnoty jest przyjmowane przez Radę stanowiącą jednomyślnie na wniosek Komisji;
- w odniesieniu do innych decyzji mających wpływ na wspólnotowe przepisy dotyczące wzorów stanowisko Wspólnoty jest przyjmowane przez Radę stanowiącą kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J.-E. ENESTAM

ZAŁĄCZNIK

Akt genewski z dnia 2 lipca 1999 r.

SPIS TREŚCI

POSTANOWIENIA WSTĘPNE

- Artykuł 1: Definicje
Artykuł 2: Zastosowanie innej ochrony przyznanej przez przepisy prawne Umawiających się Stron i określone traktaty międzynarodowe

ROZDZIAŁ I

ZGŁOSZENIE MIĘDZYNARODOWE I REJESTRACJA MIĘDZYNARODOWA

- Artykuł 3: Prawo do dokonania zgłoszenia międzynarodowego
Artykuł 4: Procedura dotycząca dokonywania zgłoszenia międzynarodowego
Artykuł 5: Treść zgłoszenia międzynarodowego
Artykuł 6: Pierwszeństwo
Artykuł 7: Opłaty za wskazanie
Artykuł 8: Korekta nieprawidłowości
Artykuł 9: Data dokonania zgłoszenia międzynarodowego
Artykuł 10: Rejestracja międzynarodowa, data dokonania rejestracji międzynarodowej, publikacja oraz poufne egzemplarze rejestracji międzynarodowej
Artykuł 11: Odroczenie publikacji
Artykuł 12: Odmowa
Artykuł 13: Szczególne wymogi dotyczące jednolitości wzoru
Artykuł 14: Skutki rejestracji międzynarodowej
Artykuł 15: Unieważnienie
Artykuł 16: Wpis zmian i innych spraw dotyczących rejestracji międzynarodowej
Artykuł 17: Początkowy okres obowiązywania rejestracji międzynarodowej i jego przedłużenie oraz okres ochrony
Artykuł 18: Informacje dotyczące publikowanych rejestracji międzynarodowych

ROZDZIAŁ II

POSTANOWIENIA ADMINISTRACYJNE

- Artykuł 19: Wspólny urząd kilku państw
Artykuł 20: Członkostwo w Związku Haskim
Artykuł 21: Zgromadzenie
Artykuł 22: Biuro Międzynarodowe
Artykuł 23: Finanse
Artykuł 24: Przepisy wykonawcze

ROZDZIAŁ III

REWIZJA I ZMIANA

- Artykuł 25: Rewizja niniejszego aktu
Artykuł 26: Zmiana niektórych artykułów przez Zgromadzenie

ROZDZIAŁ IV
POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 27:	Strony niniejszego aktu
Artykuł 28:	Data, z którą ratyfikacja i przystąpienie stają się skuteczne
Artykuł 29:	Zakaz składania zastrzeżeń
Artykuł 30:	Oświadczenia składane przez Umawiające się Strony
Artykuł 31:	Zastosowanie aktów z 1934 r. i z 1960 r.
Artykuł 32:	Wypowiedzenie niniejszego aktu
Artykuł 33:	Języki niniejszego aktu; Podpisanie
Artykuł 34:	Depozytariusz

POSTANOWIENIA WSTĘPNE

Artykuł 1

Skrócone wyrażenia

Na użytek niniejszego aktu:

(i) „Porozumienie haskie” oznacza Porozumienie haskie w sprawie międzynarodowego zgłaszania wzorów przemysłowych, zwane odtąd Porozumieniem haskim w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych;	(xii) „organizacja międzyrządowa” oznacza organizację międzyrządową, która zgodnie z postanowieniami art. 27 ust. 1 pkt (ii) może stać się stroną niniejszego aktu;
(ii) „niniejszy akt” oznacza Porozumienie haskie ustanowione niniejszym aktem;	(xiii) „Umawiająca się Strona” oznacza każde państwo lub organizację międzyrządową, która jest stroną niniejszego aktu;
(iii) „przepisy wykonawcze” oznaczają przepisy wykonawcze do niniejszego aktu;	(xiv) „Umawiająca się Strona zgłaszającego” oznacza Umawiającą się Stronę lub jedną z Umawiających się Stron, od których zgłaszający wywodzi swoje uprawnienia do dokonania zgłoszenia międzynarodowego z tytułu spełnienia, w odniesieniu do tej Umawiającej się Strony, co najmniej jednego z warunków wymienionych w art. 3; w przypadku dwóch lub więcej Umawiających się Stron, od których zgłaszający może na podstawie art. 3 wywodzić swoje uprawnienie do dokonania zgłoszenia międzynarodowego, „Umawiająca się Strona zgłaszającego” oznacza tę stronę, która spośród danych Umawiających się Stron została określona w zgłoszeniu międzynarodowym jako Umawiająca się Strona zgłaszającego;
(iv) „przewidziany” oznacza przewidziany w przepisach wykonawczych;	(xv) „terytorium Umawiającej się Strony” oznacza, w przypadku gdy Umawiająca się Strona jest państwem, terytorium tego państwa, a jeżeli Umawiająca się Strona jest organizacją międzyrządową, terytorium, w odniesieniu do którego ma zastosowanie traktat stanowiący podstawę działania tej organizacji międzyrządowej;
(v) „Konwencja paryska” oznacza Konwencję paryską o ochronie własności przemysłowej, podpisaną w Paryżu dnia 20 marca 1 883 r., z późniejszymi zmianami i poprawkami;	(xvi) „urząd” oznacza podmiot, któremu Umawiająca się Strona powierzyła obejmowanie wzorów przemysłowych ochroną wywołującą skutek na terytorium tej Umawiającej się Strony;
(vi) „rejestracja międzynarodowa” oznacza międzynarodową rejestrację wzoru przemysłowego dokonaną zgodnie z niniejszym aktem;	(xvii) „urząd prowadzący badanie” oznacza urząd, który z urzędu prowadzi badanie dokonanych w nim zgłoszeń mających na celu uzyskanie ochrony wzorów przemysłowych co najmniej w celu ustalenia, czy wzory przemysłowe spełniają warunek nowości;
(viii) „rejestr międzynarodowy” oznacza urzędowy zbiór danych dotyczących rejestracji międzynarodowych, prowadzony przez Biuro Międzynarodowe, które to dane wymagają wpisu lub których wpis jest dozwolony na mocy niniejszego aktu lub przepisów wykonawczych niezależnie od nośników, na których dane te są przechowywane;	(xviii) „wskazanie” oznacza wniosek o rejestrację międzynarodową ze skutkiem wobec Umawiającej się Strony; oznacza również wpisanie tego wniosku do rejestru międzynarodowego;
(ix) „osoba” oznacza osobę fizyczną lub podmiot prawny;	(xix) „wskazana Umawiająca się Strona” i „wskazany urząd” oznaczają odpowiednio Umawiającą się Stronę i urząd Umawiającej się Strony, do których ma zastosowanie wskazanie;
(x) „zgłaszający” oznacza osobę, w imieniu której dokonano zgłoszenia międzynarodowego;	(xx) „akt z 1934 r.” oznacza akt Porozumienia haskiego podpisany w Londynie w dniu 2 czerwca 1934 r.;
(xi) „uprawniony” oznacza osobę, na rzecz której rejestracja międzynarodowa zostaje wpisana do rejestru międzynarodowego;	(xxi) „akt z 1960 r.” oznacza akt Porozumienia haskiego podpisany w Hadze w dniu 28 listopada 1960 r.;

- (xxii) „akt dodatkowy z 1961r.” oznacza akt dodatkowy do aktu z 1934 r., podpisany w Monako dnia 18 listopada 1961 r.;
- (xxiii) „akt uzupełniający z 1967 r.” oznacza akt uzupełniający do Porozumienia haskiego podpisany w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967r., z późniejszymi zmianami;
- (xxiv) „Związek” oznacza Związek Haski ustanowiony Porozumieniem haskim z dnia 6 listopada 1925 r. i utrzymany na mocy aktów z 1934 r. i 1960 r., aktu dodatkowego z 1961 r., aktu uzupełniającego z 1967 r. oraz niniejszego aktu;
- (xxv) „Zgromadzenie” oznacza zgromadzenie, o którym mowa w art. 21 ust. 1 lit. a) lub jakiegokolwiek organ zastępujący to zgromadzenie;
- (xxvi) „Organizacja” oznacza Światową Organizację Własności Intelektualnej;
- (xxvii) „Dyrektor Generalny” oznacza Dyrektora Generalnego Organizacji;
- (xxviii) „Biuro Międzynarodowe” oznacza Biuro Międzynarodowe Organizacji;
- (xxix) „dokument ratyfikacyjny” należy rozumieć jako zawierający dokumenty przyjęcia lub zatwierdzenia.

Artykuł 2

Zastosowanie innej ochrony przyznanej przez przepisy Umawiających się Stron i określone traktaty międzynarodowe

- [Przepisy prawne Umawiających się Stron i określone traktaty międzynarodowe] Przepisy niniejszego aktu pozostają bez wpływu na stosowanie większej ochrony, jaką mogą przyznawać przepisy Umawiającej się Strony, jak również nie wpływają w żaden sposób na ochronę dzieł sztuki i dzieł sztuki użytkowej, przyznaną przez międzynarodowe traktaty i konwencje o prawie autorskim, lub na ochronę przyznaną wzorom przemysłowym na mocy Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej, stanowiącego załącznik do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu.
- [Obowiązek przestrzegania Konwencji paryskiej] Każda Umawiająca się Strona przestrzega postanowień Konwencji paryskiej dotyczących wzorów przemysłowych.

ROZDZIAŁ I

ZGŁOSZENIE MIĘDZYNARODOWE I REJESTRACJA MIĘDZYNARODOWA

Artykuł 3

Prawo do dokonania zgłoszenia międzynarodowego

Każda osoba, która jest obywatelem państwa będącego Umawiającą się Stroną lub państwa będącego członkiem organizacji międzyrządowej będącej Umawiającą się Stroną, lub która posiada miejsce zamieszkania lub stałego pobytu albo istniejące i rzeczywiście prowadzone przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe na terytorium Umawiającej się Strony, ma prawo dokonać zgłoszenia międzynarodowego.

Artykuł 4

Procedura dotycząca dokonywania zgłoszenia międzynarodowego

- [Bezpośrednie lub pośrednie dokonanie zgłoszenia]
 - Zgłoszenie międzynarodowe może zostać dokonane według uznania zgłaszającego bezpośrednio w Biurze Międzynarodowym lub za pośrednictwem urzędu Umawiającej się Strony zgłaszającego.
 - Niezależnie od postanowień lit. a), każda Umawiająca się Strona może poprzez złożenie oświadczenia powiadomić Dyrektora Generalnego, że zgłoszenia międzynarodowe nie mogą być dokonywane za pośrednictwem jej urzędu.
- [Opłata za przekazanie w przypadku pośredniego dokonania zgłoszenia] Urząd każdej Umawiającej się Strony może wymagać, by zgłaszający za każde dokonane za pośrednictwem tego urzędu zgłoszenie międzynarodowe wniósł na jego rzecz opłatę za przekazanie.

Artykuł 5

Treść zgłoszenia międzynarodowego

- [Obowiązkowa treść zgłoszenia międzynarodowego] Zgłoszenie międzynarodowe jest sporządzane w przewidzianym języku lub w jednym z przewidzianych języków i zawiera lub są do niego załączone:
 - wniosek o rejestrację międzynarodową na mocy niniejszego aktu;
 - przewidziane dane dotyczące zgłaszającego;
 - przewidzianą liczbę egzemplarzy reprodukcji lub, zgodnie z wyborem zgłaszającego, kilku różnych reprodukcji wzoru przemysłowego, który jest przedmiotem zgłoszenia międzynarodowego, przedstawionych w przewidziany sposób; jednakże, jeżeli wzór przemysłowy jest dwuwymiarowy i zgodnie z ust. 5 wniesiony został wniosek o odroczenie publikacji, do zgłoszenia międzynarodowego można załączyć, zamiast reprodukcji, przewidzianą liczbę egzemplarzy okazowych wzoru przemysłowego;
 - wskazanie, w przewidziany sposób, produktu lub produktów tworzących wzór przemysłowy lub w stosunku do których wzór przemysłowy ma być wykorzystany;
 - określenie wskazanych Umawiających się Stron;
 - przewidziane opłaty;
 - wszelkie inne przewidziane informacje.
- [Dodatkowa obowiązkowa treść zgłoszenia międzynarodowego]
 - Każda Umawiająca się Strona, której urząd jest urzędem przeprowadzającym badanie i której przepisy prawne w chwili, gdy stała się Stroną niniejszego aktu wymagają, aby zgłoszenie o objęcie ochroną wzoru przemysłowego zawierało którykolwiek z elementów wymienionych w lit. b) w celu nadania mu daty zgłoszenia na podstawie tych przepisów, może poprzez złożenie oświadczenia powiadomić o takich elementach Dyrektora Generalnego.

- b) Elementy, o których można powiadomić stosownie do postanowień lit. a), są następujące:
- (i) dane dotyczące tożsamości twórcy wzoru przemysłowego będącego przedmiotem zgłoszenia;
 - (ii) krótki opis reprodukcji lub cech charakterystycznych wzoru przemysłowego będącego przedmiotem zgłoszenia;
 - (iii) zastrzeżenie.
- c) Jeżeli zgłoszenie międzynarodowe zawiera wskazanie Umawiającej się Strony, która dokonała powiadomienia na podstawie lit a), zawiera ono również, w przewidziany sposób, każdy element, który był przedmiotem tego powiadomienia.

3. [Inne ewentualne elementy treści zgłoszenia międzynarodowego] Zgłoszenie międzynarodowe może zawierać lub mogą być do niego załączone inne elementy wskazane w przepisach wykonawczych.

4. [Kilka wzorów przemysłowych w tym samym zgłoszeniu międzynarodowym] Z zastrzeżeniem przewidzianych warunków, zgłoszenie międzynarodowe może obejmować dwa lub większą liczbę wzorów przemysłowych.

5. [Wniosek o odroczenie publikacji] Zgłoszenie międzynarodowe może zawierać wniosek o odroczenie publikacji.

Artykuł 6

Pierwszeństwo

1. [Zastrzeżenie pierwszeństwa]
- a) Zgłoszenie międzynarodowe może zawierać oświadczenie zastrzegające, na mocy art. 4 Konwencji paryskiej, pierwszeństwo jednego lub kilku wcześniejszych zgłoszeń dokonanych w państwie lub dla państwa będącego stroną tej konwencji lub członkiem Światowej Organizacji Handlu.
 - b) Przepisy wykonawcze mogą przewidywać, że oświadczenie, o którym mowa w lit. a), może zostać złożone po dokonaniu zgłoszenia międzynarodowego. W takim przypadku przepisy wykonawcze określają ostateczny termin złożenia takiego oświadczenia.
2. [Zgłoszenie międzynarodowe służące jako podstawa do zastrzeżenia pierwszeństwa] Zgłoszenie międzynarodowe, poczynwszy od daty zgłoszenia i niezależnie od dalszego przebiegu procedury, jest równoważne ze zwykłym zgłoszeniem w rozumieniu art. 4 Konwencji paryskiej.

Artykuł 7

Oplaty za wskazanie

1. [Przewidziana opłata za wskazanie] Przewidziana opłata obejmuje, z zastrzeżeniem ust. 2, opłatę za wskazanie za każdą wskazaną Umawiającą się Stroną.

2. [Oddzielna opłata za wskazanie] Każda Umawiająca się Strona, której urząd jest urzędem prowadzącym badanie i każda Umawiająca się Strona, która jest organizacją międzyrządową, mogą poprzez złożenie oświadczenia powiadomić Dyrektora Generalnego, że w przypadku każdego zgłoszenia międzynarodowego, w którym zostały one wskazane, oraz w przypadku przedłużenia rejestracji międzynarodowej będącej wynikiem takiego zgłoszenia międzynarodowego przewidziana opłata za wskazanie, o której mowa w ust. 1, jest zastępowana oddzielną opłatą za wskazanie, której wysokość określona jest w oświadczeniu i która może zostać zmieniona w kolejnych oświadczeniach. Wspomniana wysokość opłaty może być ustalona przez Umawiającą się Stronę za pierwszy okres ochrony oraz za każdy następny okres przedłużenia lub za maksymalny okres ochrony dozwolony przez daną Umawiającą się Stronę. Opłata ta nie może jednak być wyższa od równowartości kwoty, którą urząd Umawiającej się Strony miałby prawo otrzymać od zgłaszającego za objęcie ochroną tej samej liczby wzorów przemysłowych na równorzędny okres, przy czym kwota ta jest obniżana o kwotę zaoszczędzoną w wyniku stosowania procedury międzynarodowej.

3. [Przekazanie opłat za wskazanie] Opłaty za wskazanie, o których mowa w ust. 1 i 2, przekazywane są przez Biuro Międzynarodowe tym Umawiającym się Stronom, w odniesieniu do których zostały wniesione.

Artykuł 8

Korekta nieprawidłowości

1. [Badanie zgłoszenia międzynarodowego] Jeżeli Biuro Międzynarodowe stwierdzi, że zgłoszenie międzynarodowe w chwili otrzymania go przez Biuro Międzynarodowe nie spełnia wymogów niniejszego aktu i przepisów wykonawczych, wzywa zgłaszającego do dokonania w przewidzianym terminie wymaganych korekt.

2. [Niepoprawione nieprawidłowości]

- a) Jeżeli zgłaszający nie zastosuje się do wezwania w przewidzianym terminie, uznaje się, z zastrzeżeniem postanowień lit. b), że zgłoszenie międzynarodowe wycofano.
- b) Jeżeli zgłaszający nie zastosował się do wezwania w przewidzianym terminie, w przypadku nieprawidłowości, która dotyczy art. 5 ust. 2 lub szczególnych wymogów, o których Umawiająca się Strona poinformowała Dyrektora Generalnego stosownie do postanowień przepisów wykonawczych, zgłoszenie międzynarodowe uznaje się za niezawierające wskazania tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 9

Data dokonania zgłoszenia międzynarodowego

1. [Zgłoszenie międzynarodowe dokonane bezpośrednio] Jeżeli zgłoszenie międzynarodowe zostaje dokonane bezpośrednio w Biurze Międzynarodowym, datą zgłoszenia jest, z zastrzeżeniem postanowień ust. 3, data otrzymania zgłoszenia międzynarodowego przez Biuro Międzynarodowe.

2. [Zgłoszenie międzynarodowe dokonane pośrednio] Jeżeli zgłoszenie międzynarodowe zostaje dokonane za pośrednictwem urzędu Umawiającej się Strony zgłaszającego, datę zgłoszenia określa się w przewidziany sposób.

3. [Zgłoszenie międzynarodowe zawierające pewne nieprawidłowości] Jeżeli zgłoszenie międzynarodowe zawiera, w dniu jego otrzymania przez Biuro Międzynarodowe, nieprawidłowość, która jest przewidziana jako nieprawidłowość pociągająca za sobą odroczenie daty zgłoszenia międzynarodowego, wówczas datą zgłoszenia jest data otrzymania przez Biuro Międzynarodowe korekty tej nieprawidłowości.

Artykuł 10 ⁽¹⁾

Rejestracja międzynarodowa, data dokonania rejestracji międzynarodowej, publikacja oraz poufne egzemplarze rejestracji międzynarodowej

1. [Rejestracja międzynarodowa] Biuro Międzynarodowe rejestruje każdy wzór przemysłowy, który jest przedmiotem zgłoszenia międzynarodowego, niezwłocznie po otrzymaniu zgłoszenia międzynarodowego lub, jeżeli wezwano do dokonania korekt zgłoszenia na mocy art. 8, niezwłocznie po otrzymaniu wymaganych korekt. Rejestracja zostaje dokonana niezależnie od tego, czy publikacja została odroczone na mocy art. 11.

2. [Data rejestracji międzynarodowej]

- a) Z zastrzeżeniem postanowień lit. b), datą rejestracji międzynarodowej jest data dokonania zgłoszenia międzynarodowego.
- b) Jeżeli zgłoszenie międzynarodowe, w chwili jego otrzymania przez Biuro Międzynarodowe zawiera nieprawidłowość, która dotyczy art. 5 ust. 2, wówczas datą rejestracji międzynarodowej jest data otrzymania przez Biuro Międzynarodowe korekty tej nieprawidłowości lub data zgłoszenia międzynarodowego, w zależności od tego która z nich jest późniejsza.

3. [Publikacja]

- a) Rejestracja międzynarodowa publikowana jest przez Biuro Międzynarodowe. Publikacja ta uznawana jest przez wszystkie Umawiające się Strony za wystarczające udostępnienie informacji i nie można żądać od uprawnionego udostępnienia informacji w inny sposób.
- b) Biuro Międzynarodowe przesyła każdemu wskazanemu urzędowi kopię publikacji rejestracji międzynarodowej.

4. [Zachowanie poufności do chwili publikacji] Z zastrzeżeniem ust. 5 oraz art. 11 ust. 4 lit. b), Biuro Międzynarodowe zachowuje do czasu publikacji poufność każdego zgłoszenia międzynarodowego oraz każdej rejestracji międzynarodowej.

5. [Poufne kopie]

- a) Niezwłocznie po dokonaniu rejestracji Biuro Międzynarodowe przesyła kopię rejestracji międzynarodowej wraz z odpowiednim oświadczeniem, dokumentem albo egzemplarzem okazowym załączonym do międzynarodowego zgłoszenia, do każdego urzędu, który powiadomił Biuro Międzynarodowe o tym, że pragnie otrzymać taką kopię i został wskazany w zgłoszeniu międzynarodowym.

- b) Urząd, do chwili publikacji rejestracji międzynarodowej przez Biuro Międzynarodowe, zachowuje poufność każdej rejestracji międzynarodowej, której kopię przesłało mu Biuro Międzynarodowe, i może wykorzystywać wspomnianą kopię jedynie do celów przeprowadzenia badania rejestracji międzynarodowej oraz zgłoszeń o ochronę wzorów przemysłowych dokonanych u Umawiającej się Strony, dla której urząd ten jest właściwy, lub w odniesieniu do tej strony. W szczególności, nie może on ujawniać treści tej rejestracji międzynarodowej żadnej osobie spoza urzędu oprócz uprawnionego z rejestracji międzynarodowej, z wyjątkiem sytuacji, gdy wymaga tego postępowanie administracyjne lub sądowe dotyczące sporu w sprawie uprawnienia do dokonania zgłoszenia międzynarodowego, na którym oparta jest rejestracja międzynarodowa. W przypadku takiego postępowania administracyjnego lub sądowego, można na zasadach poufności ujawnić treść rejestracji międzynarodowej jedynie stronom biorącym udział w postępowaniu, które to osoby zostają zobowiązane do zachowania poufności.

Artykuł 11

Odroczenie publikacji

1. [Przepisy Umawiających się Stron dotyczące odroczenia publikacji]

- a) Jeżeli przepisy Umawiającej się Strony przewidują odroczenie publikacji wzoru przemysłowego przez okres krótszy niż przewidziany okres, Umawiająca się Strona powiadamia Dyrektora Generalnego o dopuszczalnym okresie odroczenia poprzez złożenie oświadczenia.
- b) Jeżeli przepisy Umawiającej się Strony nie przewidują odroczenia publikacji wzoru przemysłowego, Umawiająca się Strona powiadamia o tym fakcie Dyrektora Generalnego poprzez złożenie oświadczenia.

2. [Odroczenie publikacji] Jeżeli zgłoszenie międzynarodowe zawiera wniosek o odroczenie publikacji, taka publikacja ma miejsce,

- (i) jeżeli żadna z Umawiających się Stron wskazanych w zgłoszeniu międzynarodowym nie złożyła oświadczenia na mocy ust. 1) - w chwili upływu przewidzianego terminu,

lub

- (ii) jeżeli którakolwiek z Umawiających się Stron wskazanych w zgłoszeniu międzynarodowym złożyła oświadczenie na podstawie ust. 1 lit. a) - w chwili upływu terminu określonego w takim oświadczeniu, lub w przypadku istnienia więcej niż jednej wskazanej Umawiającej się Strony - w chwili upływu najkrótszego terminu określonego w oświadczeniach Umawiających się Stron.

3. [Postępowanie w sprawie wniosków o odroczenie w przypadku, gdy odroczenie nie jest możliwe na mocy obowiązujących przepisów prawnych] Jeżeli złożono wniosek o odroczenie publikacji, a którakolwiek z Umawiających się Stron wskazanych w zgłoszeniu międzynarodowym złożyła na mocy ust. 1 lit. b) oświadczenie, że zgodnie z jej przepisami prawnymi odroczenie publikacji jest niemożliwe,

- (i) z zastrzeżeniem pkt. (ii), Biuro Międzynarodowe powiadamia odpowiednio zgłaszającego; jeżeli, w przewidzianym terminie, zgłaszający nie wycofa wskazania danej Umawiającej się Strony poprzez złożenie pisemnego zawiadomienia do Biura Międzynarodowego, Biuro Międzynarodowe nie uwzględnia wniosku o odroczenie publikacji;

⁽¹⁾ Przyjmując art. 10 konferencja dyplomatyczna przyjęła, że artykuł ten w żadnym wypadku nie wyklucza dostępu do międzynarodowego zgłoszenia lub rejestracji międzynarodowej dla zgłaszającego lub uprawnionego, lub osoby mającej zgodę zgłaszającego lub uprawnionego.

(ii) jeżeli do zgłoszenia międzynarodowego, zamiast reprodukcji wzoru przemysłowego, załączone są egzemplarze okazowe wzoru przemysłowego, Biuro Międzynarodowe nie uwzględni wskazania tej Umawiającej się Strony i odpowiednio powiadamia o tym zgłaszającego.

4. [Wniosek o wcześniejszą publikację lub specjalny dostęp do rejestracji międzynarodowej]

a) W okresie odroczenia obowiązującym na mocy ust. 2 uprawniony może złożyć wniosek o publikację któregośkolwiek lub wszystkich wzorów przemysłowych będących przedmiotem rejestracji międzynarodowej; w takim przypadku uznaje się, że okres odroczenia w stosunku do danego wzoru przemysłowego lub danych wzorów przemysłowych upłynął w dniu otrzymania tego wniosku przez Biuro Międzynarodowe.

b) Uprawniony może także, w okresie odroczenia obowiązującym na mocy ust. 2, zwrócić się do Biura Międzynarodowego o przekazanie wskazanej przez uprawnionego stronie trzeciej, wyciągu dotyczącego któregośkolwiek lub wszystkich wzorów przemysłowych będących przedmiotem rejestracji międzynarodowej lub o zezwolenie tej stronie na dostęp do tych wzorów.

5. [Rezygnacja i ograniczenie]

a) Jeżeli w okresie odroczenia obowiązującym na mocy ust. 2 uprawniony zrezygnuje z rejestracji międzynarodowej w odniesieniu do wszystkich wskazanych Umawiających się Stron, wzór przemysłowy lub wzory przemysłowe będące przedmiotem rejestracji międzynarodowej nie są publikowane.

b) Jeżeli w okresie odroczenia obowiązującym na mocy ust. 2 uprawniony - w odniesieniu do wszystkich wskazanych Umawiających się Stron - ograniczy rejestrację międzynarodową do jednego lub niektórych wzorów przemysłowych będących przedmiotem rejestracji międzynarodowej, pozostały wzór lub pozostałe wzory przemysłowe będące przedmiotem rejestracji międzynarodowej nie są publikowane.

6. [Publikacja i przekazanie reprodukcji]

a) Z chwilą upływu okresu odroczenia obowiązującego na mocy postanowień niniejszego artykułu Biuro Międzynarodowe publikuje rejestrację międzynarodową pod warunkiem wniesienia przewidzianych opłat. Jeżeli przewidziane opłaty nie zostaną wniesione zgodnie z tym co przewidziano, rejestracja międzynarodowa zostaje anulowana i nie dokonuje się publikacji.

b) Jeżeli do zgłoszenia międzynarodowego załączono jeden lub większą liczbę egzemplarzy okazowych wzoru przemysłowego stosownie do art. 5 ust. 1 pkt (iii), uprawniony składa w przewidzianym terminie do Biura Międzynarodowego przewidzianą liczbę egzemplarzy reprodukcji każdego wzoru przemysłowego będącego przedmiotem zgłoszenia. W zakresie, w jakim uprawniony tego nie uczyni, rejestracja międzynarodowa zostaje anulowana i nie dokonuje się publikacji.

Artykuł 12

Odmowa

1. [Prawo do odmowy] Urząd każdej wskazanej Umawiającej się Strony może, w przypadku niespełnienia warunków objęcia ochroną na mocy przepisów Umawiającej się Strony w odniesieniu do któregośkolwiek lub wszystkich wzorów przemysłowych będących przedmiotem rejestracji międzynarodowej, odmówić uznania skutków rejestracji międzynarodowej, w części lub w całości, na terytorium tej Umawiającej się Strony, z zastrzeżeniem, że żaden urząd nie może odmówić uznania skutków rejestracji międzynarodowej, w części lub w całości, na tej podstawie, że wymogi dotyczące formy lub treści zgłoszenia międzynarodowego, które są przewidziane w niniejszym akcie lub w przepisach wykonawczych lub są dodatkowe lub odmienne od tych wymogów, nie zostały spełnione na mocy przepisów prawnych tej Umawiającej się Strony.

2. [Powiadomienie o odmowie]

a) W przewidzianym terminie urząd w powiadomieniu o odmowie informuje Biuro Międzynarodowe o odmowie uznania skutków rejestracji międzynarodowej.

b) W każdym powiadomieniu o odmowie podaje się wszystkie powody odmowy.

3. [Przekazanie powiadomienia o odmowie; środki odwoławcze]

a) Biuro Międzynarodowe niezwłocznie przekazuje uprawnionemu kopię powiadomienia o odmowie.

b) Uprawniony korzysta z tych samych środków odwoławczych, jak w przypadku gdyby wzór przemysłowy będący przedmiotem rejestracji międzynarodowej był przedmiotem zgłoszenia o udzielenie ochrony na mocy przepisów mających zastosowanie do urzędu, który poinformował o odmowie. Środki odwoławcze obejmują co najmniej możliwość ponownego zbadania, zmiany decyzji o odmowie lub uchylenie od decyzji o odmowie.

4. ⁽¹⁾[Wycofanie odmowy] Odmowa może w dowolnym czasie zostać wycofana w części lub w całości przez urząd, który o niej powiadomił.

Artykuł 13

Szczególne wymogi dotyczące jednolitości wzoru

1. [Powiadomienie o szczególnych wymogach] Każda Umawiająca się Strona, której przepisy w chwili, gdy staje się ona stroną niniejszego aktu, wymagają, by wzory, które są przedmiotem tego samego zgłoszenia, spełniały wymóg jednolitości wzoru, jednolitości produkcji lub jednolitości stosowania, lub by należały do tego samego zestawu lub kompozycji elementów, lub by w pojedynczym zgłoszeniu można było zastrzec wyłączenie jeden niezależny i odróżniający się wzór, może poprzez złożenie oświadczenia poinformować o tym Dyrektora Generalnego. Jednakże takie oświadczenie nie ma wpływu na prawo zgłaszającego do zawarcia w zgłoszeniu międzynarodowym dwóch lub większej liczby wzorów przemysłowych, zgodnie z postanowieniami art. 5 ust. 4, nawet jeżeli zgłoszenie wskazuje Umawiającą się Stronę, która złożyła takie oświadczenie.

⁽¹⁾ Przyjmując art. 12 ust. 4, art. 14 ust. 2 lit. b) oraz zasadę 18 ust. 4, konferencja dyplomatyczna przyjęła, że cofnięcie odmowy przez urząd, który powiadomił o odmowie może mieć formę oświadczenia oznaczającego, że dany urząd postanowił zaakceptować skutki rejestracji międzynarodowej w odniesieniu do wzorów przemysłowych lub niektórych wzorów przemysłowych, do których odnosiło się zawiadomienie o odmowie. Konferencja przyjęła również, że w okresie, w jakim można złożyć powiadomienie o odmowie, urząd może przesłać oświadczenie oznaczające, że postanowił nadać moc obowiązującą rejestracji międzynarodowej nawet w przypadku, gdy nie złożył powiadomienia o odmowie.

2. [Skutek oświadczenia] Każde takie oświadczenie umożliwia urzędowi Umawiającej się Strony, która je złożyła, odmowę uznania skutków rejestracji międzynarodowej na mocy postanowień art. 12 ust. 1 do czasu spełnienia wymogu, o którym poinformowała ta Umawiająca się Strona.

3. [Dodatkowe opłaty należne z tytułu podziału rejestracji] W przypadku, gdy po przekazaniu powiadomienia o odmowie na mocy postanowień ust. 2, rejestracja międzynarodowa zostaje podzielona przed zainteresowanym urzędem w celu usunięcia przyczyny odmowy przedstawionej w powiadomieniu, urząd ten ma prawo do pobrania opłaty za każde dodatkowe zgłoszenie międzynarodowe, niezbędne w celu uniknięcia zastosowania danej podstawy odmowy.

Artykuł 14

Skutki rejestracji międzynarodowej

1. [Skutek identyczny ze zgłoszeniem na mocy obowiązujących przepisów] Rejestracja międzynarodowa, począwszy od daty rejestracji międzynarodowej, wywołuje co najmniej taki sam skutek u każdej ze wskazanych Umawiających się Stron, jaki wywołuje dokonane w zwykły sposób zgłoszenie o ochronę wzoru przemysłowego na mocy przepisów danej Umawiającej się Strony.

2. [Skutek identyczny z objęciem ochroną na mocy obowiązujących przepisów]

a) U każdej wskazanej Umawiającej się Strony, której urząd nie poinformował o odmowie zgodnie z postanowieniami art. 12, rejestracja międzynarodowa wywołuje taki sam skutek jak objęcie wzoru przemysłowego ochroną na mocy przepisów danej Umawiającej się Strony najpóźniej począwszy od daty upływu terminu poinformowania o odmowie lub, jeżeli Umawiająca się Strona złożyła odpowiednie oświadczenie na mocy przepisów wykonawczych, najpóźniej w terminie wskazanym w tym oświadczeniu.

b) ⁽¹⁾Jeżeli urząd wskazanej Umawiającej się Strony poinformował o odmowie, a następnie wycofał tę odmowę w części lub w całości, rejestracja międzynarodowa wywołuje u tej Umawiającej się Strony, w takim zakresie w jakim odmowa została wycofana, taki sam skutek, jaki wywołuje objęcie wzoru przemysłowego ochroną na mocy przepisów danej Umawiającej się Strony, najpóźniej począwszy od daty wycofania odmowy.

c) Skutek nadany rejestracji międzynarodowej na mocy niniejszego ustępu ma zastosowanie do wzoru przemysłowego lub wzorów przemysłowych będących przedmiotem rejestracji, otrzymanych przez wskazany urząd z Biura Międzynarodowego lub, w odpowiednim przypadku, zmienionych w postępowaniu przed tym urzędem.

3. [Oświadczenie dotyczące skutku wskazania Umawiającej się Strony zgłaszającego]

a) Każda Umawiająca się Strona, której urząd jest urzędem prowadzącym badanie, może poprzez złożenie oświadczenia poinformować Dyrektora Generalnego, że jeżeli jest ona Umawiającą się Stroną zgłaszającego, wskazanie jej w rejestracji międzynarodowej nie wywołuje żadnego skutku.

⁽¹⁾ Patrz przypis do art. 12 ust. 4.

b) W przypadku, gdy Umawiająca się Strona, która złożyła oświadczenie, o którym mowa w lit a), zostaje wymieniona w zgłoszeniu międzynarodowym zarówno jako Umawiająca się Strona zgłaszającego, jak i w charakterze wskazanej Umawiającej się Strony, Biuro Międzynarodowe nie uwzględni wskazania tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 15

Unieważnienie

1. [Wymóg możliwości obrony] Unieważnienie w części lub w całości skutków rejestracji międzynarodowej przez właściwe organy wskazanej Umawiającej się Strony na terytorium tej Umawiającej się Strony nie może zostać orzeczone bez zapewnienia uprawnionemu możliwości obrony swoich praw we właściwym czasie.

2. [Powiadomienie o unieważnieniu] Jeżeli urząd Umawiającej się Strony, na terytorium której unieważnione zostały skutki rejestracji międzynarodowej, wie o unieważnieniu, powiadamia o tym Biuro Międzynarodowe.

Artykuł 16

Wpis zmian i innych spraw dotyczących rejestracji międzynarodowej

1. [Wpis zmian i innych spraw] Biuro Międzynarodowe wpisuje, w przewidziany sposób, do rejestru międzynarodowego:

(i) każdą zmianę dotyczącą prawa własności rejestracji międzynarodowej, w odniesieniu do którejkolwiek lub wszystkich wskazanych Umawiających się Stron oraz w odniesieniu do któregośkolwiek lub wszystkich wzorów przemysłowych będących przedmiotem rejestracji międzynarodowej, pod warunkiem, że nowy właściciel jest uprawniony do dokonania zgłoszenia międzynarodowego na podstawie art. 3,

(ii) każdą zmianę nazwiska/nazwy lub adresu uprawnionego,

(iii) powołanie przedstawiciela zgłaszającego lub uprawnionego oraz wszelkie inne istotne fakty dotyczące takiego przedstawiciela,

(iv) rezygnację uprawnionego z rejestracji międzynarodowej w odniesieniu do którejkolwiek lub do wszystkich wskazanych Umawiających się Stron,

(v) wszelkie ograniczenia rejestracji międzynarodowej do jednego lub kilku wzorów przemysłowych będących przedmiotem rejestracji międzynarodowej, dokonane przez uprawnionego w odniesieniu do którejkolwiek lub do wszystkich wskazanych Umawiających się Stron,

(vi) każde unieważnienie przez właściwe organy wskazanej Umawiającej się Strony skutków rejestracji międzynarodowej na terytorium tej Umawiającej się Strony w odniesieniu do któregośkolwiek lub do wszystkich wzorów przemysłowych będących przedmiotem rejestracji międzynarodowej,

(vii) wszelkie inne istotne fakty, określone w przepisach wykonawczych, dotyczące praw do któregośkolwiek lub wszystkich wzorów przemysłowych będących przedmiotem rejestracji międzynarodowej.

2. [Skutek dokonania wpisu w rejestrze międzynarodowym] Każdy wpis, o którym mowa w ust. 1 pkt (i), (ii), (iv), (v), (vi) oraz (vii) wywołuje taki sam skutek, jak wpis dokonany w rejestrze urzędu każdej z zainteresowanych Umawiających się Stron, z wyjątkiem sytuacji, w której Umawiająca się Strona może poprzez złożenie oświadczenia powiadomić Dyrektora Generalnego o tym, że wpis, o którym mowa w ust. 1 pkt (i), nie wywołuje u tej Umawiającej się Strony danego skutku do czasu otrzymania przez urząd Umawiającej się Strony deklaracji lub dokumentów wymienionych w oświadczeniu.

3. [Opłaty] Każdy wpis dokonany na mocy ust. 1 może podlegać opłacie.

4. [Publikacja] Biuro Międzynarodowe publikuje informację dotyczącą każdego wpisu dokonanego na mocy ust. 1. Przesyła ono kopię publikacji tej informacji do urzędu każdej z zainteresowanych Umawiających się Stron.

Artykuł 17

Początkowy okres obowiązywania rejestracji międzynarodowej i jego przedłużenie oraz okres ochrony

1. [Początkowy okres obowiązywania rejestracji międzynarodowej] Rejestracja międzynarodowa obowiązuje przez początkowy okres pięciu lat liczony począwszy od daty dokonania rejestracji międzynarodowej.

2. [Przedłużenie rejestracji międzynarodowej] Międzynarodowa rejestracja może zostać przedłużona na dodatkowy okres pięciu lat zgodnie z przewidzianą procedurą oraz pod warunkiem uiszczenia przewidzianych opłat.

3. [Okres ochrony u wskazanych Umawiających się Stron]

a) Pod warunkiem przedłużenia rejestracji międzynarodowej oraz z zastrzeżeniem lit. b), okres ochrony u każdej ze wskazanych Umawiających się Stron wynosi 15 lat począwszy od daty dokonania rejestracji międzynarodowej.

b) Jeżeli przepisy wskazanej Umawiającej się Strony przewidują dla wzoru przemysłowego, który objęto ochroną na mocy tych przepisów, okres ochrony dłuższy niż 15 lat, długość okresu ochrony jest taka sama, jak długość okresu ochrony przewidzianego w przepisach danej Umawiającej się Strony, pod warunkiem przedłużenia rejestracji międzynarodowej.

c) Każda Umawiająca się Strona poprzez złożenie oświadczenia powiadamia Dyrektora Generalnego o maksymalnym okresie ochrony przewidzianym przez jej przepisy.

4. [Możliwość ograniczonego przedłużenia rejestracji] Przedłużenie rejestracji międzynarodowej może mieć skutek wobec którejkolwiek lub wszystkich wskazanych Umawiających się Stron i w odniesieniu do któregośkolwiek lub wszystkich wzorów przemysłowych będących przedmiotem rejestracji międzynarodowej.

5. [Wpis przedłużenia do rejestru i publikacja] Biuro Międzynarodowe dokonuje wpisu przedłużenia do rejestru międzynarodowego oraz publikuje informację o tym fakcie. Przesyła ono kopię publikacji tej informacji do urzędu każdej z zainteresowanych Umawiających się Stron.

Artykuł 18

Informacje dotyczące publikowanych rejestracji międzynarodowych

1. [Dostęp do informacji] Biuro Międzynarodowe wydaje każdej osobie, która o to wystąpi, po uiszczeniu przewidzianej opłaty, wypisy z rejestru międzynarodowego lub informacje dotyczące treści wpisu w rejestrze międzynarodowym, dotyczące każdej opublikowanej rejestracji międzynarodowej.

2. [Zwolnienie z legalizacji] Wypisy z rejestru międzynarodowego wydane przez Biuro Międzynarodowe są zwolnione z wymogu legalizacji u każdej Umawiającej się Strony.

ROZDZIAŁ II

POSTANOWIENIA ADMINISTRACYJNE

Artykuł 19

Wspólny urząd kilku państw

1. [Powiadomienie o wspólnym urzędzie] Jeżeli kilka państw, które mają zamiar przystąpić do niniejszego aktu, dokonało, lub jeżeli kilka państw będących stronami niniejszego aktu uzgodniło, że dokonają ujednolicenia przepisów krajowych dotyczących wzorów przemysłowych, mogą powiadomić Dyrektora Generalnego o tym, że:

(i) wspólny urząd zastępuje urząd krajowy każdego z nich,

oraz

(ii) całość ich odpowiednich terytoriów, na których obowiązują ujednolicone przepisy, uważa się do celów stosowania postanowień art. 1, art. 3—18 oraz art. 31 niniejszego aktu za jedną Umawiającą się Stronę.

2. [Termin dokonania powiadomienia] Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, dokonywane jest:

(i) w przypadku państw, które zamierzają stać się Stronami niniejszego aktu - w chwili złożenia dokumentów, o których mowa w art. 27 ust. 2;

(ii) w przypadku państw będących stronami niniejszego aktu - po ujednoliceniu krajowych przepisów prawnych.

3. [Data, od której powiadomienie staje się skuteczne] Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, staje się skuteczne:

(i) w przypadku państw, które zamierzają stać się Stronami niniejszego aktu - w chwili zawiązania się przez te państwa niniejszym aktem,

(ii) w przypadku państw będących stronami niniejszego aktu - po upływie trzech miesięcy od daty przekazania powiadomienia przez Dyrektora Generalnego pozostałym Umawiającym się Stronom lub w innym dniu wskazanym w powiadomieniu.

Artykuł 20

Członkostwo w Związku Haskim

Umawiające się Strony są członkami tego samego Związku, którego członkami są państwa będące stronami aktu z 1934 r. lub aktu z 1960 r.

Artykuł 21

Zgromadzenie

1. [Skład]

a) Umawiające się Strony są członkami tego samego Zgromadzenia co państwa związane art. 2 aktu uzupełniającego z 1967 r.

b) Każdy członek Zgromadzenia reprezentowany jest w Zgromadzeniu przez jednego przedstawiciela, który może być wspomagany przez zastępców, doradców i ekspertów, przy czym każdy przedstawiciel może reprezentować tylko jedną Umawiającą się Stronę.

c) Członkowie Związku niebędący członkami Zgromadzenia dopuszczeni są do udziału w posiedzeniach Zgromadzenia w charakterze obserwatorów.

2. [Zadania]

a) Zgromadzenie:

(i) zajmuje się sprawami dotyczącymi utrzymania i rozwijania Związku oraz wykonywania postanowień niniejszego aktu;

(ii) korzysta z praw i wykonuje zadania, które zostały mu wyrażnie powierzone lub przyznane na mocy niniejszego aktu lub aktu uzupełniającego z 1967 r.;

(iii) udziela wskazówek Dyrektorowi Generalnemu w sprawach dotyczących przygotowania konferencji rewizyjnych i podejmuje decyzję w sprawie zwołania takich konferencji;

(iv) dokonuje zmian przepisów wykonawczych;

(v) dokonuje przeglądu i zatwierdza sprawozdania oraz działalność Dyrektora Generalnego dotyczące Związku, a także udziela Dyrektorowi Generalnemu wszelkich niezbędnych wytycznych w sprawach należących do kompetencji Związku;

(vi) ustala program i przyjmuje dwuletni budżet Związku oraz zatwierdza jego ostateczne rozliczenia;

(vii) zatwierdza finansowe przepisy wykonawcze Związku;

(viii) powołuje komitety i grupy robocze, które uważa za niezbędne do realizacji celów Związku,

(ix) z zastrzeżeniem ust. 1 lit. c), określa które państwa, organizacje międzyrządowe oraz organizacje pozarządowe są dopuszczane do udziału w posiedzeniach w charakterze obserwatorów;

(x) podejmuje wszelkie inne stosowne działania na rzecz realizacji celów Związku i pełni wszelkie inne stosowne funkcje na mocy niniejszego aktu.

b) W odniesieniu do spraw, które są również przedmiotem zainteresowania innych związków zarządzanych przez Organizację, Zgromadzenie podejmuje decyzję po wysłuchaniu opinii komitetu koordynacyjnego Organizacji.

3. [Kworum]

a) Połowa członków Zgromadzenia będących państwami i posiadających prawo głosu w danej sprawie tworzy kworum do celów głosowania w tej sprawie.

b) Nie naruszając postanowień lit. a), jeżeli na sesji liczba członków Zgromadzenia będących państwami, którym przysługuje prawo głosu w danej sprawie i którzy są reprezentowani, jest mniejsza niż połowa członków, lecz równa lub większa od jednej trzeciej liczby członków Zgromadzenia będących państwami i mających prawo głosu w tej sprawie, Zgromadzenie może podejmować decyzje - z wyjątkiem decyzji dotyczących własnej procedury - lecz wszystkie decyzje stają się skuteczne wyłącznie wtedy, gdy spełnione zostaną określone poniżej warunki. Biuro Międzynarodowe przekazuje do wiadomości wspomniane decyzje członkom Zgromadzenia będącym państwami i mającym prawo głosu w danej sprawie, lecz niereprezentowanymi podczas sesji i wzywa ich do pisemnego oddania głosu lub wstrzymania się od głosu w terminie trzech miesięcy od daty przekazania decyzji do wiadomości. Jeżeli po upływie tego terminu liczba członków, którzy pisemnie oddali głos lub wstrzymali się od głosowania, osiągnie liczbę członków brakującą do uzyskania kworum na sesji, decyzje takie stają się skuteczne pod warunkiem, że równocześnie uzyskano wymaganą większość.

4. [Podejmowanie decyzji przez Zgromadzenie]

a) Zgromadzenie dąży do podejmowania decyzji jednomyślnie.

b) Jeżeli decyzja nie może zostać podjęta jednomyślnie, wówczas decyzję w tej sprawie podejmuje się przez głosowanie. W takim przypadku:

(i) każda Umawiająca się Strona będąca państwem ma jeden głos i głosuje wyłącznie we własnym imieniu,

oraz

(ii) każda Umawiająca się Strona, która jest organizacją międzyrządową, może głosować w miejsce swoich państw członkowskich z liczbą głosów równą liczbie jej państw członkowskich, które są stroną niniejszego aktu, jednak organizacja międzyrządowa nie bierze udziału w głosowaniu, jeżeli którekolwiek z jej państw członkowskich korzysta ze swego prawa głosu, i odwrotnie.

c) W sprawach dotyczących wyłącznie państw związanych art. 2 aktu uzupełniającego z 1967 r. Umawiające się Strony niezwiązane wspomnianym artykułem nie mają prawa głosu, podczas gdy w sprawach dotyczących tylko Umawiających się Stron, jedynie one mają prawo głosu.

5. [Większość]
- a) Z zastrzeżeniem art. 24 ust. 2 i art. 26 ust. 2, decyzje Zgromadzenia wymagają dwóch trzecich oddanych głosów.
- b) Wstrzymanie się od głosu nie jest uważane za oddanie głosu.
6. [Sesje]
- a) Zgromadzenie zbiera się raz na dwa lata kalendarzowe na sesję zwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny i, jeżeli nie wystąpią wyjątkowe okoliczności, w tym samym okresie i w tym samym miejscu co Zgromadzenie Ogólne Organizacji.
- b) Zgromadzenie zbiera się na sesji nadzwyczajnej, którą zwołuje Dyrektor Generalny na wniosek jednej czwartej członków Zgromadzenia lub z własnej inicjatywy.
- c) Porządek obrad każdej sesji przygotowuje Dyrektor Generalny.
7. [Regulamin] Zgromadzenie przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
- b) Dyrektor Generalny lub wyznaczony przez niego członek personelu są z urzędu sekretarzami Zgromadzenia oraz komitetów, grup roboczych i innych posiedzeń, o których mowa w lit. a).
5. [Konferencje]
- a) Biuro Międzynarodowe przygotowuje zgodnie ze wskazówkami Zgromadzenia wszystkie konferencje rewizyjne.
- b) Biuro Międzynarodowe może zasięgać opinii organizacji międzyrządowych oraz międzynarodowych i krajowych organizacji pozarządowych w sprawach dotyczących przygotowania konferencji rewizyjnych.
- c) Dyrektor Generalny oraz osoby przez niego wyznaczone biorą udział, bez prawa głosu, w obradach konferencji rewizyjnych.
6. [Inne zadania] Biuro Międzynarodowe wykonuje wszelkie inne zadania przydzielone mu w związku z niniejszym aktem.

Artykuł 23

Finanse

1. [Zadania administracyjne]
- a) Biuro Międzynarodowe dokonuje rejestracji międzynarodowej oraz wykonuje związane z nią obowiązki, jak również inne zadania administracyjne dotyczące Związku.
- b) W szczególności Biuro Międzynarodowe przygotowuje posiedzenia oraz zapewnia Zgromadzeniu oraz komitetom ekspertów i grupom roboczym, które Zgromadzenie może utworzyć, obsługę sekretariatu.
2. [Dyrektor Generalny] Dyrektor Generalny jest najwyższym organem wykonawczym Związku i reprezentuje Związek.
3. [Posiedzenia inne niż sesje Zgromadzenia] Dyrektor Generalny zwołuje posiedzenia komitetów i grup roboczych utworzonych przez Zgromadzenie oraz wszelkie inne posiedzenia dotyczące kwestii stanowiących przedmiot zainteresowania Związku.
4. [Rola Biura Międzynarodowego w posiedzeniach Zgromadzenia i innych posiedzeniach]
- a) Dyrektor Generalny oraz wyznaczone przez niego osoby biorą udział, bez prawa głosu, we wszystkich posiedzeniach Zgromadzenia, komitetów oraz grup roboczych utworzonych przez Zgromadzenie, a także w innych posiedzeniach zwołanych przez Dyrektora Generalnego pod auspicjami Związku.
1. [Budżet]
- a) Związek ma swój budżet.
- b) Budżet Związku obejmuje przychody i wydatki właściwe dla Związku oraz udział Związku w budżecie dotyczącym wydatków wspólnych dla związków administrowanych przez Organizację.
- c) Wydatki nieprzypisane wyłącznie Związkowi lecz również jednemu lub większej liczbie związków administrowanych przez Organizację, uważa się za wydatki wspólne związków. Udział we wspólnych wydatkach jest proporcjonalny do znaczenia, jakie przedstawiają one dla Związku.
2. [Koordynacja z budżetami innych związków] Budżet Związku ustala się przy należytych uwzględnieniu wymogów dotyczących koordynacji z budżetami innych związków administrowanych przez Organizację.
3. [Źródła finansowania budżetu] Budżet Związku finansowany jest z następujących źródeł:
- (i) opłat związanych z międzynarodową rejestracją;
- (ii) należności za inne usługi świadczone przez Biuro Międzynarodowe związane z działalnością Związku;
- (iii) sprzedaży publikacji lub honorariów za publikacje Biura Międzynarodowego, które dotyczą Związku;
- (iv) darowizn, zapisów i subwencji;
- (v) czynszów, odsetek i różnych innych przychodów.

4. [Ustalanie opłat i należności; poziom budżetu]
- a) Wysokości opłat, o których mowa w ust. 3 pkt (i), ustala Zgromadzenie na wniosek Dyrektora Generalnego. Należności, o których mowa w ust. 3 pkt (ii), ustala Dyrektor Generalny i są one stosowane tymczasowo pod warunkiem zatwierdzenia ich przez Zgromadzenie na następnej sesji Zgromadzenia.
- b) Wysokość opłat, o których mowa w ust. 3 pkt (i), jest ustalana w taki sposób, aby dochody Związku z opłat i innych źródeł wystarczały co najmniej na pokrycie wszystkich wydatków Biura Międzynarodowego dotyczących Związku.
- c) Jeżeli budżet nie zostanie przyjęty przed rozpoczęciem nowego okresu rozliczeniowego, pozostaje on na tym samym poziomie co budżet na rok poprzedni, zgodnie z finansowymi przepisami wykonawczymi.
5. [Fundusz kapitału obrotowego] Związek posiada fundusz kapitału obrotowego, który tworzy nadwyżka wpływów, a jeżeli nadwyżka jest niewystarczająca, pojedyncza wpłata dokonywana przez każdego członka Związku. Jeżeli fundusz staje się niewystarczający, Zgromadzenie podejmuje decyzję o jego podwyższeniu. Wysokość i terminy wpłat ustala Zgromadzenie na wniosek Dyrektora Generalnego.
6. [Pożyczki udzielane przez państwo, w którym Organizacja ma siedzibę]
- a) W porozumieniu dotyczącym siedziby zawartym z państwem, na którego terytorium Organizacja ma swoją siedzibę, przewidziane jest, że jeżeli fundusz kapitału obrotowego jest niewystarczający, wówczas państwo to wypłaca zaliczki. Wysokość zaliczek oraz warunki ich wypłaty są za każdym razem przedmiotem odrębnych umów pomiędzy tym państwem a Organizacją.
- b) Państwo, o którym mowa w lit. a), oraz Organizacja mają prawo do wypowiedzenia, w formie pisemnego powiadomienia, obowiązku wypłacania zaliczek. Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie trzech lat od końca roku, w którym zostało ono notyfikowane.
7. [Kontrola rachunków] Kontroli rachunków dokonuje jedno lub większa liczba państw członkowskich Związku lub zewnętrzni rewidenty, zgodnie z finansowymi przepisami wykonawczymi. Rewidentów wyznacza, za ich zgodą, Zgromadzenie.

Artykuł 24

Przepisy wykonawcze

1. [Przedmiot] Przepisy wykonawcze określają szczegółowe kwestie dotyczące wykonania postanowień niniejszego aktu. Przepisy wykonawcze zawierają w szczególności przepisy dotyczące:
- (i) spraw, w odniesieniu do których niniejszy akt wyraźnie stanowi, że mają być przewidziane;
- (ii) innych szczegółowych kwestii dotyczących niniejszego aktu lub przydatnych do jego wykonywania;
- (iii) wymogów administracyjnych, spraw administracyjnych lub procedur.

2. [Zmiana niektórych przepisów wykonawczych]
- a) Przepisy wykonawcze mogą stanowić, że niektóre przepisy mogą zostać zmienione wyłącznie jednomyślnie lub wyłącznie większością czterech piątych głosów.
- b) Decyzję o zniesieniu wymogu jednomyślności lub większości czterech piątych głosów w odniesieniu do zmiany przepisów wykonawczych podejmuje się jednomyślnie.
- c) Decyzje o obowiązywaniu wymogu jednomyślności lub większości czterech piątych głosów w odniesieniu do zmiany przepisów wykonawczych podejmuje się większością czterech piątych głosów.
3. [Niezgodność pomiędzy niniejszym aktem a przepisami wykonawczymi]. W przypadku niezgodności pomiędzy postanowieniami niniejszego aktu a przepisami wykonawczymi, charakter rozstrzygający mają postanowienia niniejszego aktu.

ROZDZIAŁ III

REWIZJA I ZMIANA

Artykuł 25

Rewizja niniejszego aktu

1. [Konferencje rewizyjne] Niniejszy akt może być poddany rewizji przez konferencję Umawiających się Stron.
2. [Rewizja lub zmiana niektórych artykułów] Art. 21, 22, 23 i art. 26 mogą być zmienione przez konferencję rewizyjną lub przez Zgromadzenie zgodnie z postanowieniami art. 26.

Artykuł 26

Zmiana niektórych artykułów przez Zgromadzenie

1. [Propozycje zmiany]
- a) Propozycje wprowadzenia przez Zgromadzenie zmian do art. 21, 22, 23 oraz niniejszego artykułu mogą zostać zgłoszone przez każdą Umawiającą się Stronę lub Dyrektora Generalnego.
- b) Dyrektor Generalny przekazuje propozycje zmian Umawiającym się Stronom co najmniej sześć miesięcy przed ich rozpatrzeniem przez Zgromadzenie.
2. [Większość] Przyjęcie zmiany artykułów, o których mowa w ust. 1, wymaga większości trzech czwartych głosów, z wyjątkiem zmiany art. 21 lub niniejszego ustępu, która wymaga większości czterech piątych głosów.

3. [Wejście w życie]
- a) Każda zmiana artykułów, o których mowa w ust. 1 - z wyjątkiem przypadku, gdy zastosowanie mają postanowienia lit. b) - wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od momentu, w którym Dyrektor Generalny otrzymał pisemne powiadomienie o przyjęciu tej zmiany, dokonane zgodnie z odpowiednimi procedurami konstytucyjnymi, od trzech czwartych Umawiających się Stron, które w chwili przyjęcia zmiany były członkami Zgromadzenia i miały prawo głosu w sprawie tej zmiany.
- b) Zmiana art. 21 ust. 3 lub ust. 4, lub niniejszego ustępu nie wchodzi w życie, jeżeli w terminie sześciu miesięcy od daty jej przyjęcia przez Zgromadzenie którakolwiek z Umawiających się Stron powiadomi Dyrektora Generalnego, że nie przyjmuje tej zmiany.
- c) Każda zmiana, która wchodzi w życie zgodnie z postanowieniami niniejszego ustępu wiąże wszystkie państwa i organizacje międzyrządowe, które w chwili wejścia w życie tej zmiany są Umawiającymi się Stronami lub stały się Umawiającymi się Stronami po tej dacie.
- b) Datą, z którą staje się skuteczne złożenie dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia państwa, w odniesieniu do którego można objąć wzory przemysłowe ochroną jedynie za pośrednictwem urzędu organizacji międzyrządowej, której członkiem jest to państwo, jest data złożenia dokumentu przez tę organizację międzyrządową, w przypadku gdy data ta jest datą późniejszą niż data złożenia dokumentu przez to państwo.
- c) Datą, z którą staje się skuteczne złożenie dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia, który zawiera lub do którego załączono powiadomienie, o którym mowa w art. 19, jest data złożenia ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego państw będących członkami grupy państw, które dokonały takiego powiadomienia.
- d) Dokument ratyfikacyjny lub dokument przystąpienia państwa może zawierać lub może być do niego załączone oświadczenie, które uzależnia uznanie tych dokumentów za złożone od złożenia takiego dokumentu lub dokumentów przez jedno inne państwo lub jedną organizację międzyrządową, lub przez dwa inne państwa, lub też przez jedno inne państwo i jedną organizację międzyrządową, wymienione z nazwy, które spełniają warunki zostania stroną niniejszego aktu. Dokument zawierający oświadczenie lub do którego załączono takie oświadczenie uważa się za złożony w dniu, w którym spełniony zostanie warunek wskazany w oświadczeniu. Jednak jeżeli dokument wskazany w oświadczeniu sam zawiera tego rodzaju oświadczenie lub jest ono do niego załączone, dokument ten uważa się za złożony w dniu, w którym spełniony zostanie warunek określony w tym drugim oświadczeniu.
- e) Każde oświadczenie złożone na podstawie lit. d) może zostać wycofane, w całości lub w części, w dowolnym czasie. Wycofanie staje się skuteczne w dniu otrzymania przez Dyrektora Generalnego powiadomienia o wycofaniu.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 27

Strony niniejszego aktu

1. [Warunki] Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 i 3 oraz art. 28,
- (i) każde państwo członkowskie Organizacji może podpisać niniejszy akt i zostać jego stroną;
- (ii) każda organizacja międzyrządowa posiadająca urząd, w którym można objąć wzory przemysłowe ochroną skuteczną na terytorium, na którym ma zastosowanie traktat stanowiący podstawę działania organizacji międzyrządowej, może podpisać niniejszy akt i zostać jego stroną, pod warunkiem, że co najmniej jedno z państw członkowskich organizacji międzyrządowej jest członkiem Organizacji i pod warunkiem, że taki urząd nie jest przedmiotem powiadomienia na podstawie art. 19.

2. [Ratyfikacja lub przystąpienie] Każde państwo lub organizacja międzyrządowa, o których mowa w ust. 1, mogą złożyć:

- (i) dokument ratyfikacyjny, jeżeli podpisały niniejszy akt,
- lub
- (ii) dokument przystąpienia, jeżeli nie podpisały niniejszego aktu.

3. [Data, z którą złożenie dokumentów staje się skuteczne]

- a) Z zastrzeżeniem postanowień lit. b)–d), datą, z którą złożenie dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia staje się skuteczne, jest data złożenia tego dokumentu.

Artykuł 28

Data, z którą ratyfikacja i przystąpienie stają się skuteczne

1. [Dokumenty brane pod uwagę] Do celów niniejszego artykułu, bierze się pod uwagę jedynie dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia, które zostały złożone przez państwa lub organizacje międzyrządowe, o których mowa w art. 27 ust. 1 i które spełniają warunki dotyczące daty, z którą stają się one skuteczne, określone w art. 27 ust. 3.

2. [Wejście w życie niniejszego aktu] Niniejszy akt wchodzi w życie trzy miesiące po dacie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia przez sześć państw, pod warunkiem że co najmniej trzy z tych państw spełniają, stosownie do najbardziej aktualnych rocznych danych statystycznych zgromadzonych przez Biuro Międzynarodowe, co najmniej jeden z następujących warunków:

- (i) w danym państwie lub dla danego państwa dokonano co najmniej 3 000 zgłoszeń o ochronę wzorów przemysłowych,

lub

- (ii) osoby zamieszkałe w państwach innych niż dane państwo dokonały w tym państwie lub dla tego państwa co najmniej 1 000 zgłoszeń o ochronę wzorów przemysłowych.

3. [Wejście w życie ratyfikacji i przystąpienia]

Artykuł 31

Zastosowanie aktów z 1934 r. i z 1960 r.

- a) Każde państwo lub organizacja międzyrządowa, które złożyły dokument ratyfikacyjny lub dokument przystąpienia na co najmniej trzy miesiące przed datą wejścia w życie niniejszego aktu, są związane niniejszym aktem z dniem wejścia w życie tego aktu.
- b) Każde inne państwo lub organizacja międzyrządowa są związane niniejszym aktem po upływie trzech miesięcy od daty złożenia swojego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia lub też od późniejszej daty wskazanej w tym dokumencie.

1. [Stosunki między państwami będącymi stronami zarówno niniejszego aktu, jak i aktów z 1934 r. lub 1960 r.] W odniesieniu do wzajemnych stosunków między państwami będącymi stronami zarówno niniejszego aktu, jak i aktu z 1934 r. lub aktu z 1960 r., zastosowanie ma wyłącznie niniejszy akt. Jednakże państwa te, w swoich wzajemnych stosunkach, stosują odpowiednio akt z 1934 r. lub akt z 1960 r., w odniesieniu do wzorów przemysłowych złożonych w Biurze Międzynarodowym przed datą, od której niniejszy akt ma zastosowanie do ich wzajemnych stosunków.

2. [Stosunki między państwami będącymi stronami zarówno niniejszego aktu, jak i aktów z 1934 r. lub z 1960 r. a państwami będącymi stronami aktów z 1934 r. lub z 1960 r., które nie są stronami niniejszego aktu]

- a) Każde państwo, które jest stroną zarówno niniejszego aktu, jak i aktu z 1934 r. nadal stosuje postanowienia aktu z 1934 r. w stosunkach z państwami, które są stroną aktu z 1934 r., a nie są stroną aktu z 1960 r. lub niniejszego aktu.
- b) Każde państwo, które jest stroną zarówno niniejszego aktu, jak i aktu z 1960 r., nadal stosuje postanowienia aktu z 1960 r. w stosunkach z państwami, które są stronami aktu z 1960 r., a nie są stronami niniejszego aktu.

Artykuł 29

Zakaz składania zastrzeżeń

Nie zezwala się na składanie zastrzeżeń do niniejszego aktu.

Artykuł 30

Oświadczenia składane przez Umawiające się Strony

1. [Termin, w którym można złożyć oświadczenie] Każde oświadczenie na mocy art. 4 ust. 1 lit. b), art. 5 ust. 2 lit. a), art. 7 ust. 2, art. 11 ust. 1, art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 3, art. 16 ust. 2 lub art. 17 ust. 3 lit. c) może zostać złożone:

- (i) w chwili składania dokumentu, o którym mowa w art. 27 ust. 2; w tym przypadku staje się ono skuteczne w dniu, w którym państwo lub organizacja międzyrządowa składająca oświadczenie została związana niniejszym aktem,

lub

- (ii) po złożeniu dokumentu, o którym mowa w art. 27 ust. 2; w tym przypadku staje się ono skuteczne po upływie trzech miesięcy od dnia jego otrzymania przez Dyrektora Generalnego lub z dniem późniejszym wskazanym w oświadczeniu, jednak ma ono zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do tych rejestracji międzynarodowych, których data jest taka sama lub późniejsza niż data, z którą oświadczenie stało się skuteczne.

2. [Oświadczenia państw mających wspólny urząd] Niezależnie od postanowień ust. 1, każde oświadczenie, o którym mowa w tym ustępie, złożone przez państwo, które wraz z innym państwem lub państwami poinformowało Dyrektora Generalnego na mocy art. 19 ust. 1 o zastąpieniu urzędów krajowych wspólnym urzędem, staje się skuteczne wyłącznie wtedy, gdy to drugie państwo lub inne państwa złożyły podobne oświadczenie lub oświadczenia.

3. [Wycofanie oświadczenia] Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać w każdej chwili wycofane w drodze powiadomienia skierowanego do Dyrektora Generalnego. Wycofanie staje się skuteczne po upływie trzech miesięcy od daty otrzymania powiadomienia przez Dyrektora Generalnego lub z dniem późniejszym wskazanym w powiadomieniu. W przypadku oświadczenia złożonego na mocy art. 7 ust. 2, wycofanie nie ma wpływu na zgłoszenia międzynarodowe dokonane zanim wycofanie to stało się skuteczne.

Artykuł 32

Wypowiedzenie niniejszego aktu

1. [Powiadomienie] Każda Umawiająca się Strona może wypowiedzieć niniejszy akt w drodze powiadomienia skierowanego do Dyrektora Generalnego.

2. [Data, z którą wypowiedzenie staje się skuteczne] Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie jednego roku od daty otrzymania przez Dyrektora Generalnego powiadomienia o wypowiedzeniu, lub w późniejszym terminie wskazanym w powiadomieniu. Wypowiedzenie nie wpływa na stosowanie niniejszego aktu do zgłoszenia międzynarodowego będącego w toku rozpatrywania oraz do obowiązującej rejestracji międzynarodowej mających zastosowanie w stosunku do składającej wypowiedzenie Umawiającej się Strony w chwili, gdy wypowiedzenie stało się skuteczne.

Artykuł 33

Języki niniejszego aktu; Podpisanie

1. [Teksty oryginalne; Teksty oficjalne]

- a) Niniejszy akt został podpisany w jednym egzemplarzu oryginalnym w językach: angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim, przy czym wszystkie te teksty są na równi autentyczne.

- b) Oficjalne teksty w innych językach, które może wskazać Zgromadzenie, sporządza Dyrektor Generalny po zasięgnięciu opinii zainteresowanych rządów.

2. [Termin podpisania]. Niniejszy akt pozostaje otwarty do podpisu w siedzibie Organizacji przez jeden rok od jego przyjęcia.

Artykuł 34

Depozytariusz

Depozytariuszem niniejszego aktu jest Dyrektor Generalny.

OŚWIADCZENIE

w sprawie bezpośredniego składania zgłoszeń międzynarodowych

Przewodniczący Rady przy składaniu dokumentu przystąpienia Dyrektorowi Generalnemu WIPO załącza do dokumentu przystąpienia następujące oświadczenie:

„Wspólnota Europejska oświadcza, że zgłoszenia międzynarodowe nie mogą być składane za pośrednictwem jej Urzędu.”

OŚWIADCZENIE

w sprawie systemu oddzielnych opłat

Przewodniczący Rady przy składaniu dokumentu przystąpienia Dyrektorowi Generalnemu WIPO załącza do dokumentu przystąpienia następujące oświadczenie:

„Wspólnota Europejska oświadcza, że w odniesieniu do każdego zgłoszenia międzynarodowego, w którym wskazano Wspólnotę Europejską, oraz w odniesieniu do przedłużenia rejestracji międzynarodowej dokonanej w wyniku takiego zgłoszenia międzynarodowego, przewidziana opłata za wskazanie, o której mowa w art. 7 ust. 1 Aktu genewskiego, zostaje zastąpiona oddzielną opłatą za wskazanie w wysokości:

- 62 EUR za wzór na etapie zgłoszenia międzynarodowego;
- 31 EUR za wzór na etapie przedłużenia.”

OŚWIADCZENIE

w sprawie okresu ochrony we Wspólnocie Europejskiej

Przewodniczący Rady przy składaniu dokumentu przystąpienia Dyrektorowi Generalnemu WIPO załącza do dokumentu przystąpienia następujące oświadczenie:

„Wspólnota Europejska oświadcza, że maksymalny okres ochrony przewidziany przez jej prawo wynosi 25 lat.”

DECYZJA RADY
z dnia 18 grudnia 2006 r.
zmieniająca regulamin Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w odniesieniu do systemu
językowego

(2006/955/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając art. 64 Protokołu w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości,

zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 245 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz w art. 160 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając wniosek Trybunału Sprawiedliwości,

uwzględniając opinię Komisji z dnia 12 grudnia 2006 r.,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2006 r.,

a także mając na uwadze, że wraz z przystąpieniem Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej język bułgarski i język rumuński staną się jej językami urzędowymi i że w związku tym należy uwzględnić te języki wśród języków postępowania wymienionych w regulaminie,

W regulaminie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 19 czerwca 1991 r. (Dz.U. L 176 z 4.7.1991, str. 7. Sprostowanie w Dz.U. L 383 z 29.12.1992, str. 117), zmienionym w dniu 21 lutego 1995 r. (Dz.U. L 44 z 28.2.1995, str. 61), w dniu 11 marca 1997 r. (Dz.U. L 103 z 19.4.1997, str. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 351 z 23.12.1997, str. 72), w dniu 16 maja 2000 r. (Dz.U. L 122 z 24.5.2000, str. 43), w dniu 28 listopada 2000 r. (Dz.U. L 322 z 19.12.2000, str. 1), w dniu 3 kwietnia 2001 r. (Dz.U. L 119 z 27.4.2001, str. 1), w dniu 17 września 2002 r. (Dz.U. L 272 z 10.10.2002, str. 24. Sprostowanie w Dz.U. L 281 z 19.10.2002, str. 24), w dniu 8 kwietnia 2003 r. (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 17), w dniu 19 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 132 z 29.4.2004, str. 2), w dniu 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, str. 107), w dniu 12 lipca 2005 r. (Dz.U. L 203 z 4.8.2005, str. 19) oraz w dniu 18 października 2005 r. (Dz.U. L 288 z 29.10.2005, str. 51) wprowadza się następujące zmiany:

artykuł 29 § 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Językami postępowania są angielski, bułgarski, czeski, duński, estoński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, irlandzki, litewski, łotewski, maltański, niderlandzki, niemiecki, polski, portugalski, rumuński, słowacki, słoweński, szwedzki, węgierski oraz włoski.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

Teksty regulaminu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w języku bułgarskim i języku rumuńskim zostaną przyjęte po wejściu w życie traktatu, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J.-E. ENESTAM

DECYZJA RADY**z dnia 18 grudnia 2006 r.****zmieniająca regulamin Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w odniesieniu do systemu językowego**

(2006/956/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając art. 64 Protokołu w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości,

zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 245 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz w art. 160 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając wniosek Trybunału Sprawiedliwości,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2006 r.,

uwzględniając opinię Komisji z dnia 12 grudnia 2006 r.,

a także mając na uwadze, że wraz z przystąpieniem Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej języki bułgarski i rumuński staną się jej językami urzędowymi i że w związku tym należy uwzględnić te języki wśród języków postępowania wymienionych w regulaminie,

Teksty regulaminu Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w językach bułgarskim i rumuńskim zostaną przyjęte po wejściu w życie Traktatu, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J.-E. ENESTAM

W regulaminie Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 2 maja 1991 r. (Dz.U. L 136 z 30.5.1991, str. 1), zmienionym w dniu 15 września 1994 r. (Dz.U. L 249 z 24.9.1994, str. 17), w dniu 17 lutego 1995 r. (Dz.U. L 44 z 28.2.1995, str. 64), w dniu 6 lipca 1995 r. (Dz.U. L 172 z 22.7.1995, str. 3), w dniu 12 marca 1997 r. (Dz.U. L 103 z 19.4.1997, str. 6. Sprostowanie w Dz.U. L 351 z 23.12.1997, str. 72), w dniu 17 maja 1999 r. (Dz.U. L 135 z 29.5.1999, str. 92), w dniu 6 grudnia 2000 r. (Dz.U. L 322 z 19.12.2000, str. 4), w dniu 21 maja 2003 r. (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 22), w dniu 19 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 132 z 29.4.2004, str. 3), w dniu 21 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, str. 108) oraz w dniu 12 października 2005 r. (Dz.U. L 298 z 15.11.2005, str. 1) wprowadza się następujące zmiany:

artykuł 35 § 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Językami postępowania są angielski, bułgarski, czeski, duński, estoński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, irlandzki, litewski, łotewski, maltański, niderlandzki, niemiecki, polski, portugalski, rumuński, słowacki, słoweński, szwedzki, węgierski oraz włoski.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

DECYZJA RADY

z dnia 18 grudnia 2006 r.

w sprawie wprowadzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej zmiany do Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska

(2006/957/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Konwencja ONZ/EKG o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus) ma na celu przyznanie społeczeństwu praw i nakłada na strony i organy publiczne obowiązki związane z dostępem do informacji i udziałem społeczeństwa oraz dostępem do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

(2) Wspólnota Europejska, zgodnie z Traktatem, a w szczególności z jego art. 175 ust. 1, posiada wraz z państwami członkowskimi kompetencje do zawierania porozumień międzynarodowych, które przyczyniają się do osiągnięcia celów wymienionych w art. 174 ust. 1 Traktatu, oraz wykonywania zobowiązań z nich wynikających.

(3) Wspólnota podpisała konwencję z Aarhus w dniu 25 czerwca 1998 r. Konwencja weszła w życie w dniu 30 października 2001 r. Wspólnota zatwierdziła konwencję w dniu 17 lutego 2005 r., zgodnie z decyzją Rady 2005/370/WE⁽¹⁾.

(4) Podczas drugiego spotkania stron, które odbyło się w dniach 25-27 maja 2005 r. przyjęto zmianę do konwencji z Aarhus w celu sprecyzowania zobowiązań stron w kwestii udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących organizmów zmodyfikowanych genetycznie. Właściwe prawo wspólnotowe dotyczące organizmów zmodyfikowanych genetycznie, w szczególności dyrektywa 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie⁽²⁾ i rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽³⁾, zawiera przepisy dotyczące udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących organizmów zmodyfikowanych genetycznie, które to przepisy są zgodne ze zmianą do konwencji z Aarhus.

(5) Zmiana do konwencji z Aarhus została podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez strony od dnia 27 września 2005 r. Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne kroki w celu w miarę możliwości jednoczesnego złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, potwierdzających przyjęcie lub zatwierdzenie zmiany.

(6) Zmiana do konwencji z Aarhus powinna zostać zatwierdzona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty zmianę do konwencji z Aarhus, dotyczącą udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

Tekst zmiany do konwencji z Aarhus jest dołączony do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 17.5.2005, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1830/2003 (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 24).

⁽³⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 1.

Artykuł 2

1. Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do złożenia dokumentów zatwierdzających zmianę na ręce Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, zgodnie z art. 14 konwencji z Aarhus.

2. Wspólnota Europejska i państwa członkowskie będące stronami konwencji z Aarhus dążą do złożenia jak najwcześniej i nie później niż do dnia 1 lutego 2008 r. dokumenty ratyfikacyjne, potwierdzające przyjęcie lub zatwierdzenie zmiany.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2006

*W imieniu Rady
Przewodniczący
J.-E. ENESTAM*

ZAŁĄCZNIK

Zmiana do konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska

Artykuł 6 ustęp 11

Dotychczasowy tekst zastępuje się następującym:

11. Bez uszczerbku dla art. 3 ust. 5, postanowienia niniejszego artykułu nie dotyczą decyzji o wydaniu pozwolenia na zamierzone uwolnienie organizmów zmodyfikowanych genetycznie do środowiska oraz wprowadzenie ich do obrotu.

Artykuł 6a

Po art. 6 dodaje się nowy artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji w sprawie zamierzonego uwalniania organizmów zmodyfikowanych genetycznie do środowiska oraz wprowadzania ich do obrotu

1. Zgodnie z zasadami określonymi w załączniku Ia, przed podjęciem decyzji o wydaniu pozwolenia na zamierzone uwolnienie organizmów zmodyfikowanych genetycznie do środowiska oraz wprowadzeniu ich do obrotu, każda ze Stron zapewni szybkie i skuteczne przekazywanie informacji oraz udział społeczeństwa.

2. Wymogi wprowadzone przez Strony zgodnie z postanowieniami ust. 1 niniejszego artykułu powinny uzupełniać i wzajemnie wspierać przepisy krajowych ram prawnych dotyczących bezpieczeństwa biologicznego, zgodnie z celami protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym.”.

Załącznik Ia

Po załączniku I dodaje się nowy załącznik w brzmieniu:

„Załącznik Ia

Zasady, o których mowa w art. 6A

1. Każda ze Stron określa w swoich ramach prawnych zasady skutecznego przekazywania informacji i udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji zgodnie z postanowieniami art. 6a, określające racjonalne ramy czasowe w odpowiedni sposób umożliwiające społeczeństwu wypowiedzenie się w kwestii proponowanych decyzji.

2. Dana Strona może, w odpowiednim przypadku, przewidzieć w swoich ramach prawnych wyjątki od procedury udziału społeczeństwa określone w niniejszym załączniku:

a) W przypadku zamierzonego uwolnienia organizmu zmodyfikowanego genetycznie do środowiska w celu innym niż wprowadzenie go do obrotu, jeżeli:

(i) uwolnienie takie w porównywalnych warunkach biogeograficznych zostało już zatwierdzone w ramach prawnych tej Strony;

i

(ii) zdobyto już wystarczające doświadczenie w odniesieniu do uwalniania danego organizmu zmodyfikowanego genetycznie w porównywalnych ekosystemach.

- b) W przypadku wprowadzenia organizmu zmodyfikowanego genetycznie do obrotu, jeżeli:
- (i) zostało ono już zatwierdzone w ramach prawnych tej Strony;
 - lub
 - (ii) ma to na celu przeprowadzenie badań naukowych lub tworzenie kolekcji kultur.
3. Bez uszczerbku dla właściwego ustawodawstwa dotyczącego poufności zgodnie z postanowieniami art. 4, każda Strona udostępnia społeczeństwu, w sposób odpowiedni, skuteczny i w odpowiednim czasie, streszczenie zgłoszenia dokonanego w celu uzyskania pozwolenia na zamierzone uwolnienie organizmów zmodyfikowanych genetycznie do środowiska oraz wprowadzenie ich do obrotu na terytorium tej Strony, jak również sprawozdanie z oceny, jeżeli jest ono dostępne oraz jeżeli jest to zgodne z krajowymi ramami prawnymi dotyczącymi bezpieczeństwa biologicznego.
4. Następujące informacje nie są w żadnym wypadku uznawane przez Strony za poufne:
- a) ogólny opis organizmu lub organizmów zmodyfikowanych genetycznie, nazwa i adres ubiegającego się o pozwolenie na zamierzone uwolnienie, planowane zastosowania oraz, w stosownych przypadkach, miejsce uwolnienia;
 - b) metody i plany monitorowania organizmu lub organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz działania w nagłych sytuacjach;
 - c) ocena ryzyka dla środowiska naturalnego.
5. Każda ze Stron zapewnia przejrzystość procedur podejmowania decyzji oraz dostęp społeczeństwa do właściwych informacji dotyczących procedur. Informacje te mogą dotyczyć na przykład:
- (i) charakteru możliwych decyzji;
 - (ii) organu publicznego właściwego do wydania decyzji;
 - (iii) uzgodnień dotyczących udziału społeczeństwa określonych w pkt 1;
 - (iv) wskazania organu publicznego, który może dostarczyć właściwych informacji;
 - (v) wskazania organu publicznego, któremu można zgłaszać uwagi, oraz określenia terminu ich przekazywania.
6. Przepisy przyjęte na podstawie pkt 1 pozwalają członkom społeczeństwa na dostarczanie, we wszelki właściwy sposób, wszelkich uwag, informacji, analiz lub opinii, które uznają oni za stosowne w przypadku proponowanego zamierzonego uwolnienia oraz wprowadzenia do obrotu.
7. Każda ze Stron dokłada wszelkich starań w celu zapewnienia, że podczas podejmowania decyzji w sprawie zamierzonego uwolnienia organizmów zmodyfikowanych genetycznie do środowiska i wprowadzenia ich do obrotu poświęca się należyłą uwagę wynikowi procedury udziału społeczeństwa zorganizowanej na podstawie pkt 1.
8. Strony zapewniają, że po podjęciu przez organ publiczny decyzji podlegającej postanowieniom niniejszego załącznika, jej tekst oraz powody i uzasadnienie będą dostępne publicznie.”.
-

DECYZJA RADY**z dnia 19 grudnia 2006 r.****w sprawie podpisania Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie rewizji Umowy w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności zawartej między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską**

(2006/958/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Tekst Umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

Artykuł 2

uwzględniając wniosek Komisji,

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w celu związania nią Wspólnoty.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja wynegocjowała, w imieniu Wspólnoty, Umowę z Konfederacją Szwajcarską w sprawie rewizji Umowy w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności zawartej między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską.

Artykuł 3

- (2) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do złożenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej noty dyplomatycznej, o której mowa w art. 2 Umowy.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie rewizji Umowy w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności zawartej między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

TŁUMACZENIE**Umowa w sprawie rewizji Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA I KONFEDERACJA SZWAJCARSKA,

(zwane dalej „Stronami”),

uwzględniając zawarcie Umowy w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności

(zwanej dalej „Umową”);

MAJĄC NA UWADZE, że Umowa weszła w życie w dniu 1 czerwca 2002 r.;

MAJĄC NA UWADZE potrzebę uproszczenia stosowania Umowy;

MAJĄC NA UWADZE, że art. 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11 Umowy odnoszą się do organów oceny zgodności, wymienionych w załączniku 1;

MAJĄC NA UWADZE, że art. 2 Umowy odnosi się do definicji określonych w przewodniku 2 ISO/IEC, wydanie z 1996 r., oraz w normie europejskiej EN 45020, wydanie z 1993 r.;

MAJĄC NA UWADZE, że art. 4 Umowy ogranicza jej zastosowanie do produktów pochodzących ze Stron, zgodnie z nie-preferencyjnymi regułami pochodzenia;

MAJĄC NA UWADZE, że art. 6 Umowy zawiera odesłanie do procedur określonych w jej art. 11;

MAJĄC NA UWADZE, że art. 8 Umowy odnosi się do Przewodniczącego Komitetu;

MAJĄC NA UWADZE, że art. 9 Umowy odnosi się do pracy koordynacyjnej i porównawczej organów oceny zgodności uznanych na mocy Umowy;

MAJĄC NA UWADZE, że art. 10 Umowy ustanawia Komitet, który podejmuje decyzję w sprawie włączenia organów oceny zgodności do załącznika 1, jak również ich wykreślenia z załącznika 1;

MAJĄC NA UWADZE, że art. 11 Umowy ustanawia procedurę włączania organów oceny zgodności do załącznika 1, jak również wykreślenia ich z załącznika 1;

MAJĄC NA UWADZE, że art. 12 Umowy ustanawia obowiązki w zakresie wymiany informacji;

ZWAŻYWSZY, że, w celu odzwierciedlenia zmian wprowadzonych do art. 11 Umowy, w art. 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11 należy skreślić wyrażenie „organy oceny zgodności wymienione w załączniku 1” i zastąpić je odesłaniem do „uznanych organów oceny zgodności”;

ZWAŻYWSZY, że w celu uniknięcia potrzeby zmiany Umowy za każdym razem, gdy wprowadzana jest zmiana do definicji w odpowiednich przewodnikach ISO/IEC, odesłanie do konkretnych wydań wspomnianych przewodników powinno zostać wykreślone z art. 2 i zastąpione przez ogólne odesłanie do definicji określonych przez ISO i IEC;

ZWAŻYWSZY, że odesłanie do definicji określonych w normach europejskich 45020 (wydanie 1993 r.) straciło ważność, odesłanie to powinno zostać wykreślone z art. 2;

ZWAŻYWSZY, że w celu ułatwienia handlu między Stronami, a także uproszczenia stosowania Umowy, należy wykreślić z art. 4 ograniczenia zastosowania Umowy do produktów pochodzących ze Stron;

ZWAŻYWSZY, że w celu uproszczenia Umowy należy wykreślić niektóre postanowienia art. 6, aby w ten sposób uniknąć powtarzania odpowiadających im postanowień art. 11;

ZWAŻYWSZY, że w celu odzwierciedlenia faktu współprzewodniczenia Komitetowi przez Strony odesłanie do Przewodniczącego w art. 8 powinno zostać wykreślone;

ZWAŻYWSZY, że w celu ułatwienia handlu między Stronami i zapewnienia przejrzystości działania Umowy należy wpisać do art. 8 obowiązek wskazania na wykazie uznanych organów oceny zgodności możliwego zawieszenia uznanych organów oceny zgodności;

ZWAŻYWSZY, że w celu ułatwienia funkcjonowania Umowy należy dodać w art. 9 konieczność dołożenia wszelkich starań przez organy wyznaczające, aby zapewnić właściwą współpracę między uznanymi organami oceny zgodności;

ZWAŻYWSZY, że w celu uproszczenia stosowania Umowy należy ograniczyć w art. 10 konieczność podejmowania przez Komitet decyzji dotyczących uznania lub cofnięcia uznania organów oceny zgodności do spraw zakwestionowanych przez Strony;

ZWAŻYWSZY, że w celu uproszczenia działania Umowy należy ustanowić w art. 11 uproszczoną procedurę uznania, cofnięcia uznania, zmiany zakresu działalności oraz zawieszenia organów oceny zgodności;

ZWAŻYWSZY, że w celu zwiększenia przejrzystości należy dodać w art. 12 obowiązek pisemnego powiadamiania o wszelkich zmianach związanych z odpowiednimi przepisami ustawodawczymi, wykonawczymi i administracyjnymi, jak również z organami wyznaczającymi i właściwymi organami;

POSTANOWIŁY DOKONAĆ REWIZJI UMOWY W NASTĘPUJĄCY SPOSÓB:

Artykuł 1 Rewizja Umowy

1. W art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) W ust. 1 słowa „organy wymienione w załączniku 1” zastępuje się słowami „organy uznane zgodnie z procedurami niniejszej Umowy” (zwane dalej „uznanymi organami oceny zgodności”).
 - (ii) W ust. 2 słowa „organy wymienione w załączniku 1” zastępuje się słowami „uznane organy oceny zgodności.”.

2. Artykuł 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Definicje określone przez ISO i IEC mogą służyć do ustalenia znaczenia ogólnych terminów odnoszących się do oceny zgodności zawartych w niniejszej Umowie.”.

3. Artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Pochodzenie

Postanowienia niniejszej Umowy mają zastosowanie do produktów objętych niniejszą Umową bez względu na ich pochodzenie.”.

4. Artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5 Uznane organy oceny zgodności

Strony niniejszym postanawiają, że organy oceny zgodności uznane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 11 spełniają warunki uprawniające do oceny zgodności.”.

5. Artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6 Organy wyznaczające

1. Strony niniejszym zobowiązują się do zapewnienia, aby ich organy wyznaczające posiadały niezbędne uprawnienia i kompetencje do wyznaczania organów oceny zgodności lub cofania wyznaczenia, zawieszania lub cofania zawieszenia wyznaczonych organów oceny zgodności podlegających ich jurysdykcji.

2. Przy wyznaczaniu organów oceny zgodności organy wyznaczające przestrzegają ogólnych zasad wyznaczania określonych w załączniku 2, z zastrzeżeniem odpowiednich postanowień załącznika 1 sekcja IV. Organy wyznaczające przestrzegają tych samych zasad również przy cofaniu wyznaczenia, zawieszaniu lub cofaniu zawieszenia.”.

6. W art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

W ust. 1 słowa „organy oceny zgodności podlegające ich jurysdykcji wymienione w załączniku 1” zastępuje się słowami „uznane organy oceny zgodności podlegające ich jurysdykcji”.

7. W art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

(i) W ust. 1 akapit pierwszy słowa „wymienionych w załączniku 1” zastępuje się słowami: „uznanych organów oceny zgodności”.

(ii) W ust. 1 akapit drugi skreśla się słowa „i Przewodniczącemu Komitetu”.

(iii) W ust. 4 po zdaniu pierwszym dodaje się zdanie „Zawieszenie takie wskazuje się we wspólnym wykazie uznanych organów oceny zgodności, o których mowa w załączniku 1.”.

8. W art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

(i) W ust. 2 słowa „organy oceny zgodności podlegające ich jurysdykcji wymienione w załączniku 1” zastępuje się słowami „uznane organy oceny zgodności podlegające ich jurysdykcji”.

(ii) W ust. 3 słowa „Organy oceny zgodności wymienione w załączniku 1” zastępuje się słowami „Uznane organy oceny zgodności”, a następnie po tym zdaniu dodaje się następujące zdanie: „Organy wyznaczające dokładają wszelkich starań w celu zapewnienia, aby uznane organy oceny zgodności współpracowały w należyty sposób.”.

9. Artykuł 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komitet może rozważyć każdą sprawę związaną z niniejszą Umową. W szczególności jest on odpowiedzialny za:

- a) ustanawianie procedury dla przeprowadzania weryfikacji przewidzianej w art. 7;
- b) ustanawianie procedury dla przeprowadzania weryfikacji przewidzianej w art. 8;
- c) podejmowanie decyzji w sprawie organów oceny zgodności zakwestionowanych na mocy art. 8;
- d) podejmowanie decyzji w sprawie cofnięcia uznania uznanych organów oceny zgodności, zakwestionowanych na mocy art. 8;

e) badanie wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, o których poinformowała jedna ze Stron zgodnie z art. 12 w celu oceny ich wpływu na Umowę oraz zmiany właściwych sekcji załącznika 1.”.

10. Artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Uznanie, cofnięcie uznania, zmiana zakresu działalności oraz zawieszenie organów oceny zgodności

1. Do uznania organów oceny zgodności w odniesieniu do wymogów określonych w odpowiednich rozdziałach załącznika 1 zastosowanie ma następująca procedura:

- a) Strona pragnąca uzyskać uznanie organu oceny zgodności powiadamia na piśmie o swoim wniosku drugą Stronę, załączając na życzenie tej Strony niezbędne informacje;
- b) jeżeli druga Strona wyraża zgodę na wniosek lub nie wnosi sprzeciwu w terminie 60 dni od dnia powiadomienia o wniosku, organ oceny zgodności uważany jest za uznany organ oceny zgodności na mocy art. 5;
- c) jeżeli druga strona wnieśnie pisemny sprzeciw w terminie 60 dni, stosuje się art. 8.

2. Strona może cofnąć lub zawiesić uznanie lub cofnąć zawieszenie uznania organu oceny zgodności podlegającego jej jurysdykcji. Strona, której to dotyczy, niezwłocznie powiadamia o takiej decyzji drugą Stronę, z podaniem daty wspomnianej decyzji. Cofnięcie, zawieszenie lub cofnięcie zawieszenia stają się skuteczne z tą datą. Takie cofnięcie lub zawieszenie wskazuje się we wspólnym wykazie uznanych organów oceny zgodności wymienionych w załączniku 1.

3. Strona może wystąpić z wnioskiem w sprawie zmiany zakresu działalności uznanego organu oceny zgodności podlegającego jej jurysdykcji. Do rozszerzenia lub ograniczenia zakresu działalności stosuje się odpowiednio procedurę przewidzianą w art. 11 ust. 1 i 2.

4. Strona może, w wyjątkowych okolicznościach, zakwestionować techniczne kompetencje uznanych organów oceny zgodności podlegających jurysdykcji drugiej Strony. W takim przypadku stosuje się art. 8.

5. Sprawozdania, świadectwa, upoważnienia i znaki zgodności wydane przez organ oceny zgodności po dniu, w którym uznanie zostało cofnięte lub zawieszono, nie muszą być uznawane przez Strony. Sprawozdania, świadectwa i znaki zgodności wydane przez organ oceny zgodności przed dniem cofnięcia jego uznania są nadal uznawane przez Strony, chyba że właściwy organ wyznaczający ograniczył ich ważność lub je unieważnił. Strona, której jurysdykcji podlega właściwy organ wyznaczający, powiadamia pisemnie drugą Stronę o wszelkich wspomnianych zmianach dotyczących ograniczenia ważności lub unieważnienia.”.

11. W art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) W ust. 2 po słowach „oraz powiadamia” dodaje się słowo „pisemnie”.
- (ii) Po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „Kaźda ze Stron powiadamia pisemnie o zmianach swój organ wyznaczający oraz właściwe organy drugiej Strony.”.

W DOWÓD CZEGO poniżej podpisani, należycie w tym celu umocowani, pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza Umowa podlega ratyfikacji lub przyjęciu przez Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu, w którym Strony wymieniły noty dyplomatyczne potwierdzające zakończenie swych odpowiednich procedur przyjęcia niniejszej Umowy.

Artykuł 3

Języki

1. Niniejsza umowa sporządzona jest w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, niderlandzkim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne.

2. Niniejsza Umowa, jak również Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności, zostanie niezwłocznie przetłumaczona na języki: czeski, estoński, litewski, łotewski, maltański, polski, słowacki, słoweński i węgierski. Komitet jest upoważniony do zatwierdzenia wspomnianych wersji językowych. Z chwilą zatwierdzenia wspomniane wersje językowe stają się również autentyczne, podobnie jak w przypadku języków, o których mowa w ust. 1.

**DECYZJA RADY I PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, ZEBRANYCH
W RADZIE****z dnia 4 grudnia 2006 r.****w sprawie podpisania oraz tymczasowego stosowania Euro-śródziemnomorskiej umowy dotyczącej
usług lotniczych między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony,
a Królestwem Maroka, z drugiej strony****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2006/959/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW
CZŁONKOWSKICH, ZEBRANYCH W RADZIE,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 80 ust. 2 w związku z art. 300 ust. 2
akapit pierwszy zdanie pierwsze i art. 300 ust. 4,*Artykuł 1***Podpisanie i tymczasowe stosowanie**

uwzględniając wniosek Komisji,

1. Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie Euro-śródziemnomorskiej umowy dotyczącej usług lotniczych między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, zwanej dalej „umową”, z zastrzeżeniem zawarcia umowy.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z Królestwem Maroka w celu ustanowienia euro-śródziemnomorskiej umowy lotniczej.

2. Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby uprawnionej lub osób uprawnionych do podpisania umowy w imieniu Wspólnoty, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

(2) Komisja w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich wynegocjowała euro-śródziemnomorską umowę lotniczą z Królestwem Maroka (zwaną dalej „umową”) zgodnie z decyzją Rady upoważniającą Komisję do rozpoczęcia negocjacji.

3. Do czasu wejścia w życie umowę stosuje się zgodnie z jej art. 30 ust. 1.

(3) Umowę paraflowano w Marakeszu w dniu 14 grudnia 2005 r.

4. Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

(4) Umowa wynegocjowana przez Komisję powinna być podpisana i stosowana tymczasowo przez Wspólnotę i państwa członkowskie, z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie.

*Artykuł 2***Wspólny komitet**

(5) Konieczne jest ustanowienie uregulowań proceduralnych dotyczących udziału Wspólnoty i państw członkowskich we wspólnym Komitecie powołanym na podstawie art. 22 umowy oraz w postępowaniach arbitrażowych określonych w art. 23 umowy, jak również realizacji niektórych postanowień umowy, w tym postanowień dotyczących środków zabezpieczających, nadawania i cofania praw przewozowych oraz niektórych spraw dotyczących bezpieczeństwa i ochrony,

1. We wspólnym Komitecie ustanowionym na mocy art. 22 umowy Wspólnotę i jej państwa członkowskie reprezentują przedstawiciele Komisji i państw członkowskich.

2. Stanowisko, jakie ma zająć Wspólnota i państwa członkowskie we wspólnym Komitecie w odniesieniu do zmian załączników do umowy, poza załącznikiem I (*Uzgodnione połączenia i określone trasy*) i załącznikiem IV (*Postanowienia przejściowe*), oraz w odniesieniu do wszelkich kwestii wchodzących w zakres art. 7 lub 8 umowy, przyjmuje Komisja, po konsultacji ze specjalnym komitetem przedstawicieli państw członkowskich powołanym przez Radę.

3. W odniesieniu do innych decyzji wspólnego komitetu dotyczących kwestii leżących w kompetencji Wspólnoty i jej państw członkowskich, stanowisko Wspólnoty przyjmuje Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji.

4. W odniesieniu do innych decyzji wspólnego komitetu dotyczących kwestii leżących w kompetencji państw członkowskich stanowisko, które ma zostać przedstawione przyjmuje Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji lub państw członkowskich.

5. Stanowisko Wspólnoty i państw członkowskich we wspólnym Komitecie przedstawia Komisja, z wyjątkiem obszarów leżących w wyłącznej kompetencji państw członkowskich, w którym to przypadku stanowisko takie przedstawia Prezydencja Rady lub, jeżeli Rada tak postanowi, Komisja.

Artykuł 3

Arbitraż

1. Komisja reprezentuje Wspólnotę i państwa członkowskie w postępowaniach arbitrażowych na podstawie art. 23 umowy.

2. Decyzję o ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu stosowania praw lub przywilejów na podstawie art. 23 ust. 6 umowy podejmuje Rada na wniosek Komisji. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

3. Decyzje dotyczące wszelkich innych właściwych działań, jakie mają być podejmowane na podstawie art. 23 umowy w kwestiach leżących w kompetencji Wspólnoty podejmuje Komisja, wspierana przez specjalny komitet przedstawicieli państw członkowskich powołany przez Radę.

Artykuł 4

Środki zabezpieczające

1. Decyzję o podjęciu środków zabezpieczających na podstawie art. 24 umowy podejmuje Komisja z własnej inicjatywy lub

na wniosek państwa członkowskiego, przy wsparciu specjalnego komitetu przedstawicieli państw członkowskich powołanego przez Radę.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie wnosi do Komisji o zastosowanie środków zabezpieczających, przedstawia ono Komisji niezbędne informacje uzasadniające jego wniosek. Komisja podejmuje decyzję w sprawie takiego wniosku w terminie jednego miesiąca lub, w pilnych przypadkach, w terminie 10 dni roboczych, i informuje Radę i państwa członkowskie o swojej decyzji. Każde państwo członkowskie może odwołać się od decyzji Komisji do Rady w terminie 10 dni roboczych od jej notyfikacji. Rada może podjąć odmienną decyzję w terminie jednego miesiąca od odwołania. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Artykuł 5

Informowanie Komisji

1. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich decyzjach o odmowie, cofnięciu, zawieszeniu lub ograniczeniu zezwoleń przewoźnika lotniczego z Maroka, które przyjęły na podstawie art. 3 lub 4 umowy.

2. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich wnioskach lub notyfikacjach dokonanych lub otrzymanych na podstawie art. 14 umowy.

3. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich wnioskach lub notyfikacjach dokonanych lub otrzymanych na podstawie art. 15 umowy.

Sporządzono w Brukseli, 4 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. PEKKARINEN

EURO-ŚRÓDZIEMNOMORSKA**Umowa dotycząca usług lotniczych między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi,
Z jednej strony, a Królestwem Maroka, Z drugiej strony**

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA CZEŚKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

MALTA,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

umawiające się strony Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zwane dalej „państwami członkowskimi”, i

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”,

z jednej strony, oraz

KRÓLESTWO MAROKA, zwane dalej „Marokiem”,

z drugiej strony,

KIEROWANE pragnieniem wspierania systemu międzynarodowych przewozów lotniczych opartego na uczciwej konkurencji między przewoźnikami lotniczymi na rynku o minimalnym stopniu regulacji i ingerencji ze strony rządu;

KIEROWANE pragnieniem ułatwiania rozwoju możliwości międzynarodowych przewozów lotniczych, w szczególności poprzez rozwijanie sieci transportu lotniczego oferującego usługi lotnicze odpowiadające potrzebom pasażerów i spedytorów;

KIEROWANE pragnieniem umożliwienia przewoźnikom lotniczym oferowania pasażerom i spedytorom konkurencyjnych cen i usług przewozowych na otwartych rynkach;

KIEROWANE pragnieniem, aby wszystkie sektory transportu lotniczego, w tym pracownicy zatrudnieni przez przewoźników lotniczych, skorzystały ze zliberalizowanej umowy;

KIEROWANE pragnieniem zapewnienia najwyższego poziomu bezpieczeństwa i ochrony w międzynarodowym przewozie lotniczym i potwierdzając poważne zaniepokojenie z powodu zagrożeń i aktów zagrażających bezpieczeństwu statków powietrznych, narażających na niebezpieczeństwo osoby i mienie, mających negatywny wpływ na operacje transportu lotniczego i podważających zaufanie społeczne do bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego;

UWZGLĘDNIAJĄC Konwencję o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, otwartą do podpisu w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.;

KIEROWANE pragnieniem zapewnienia przewoźnikom lotniczym równych warunków konkurencji;

UZNAJĄC, że pomoc państwa może negatywnie wpływać na konkurencję pomiędzy przewoźnikami lotniczymi i zagrażać podstawowym celom niniejszej umowy;

PODKREŚLAJĄC znaczenie ochrony środowiska naturalnego w rozwijaniu i wdrażaniu polityki międzynarodowego lotnictwa oraz uznając prawo suwerennych państw do podjęcia odpowiednich działań w tym zakresie;

PODKREŚLAJĄC znaczenie ochrony konsumentów, w szczególności w rozumieniu Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, sporządzonej w Montrealu dnia 28 maja 1999 r., w zakresie, w jakim obie umawiające się strony są stronami tej konwencji;

ZAMIERZAJĄC rozwijać obowiązujące umowy lotnicze w celu otwarcia dostępu do rynków i zapewnienia maksymalnych korzyści konsumentom, przewoźnikom lotniczym, pracownikom oraz społeczeństwom obu umawiających się stron;

MAJĄC NA UWADZE, że umowa między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Marokiem, z drugiej strony, może stanowić punkt odniesienia w stosunkach euro-śródziemnomorskich w dziedzinie lotnictwa w celu pełnego wykorzystania korzyści płynących z liberalizacji w tym kluczowym sektorze gospodarki;

MAJĄC NA UWADZE, że celem jest stosowanie niniejszej umowy w sposób stopniowy, a jednocześnie całościowy, oraz że poprzez odpowiedni mechanizm można zapewnić coraz większą harmonizację z prawodawstwem Wspólnoty,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej umowy, o ile nie określono inaczej:

1. terminy „uzgodniona linia” i „określona trasa” oznaczają, odpowiednio, międzynarodową linię lotniczą na podstawie artykułu 2 niniejszej umowy i trasę określoną w załączniku I do niniejszej umowy;
 2. „umowa” oznacza niniejszą umowę i załączniki do niej, w tym wszelkie ich ewentualne zmiany;
 3. „przewóz lotniczy” oznacza przewóz statkiem powietrznym pasażerów, bagaży, towarów oraz poczty, osobno lub łącznie, oferowany ludności za wynagrodzeniem; dla uniknięcia wszelkich wątpliwości, termin ten obejmuje regularne i nieregularne (czarterowe) przewozy lotnicze oraz usługi w zakresie przewozu wszelkich towarów;
 4. „układ o stowarzyszeniu” oznacza Układ Eurośródziemnomorski ustanawiający Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Maroka, z drugiej strony, podpisany w Brukseli w dniu 26 lutego 1996 r.;
 5. „wspólnotowa licencja na prowadzenie działalności” oznacza licencję na prowadzenie działalności przyznaną przewoźnikom lotniczym ustanowionym we Wspólnocie Europejskiej, i obowiązującą zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym;
 6. „konwencja” oznacza Konwencję o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, otwartą do podpisu w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., i obejmuje:
 - a) wszelkie zmiany mające zastosowanie w danym przypadku, które weszły w życie zgodnie z artykułem 94 litera a) konwencji i zostały ratyfikowane przez Maroko, z jednej strony, i państwo członkowskie lub państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej, z drugiej strony,
- b) wszelkie załączniki lub zmiany do załączników mające zastosowanie w danym przypadku, przyjęte na podstawie artykułu 90 konwencji, w zakresie, w którym dany załącznik lub daną zmianę do niego stosuje się w danym okresie zarówno w odniesieniu do Maroka, jak i do państwa członkowskiego lub państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej;
7. „całkowity koszt” oznacza koszty związane ze świadczeniem usługi, powiększone o uzasadnioną opłatę z tytułu ogólnych kosztów administracyjnych oraz, w stosownych przypadkach, wszelkie właściwe opłaty mające odzwierciedlać koszty ochrony środowiska, stosowane bez dyskryminacji ze względu na narodowość;
 8. „umawiające się strony” oznaczają, z jednej strony, Wspólnotę lub jej państwa członkowskie, lub Wspólnotę i jej państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami oraz, z drugiej strony, Maroko;
 9. „obywatele” oznaczają każdą osobę fizyczną lub prawną posiadającą obywatelstwo marokańskie w odniesieniu do strony marokańskiej lub obywatelstwo państwa członkowskiego w odniesieniu do strony europejskiej, o ile, w przypadku osoby prawnej, znajduje się ona stale pod skuteczną kontrolą, bezpośrednio lub poprzez udziały większościowe, osób fizycznych lub prawnych posiadających obywatelstwo marokańskie w przypadku strony marokańskiej lub osób fizycznych lub prawnych posiadających obywatelstwo państwa członkowskiego lub jednego z państw trzecich określonych w załączniku V w przypadku strony europejskiej;
 10. „subwencje” oznaczają wszelkie wsparcie finansowe przyznane przez władze publiczne, organ regionalny lub inny organ publiczny, to znaczy przypadki gdy:
 - a) działanie władz publicznych, organu regionalnego lub innego organu publicznego obejmuje bezpośrednie przekazanie funduszy, przykładowo w formie dotacji, pożyczek lub dopłat do kapitału własnego, lub potencjalne bezpośrednie przekazanie funduszy na korzyść przedsiębiorstwa lub przejęcie jego pasywów, przykładowo w formie gwarancji kredytowych;
 - b) zrzeczono się lub nie pobrano dochodu należnego władzy publicznej, organowi regionalnemu lub innemu organowi publicznemu,
 - c) władze publiczne, organ regionalny lub inny organ publiczny dostarczają towarów lub usług innych niż infrastruktura ogólna, lub zakupują towary lub usługi;
- oraz

d) władze publiczne, organ regionalny lub inny organ publiczny dokonują płatności na rzecz mechanizmu finansowania lub powierzają lub zlecają podmiotowi prywatnemu wykonywanie jednej lub kilku funkcji określonych w literach a), b) i c), które zazwyczaj wykonywane są przez władze publiczne i praktycznie nie różnią się pod żadnym względem od normalnych działań władzy publicznej;

i kiedy przyznaje się tym samym korzyść;

11. „międzynarodowy przewóz lotniczy” oznacza przewóz lotniczy wykonywany na trasie przebiegającej przez przestrzeń powietrzną znajdującą się nad terytorium co najmniej dwóch państw;

12. „taryfy” oznacza taryfy stosowane przez przewoźników lotniczych lub ich agentów w odniesieniu do przewozu statkiem powietrznym pasażerów, bagażu lub towarów (z wyłączeniem poczty), w tym, w stosownych przypadkach, transport naziemny związany z międzynarodowym przewozem lotniczym, a także warunki, jakim podlega stosowanie tych taryf;

13. „opłata od użytkownika” oznacza opłatę nakładaną na przewoźników lotniczych z tytułu korzystania z obiektów i usług portu lotniczego, otoczenia portu lotniczego, żeglugi powietrznej lub systemów ochrony lotnictwa, w tym powiązanych z nimi usług i obiektów;

14. „SESAR” oznacza program technicznego wdrażania Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, który pozwoli na skoordynowane i zsynchronizowane badania, rozwój i rozmieszczenie systemów zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji;

15. „terytorium” oznacza, w odniesieniu do Maroka, obszar lądowy (łąd stały i wyspy), a także wody wewnętrzne i wody terytorialne podlegające jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, i, w odniesieniu do Wspólnoty Europejskiej, obszar lądowy (łąd stały i wyspy), wody wewnętrzne i wody terytorialne objęte Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską zgodnie z postanowieniami tego traktatu i wszelkimi późniejszymi umowami, które go zastępują; stosowanie niniejszej umowy do portu lotniczego na Gibraltarze uważa się za nie stanowiące uszczerbku dla odpowiednich stanowisk prawnych Królestwa Hiszpanii i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do sporu dotyczącego zakresu zwierzchnictwa nad terytorium, na którym znajduje się ten port lotniczy i do utrzymania w mocy, w odniesieniu do portu lotniczego na Gibraltarze, zawieszenia stosowania środków liberalizacji transportu lotniczego obowiązujących na dzień 18 września 2006 r. pomiędzy państwami członkowskimi, zgodnie z postanowieniami deklaracji ministerialnej dotyczącej portu lotniczego na Gibraltarze przyjętej w Kordobie w dniu 18 września 2006 r.;

oraz

16. „właściwe organy” oznaczają agencje lub organy publiczne określone w załączniku III. O wszelkich zmianach w prawodawstwie krajowym dotyczących statusu właściwych organów umawiająca się strona, której zmiana dotyczy, powiadamia drugą umawiającą się stronę.

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA GOSPODARCZE

Artykuł 2

Przyznanie praw

1. O ile załącznik I nie stanowi inaczej, każda umawiająca się strona przyznaje drugiej umawiającej się stronie następujące prawa w celu wykonywania międzynarodowego przewozu lotniczego przez przewoźników lotniczych:

- a) prawo do przelotu nad jej terytorium bez lądowania;
- b) prawo do postoju na jej terytorium w celach niehandlowych, to znaczy w celu innym niż zabranie na pokład lub wysadzenie pasażerów, załadunek lub wyładunek bagażu, towarów lub poczty w przewozie lotniczym;
- c) w ramach obsługi uzgodnionej linii na określonej trasie, prawo do postoju na jej terytorium w celu zabrania na pokład lub wysadzenia pasażerów, załadunku lub wyładunku towarów lub poczty w przewozie międzynarodowym, osobno lub łącznie;

i

d) inne prawa określone w niniejszej umowie.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie może być interpretowane jako przyznanie:

- a) przewoźnikom lotniczym z Maroka, prawa do zabierania na pokład na terytorium państwa członkowskiego, za wynagrodzeniem, pasażerów, bagażu, towarów lub poczty, do innego punktu na terytorium tego państwa członkowskiego;
- b) przewoźnikom lotniczym ze Wspólnoty Europejskiej, prawa do zabierania na pokład na terytorium Maroka, za wynagrodzeniem, pasażerów, bagażu, towarów lub poczty, do innego punktu na terytorium marokańskim.

Artykuł 3
Zezwolenia

Po otrzymaniu wniosków o zezwolenie eksploatacyjne od przewoźnika lotniczego jednej z umawiających się stron, właściwe organy drugiej umawiającej się strony udzielają odpowiednich zezwoleń w jak najkrótszym terminie, pod warunkiem że:

- a) w odniesieniu do przewoźnika lotniczego z Maroka:
- główne miejsce prowadzenia działalności przewoźnika lotniczego oraz, w stosownym przypadku, jego siedziba, znajdują się w Maroku, i posiada on ważną licencję na prowadzenie działalności lub wszelkie inne równoważne dokumenty zgodnie z prawem Królestwa Maroka;
 - Królestwo Maroka sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem;
- i
- przewoźnik lotniczy jest i pozostaje własnością, bezpośrednio albo poprzez udział większościowy, Maroka lub obywateli Maroka, i pozostaje przez cały czas pod skuteczną kontrolą Maroka lub obywateli Maroka, lub jest i pozostaje własnością, bezpośrednio albo poprzez udział większościowy, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich lub pozostaje przez cały czas pod skuteczną kontrolą państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich;
- b) w odniesieniu do przewoźnika lotniczego ze Wspólnoty Europejskiej:
- główne miejsce prowadzenia działalności przewoźnika lotniczego oraz, w stosownym przypadku, jego siedziba, znajdują się na terytorium państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, i posiada on licencję na prowadzenie działalności zgodnie z prawem wspólnotowym;
 - państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem oraz określono wyraźnie właściwe władze lotnicze;
- i
- przewoźnik lotniczy jest i pozostaje własnością, bezpośrednio albo poprzez udział większościowy, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku V lub obywateli tych innych państw;

- c) przewoźnik lotniczy spełnia warunki przewidziane przepisami ustawowymi lub wykonawczymi zwykle stosowanymi przez właściwy organ w zakresie międzynarodowego przewozu lotniczego;
- i
- d) utrzymuje się w mocy i stosuje postanowienia artykułu 14 (Bezpieczeństwo lotnicze) i artykułu 15 (Ochrona lotnictwa).

Artykuł 4

Cofnięcie zezwolenia eksploatacyjnego

1. Właściwe organy jednej lub drugiej umawiającej się strony zastrzegają sobie prawo do cofania, zawieszania lub ograniczania zezwoleń eksploatacyjnych lub też zawieszenia lub ograniczenia działalności przewoźnika lotniczego drugiej umawiającej się strony, w przypadku gdy:
- a) w odniesieniu do przewoźnika lotniczego z Maroka:
- główne miejsce prowadzenia działalności przewoźnika lotniczego lub, w stosownym przypadku, jego siedziba, nie znajdują się w Maroku, lub nie posiada on licencji na prowadzenie działalności lub wszelkich innych równoważnych dokumentów zgodnie z prawem Maroka;
 - Maroko nie sprawuje i nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem;
- lub
- przewoźnik lotniczy nie jest własnością i nie podlega skutecznej kontroli, bezpośrednio albo poprzez udział większościowy, Maroka lub obywateli Maroka lub państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich;
- b) w odniesieniu do przewoźnika lotniczego ze Wspólnoty Europejskiej:
- główne miejsce prowadzenia działalności przewoźnika lotniczego lub, w stosownym przypadku, jego siedziba, nie znajdują się na terytorium państwa członkowskiego, zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską, lub przewoźnik lotniczy nie posiada licencji na prowadzenie działalności zgodnie z prawem wspólnotowym;
 - państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem, lub nie określono wyraźnie właściwych władz lotniczych;
- lub

- przewoźnik lotniczy nie jest własnością i nie podlega skutecznej kontroli, bezpośrednio albo poprzez udział większościowy, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich lub innych państw wymienionych w załączniku V lub obywateli tych innych państw;
- c) przewoźnik naruszył przepisy ustawowe i wykonawcze, o których mowa w art. 6 (Przestrzeganie przepisów ustawowych i wykonawczych) niniejszej umowy;

lub

- d) nie utrzymuje się w mocy i nie stosuje postanowień artykułu 14 (Bezpieczeństwo lotnicze) i artykułu 15 (Ochrona lotnictwa).

2. Prawa ustanowione niniejszym artykułem są wykonywane dopiero po przeprowadzeniu konsultacji z właściwymi organami drugiej umawiającej się strony, chyba że niezbędne jest podjęcie natychmiastowych środków w celu uniknięcia nowych naruszeń postanowień ustępu 1 litery c) i d).

Artykuł 5

Inwestycje

Posiadanie udziałów większościowych w przedsiębiorstwie przewoźnika lotniczego z Maroka lub skuteczna kontrola nad nim przez państwa członkowskie lub ich obywateli albo posiadanie udziałów większościowych w przedsiębiorstwie przewoźnika lotniczego ze Wspólnoty Europejskiej lub skuteczna kontrola nad nim przez Maroko lub jego obywateli podlegają wstępnej decyzji wspólnego komitetu powołanego na podstawie niniejszej umowy.

Decyzja ta określa warunki związane z obsługą uzgodnionych linii na podstawie niniejszej umowy oraz połączeń pomiędzy państwami trzecimi i umawiającymi się stronami. Do tego typu decyzji nie stosuje się postanowień artykułu 22 ustęp 9 niniejszej umowy.

Artykuł 6

Przestrzeganie przepisów ustawowych i wykonawczych

1. Przekraczając granice terytorium jednej z umawiających się stron lub podczas pobytu na jej terytorium przewoźnicy drugiej umawiającej się strony przestrzegają przepisów ustawowych i wykonawczych stosowanych na danym terytorium w odniesieniu do dopuszczania na jej terytorium statków powietrznych wykonujących międzynarodowe przewozy lotnicze i opuszczania przez nie tego terytorium lub stosowane w odniesieniu do eksploatacji statków powietrznych i żeglugi powietrznej.

2. Przekraczając granice terytorium jednej z umawiających się stron lub podczas pobytu na jej terytorium pasażerowie, załoga lub towary przewoźnika drugiej umawiającej się strony przestrzegają przepisy ustawowe i wykonawcze stosowane na tym terytorium w odniesieniu do dopuszczania na jej terytorium pasażerów, załogi lub towarów statku powietrznego i opuszczania przez nich jej terytorium (w tym przepisom dotyczącym wjazdu, odprawy, przepisom imigracyjnym, dotyczącym odprawy paszportowej, celnej i kwarantanny lub, w przypadku poczty, przepisom pocztowym).

Artykuł 7

Konkurencja

W ramach niniejszej umowy stosuje się postanowienia rozdziału II („Konkurencja i inne postanowienia dotyczące gospodarki”) tytułu IV układu o stowarzyszeniu, o ile niniejsza umowa nie zawiera bardziej szczegółowych zasad.

Artykuł 8

Subwencje

1. Umawiające się strony uznają, że subwencje przyznane przewoźnikom lotniczym naruszają lub grożą naruszeniem konkurencji poprzez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorstw w świadczeniu usług lotniczych, zagrażają podstawowym celom niniejszej umowy i są niezgodne z zasadą otwartej przestrzeni powietrznej.

2. Jeżeli jedna umawiająca się strona uzna, że niezbędne jest udzielenie subwencji przewoźnikowi lotniczemu działającemu w ramach niniejszej umowy w celu osiągnięcia uzasadnionego celu, zapewnia ona aby takie subwencje były przyznane w sposób przejrzysty i proporcjonalne do przewidzianego celu oraz przyznane, w możliwym zakresie, w sposób minimalizujący niekorzystne oddziaływanie na przewoźników lotniczych drugiej umawiającej się strony. Umawiająca się strona, która ma zamiar przyznać takie subwencje jest zobowiązana do powiadomienia drugiej umawiającej się strony oraz do zapewnienia zgodności tych subwencji z kryteriami określonymi w niniejszej umowie.

3. Jeśli jedna umawiająca się strona uważa, że subwencje udzielone przez drugą umawiającą się stronę lub, w innych przypadkach, przez organ publiczny lub rządowy innego państwa niż umawiające się strony, nie odpowiada kryteriom określonym w ustępie 2, może ona wnieść o zwołanie posiedzenia wspólnego komitetu, zgodnie z artykułem 22, w celu rozważenia kwestii i znalezienia odpowiednich rozwiązań w przypadku uzasadnionych zastrzeżeń.

4. Jeśli wspólny komitet nie może rozwiązać sporu, umawiające się strony zachowują możliwość stosowania właściwych środków antysubwencyjnych.

5. Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają przepisów ustawowych i wykonawczych umawiających się stron dotyczących niezbędnych usług lotniczych i obowiązków użyteczności publicznej na terytorium umawiających się stron.

Artykuł 9

Działalność handlowa

1. Przewoźnicy lotniczy każdej umawiającej się strony mają prawo ustanowić biura na terytorium drugiej umawiającej się strony w celu promowania lub sprzedaży usług transportu lotniczego i działalności powiązanej.

2. Przewoźnicy lotniczy każdej z umawiających się stron są upoważnieni, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi drugiej umawiającej się strony dotyczącymi wjazdu, pobytu i zatrudnienia, do wprowadzenia i utrzymywania na terytorium drugiej umawiającej się strony pracowników sprzedaży, personelu technicznego, zarządzającego i operacyjnego lub innego personelu specjalistycznego, niezbędnych do wykonywania przewozu lotniczego.

3. a) Bez uszczerbku dla litery b) poniżej, każdy przewoźnik lotniczy posiada na terytorium drugiej umawiającej się strony:

(i) prawo do prowadzenia własnej obsługi naziemnej („własna obsługa naziemna”) lub, według własnego uznania,

(ii) prawo wyboru spośród konkurujących podmiotów zapewniających całościową lub częściową obsługę naziemną, w przypadku gdy przepisy ustawowe i wykonawcze każdej z umawiających się stron zapewniają takim podmiotom dostęp do rynku i w przypadku gdy podmioty takie są obecne na rynku.

b) Prawa określone w literze a) podpunkty (i) oraz (ii) w odniesieniu do następujących kategorii usług obsługi naziemnej: obsługa bagażu, obsługa płytowa i kabinowa, obsługa w zakresie zaopatrzenia statków powietrznych w paliwo i smary, obsługa towarów i poczty w zakresie obsługi fizycznej towarów i poczty pomiędzy statkiem powietrznym i terminalem lotniczym, podlegają jedynie szczególnym ograniczeniom zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi obowiązującymi na terytorium drugiej strony. W przypadku gdy ograniczenia takie wykluczają obsługę naziemną i przy braku skutecznej konkurencji pomiędzy dostawcami usług obsługi naziemnej, wszystkie takie usługi udostępnia się na równych i odpowiednich zasadach wszystkim przewoźnikom lotniczym. Ceny takich usług nie mogą przekraczać ich całkowitego kosztu obejmującego uzasadniony dochód z aktywów po odliczeniu amortyzacji.

4. Każdy przewoźnik lotniczy każdej z umawiających się stron może prowadzić sprzedaż przewozów lotniczych na terytorium drugiej umawiającej się strony bezpośrednio lub, jeśli tak zdecyduje, za pośrednictwem swoich agentów lub innych wybranych przez siebie pośredników. Każdy przewoźnik lotniczy ma prawo sprzedaży takich usług przewozu, a każda osoba ma swobodę ich zakupu, w walucie obowiązującej na danym terytorium lub w innych walutach wymienialnych.

5. Każdy przewoźnik lotniczy ma prawo, na żądanie, dokonać wymiany i przelewu lokalnych zysków z terytorium jednej umawiającej się strony na swoje własne terytorium oraz, z wyjątkiem, gdy mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze stanowią inaczej, do kraju lub krajów, które wybierze. Zezwala się na dokonanie wymiany i przelewu tych sum niezwłocznie, bez ograniczeń i opodatkowania, po kursie wymiany walut stosowanym do bieżących transakcji i przelewów z dnia, w którym przewoźnik lotniczy złożył polecenie przelewu.

6. Przewoźnikom lotniczym każdej z umawiających się stron zezwala się na płacenie w lokalnej walucie za wydatki poniesione na terytorium drugiej umawiającej się strony (w szczególności za zakup paliwa). Mogą oni, według własnego uznania, płacić za takie wydatki w walutach wymienialnych zgodnie z krajowymi przepisami dewizowymi.

7. Przy wykonywaniu lub oferowaniu przewozów lotniczych na podstawie niniejszej umowy każdy przewoźnik lotniczy jednej z umawiających się stron może zawierać porozumienia o współpracy handlowej, takie jak porozumienia dotyczące dzielenia pojemności statku powietrznego lub porozumienia o dzieleniu oznaczeń linii z:

a) dowolnym przewoźnikiem lotniczym umawiających się stron;

i

b) dowolnym przewoźnikiem lotniczym państwa trzeciego;

c) dowolnym przewoźnikiem transportu naziemnego (lądowego lub morskiego);

pod warunkiem że (i) wszystkie strony takich porozumień posiadają właściwe zezwolenia oraz (ii) porozumienia te spełniają wymagania związane z bezpieczeństwem i konkurencją, którym porozumienia takie zwykle podlegają. W przypadku przewozu pasażerów w ramach dzielenia oznaczeń linii, nabywca powinien zostać poinformowany w momencie sprzedaży biletu lotniczego lub najpóźniej przed wejściem na pokład o tożsamości podmiotu świadczącego każdą część usługi.

8. a) W przewozie pasażerskim podmioty zapewniające transport naziemny nie podlegają przepisom ustawowym i wykonawczym regulującym przewóz lotniczy wyłącznie z powodu tego, że usługi transportu naziemnego są oferowane przez przewoźnika lotniczego pod jego firmą. Dostawcy usług transportu naziemnego mają swobodę zawierania porozumień o współpracy. Wybór przez dostawców usług transportu naziemnego określonego porozumienia może być podyktowany w szczególności interesami konsumentów, a także ograniczeniami technicznymi, ekonomicznymi, związanymi z obszarem i zdolnością przewozową.
- b) Ponadto, nie naruszając żadnych innych postanowień niniejszej umowy, zezwala się bez ograniczeń przewoźnikom lotniczym oraz pośrednim dostawcom usług przewozów towarowych umawiających się stron na korzystanie w związku z wykonywaniem międzynarodowego przewozu lotniczego z dowolnego rodzaju transportu naziemnego dla przewozu towarów do lub z dowolnego miejsca na terytorium Maroka i Wspólnoty Europejskiej lub państw trzecich, w tym przewozu do lub z wszystkich portów lotniczych posiadających infrastrukturę celną, i posiadających, w stosownych przypadkach, prawo do przewozu towarów pod zamknięciem celnym zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi. Należy zapewnić takim towarom przewożonym drogą lądową lub lotniczą dostęp do procedur rejestracji i infrastruktury celnej. Przewoźnicy mogą podjąć decyzję o wykonywaniu transportu naziemnego we własnym zakresie lub o powierzeniu jego wykonywania innym przewoźnikom naziemnym, w tym innym przewoźnikom lotniczym i pośrednim dostawcom usług lotniczych przewozów towarowych. Takie usługi towarowego transportu intermodalnego mogą być oferowane po jednej łącznej taryfie ryczałtowej obejmującej przewóz lotniczy połączony z transportem naziemnym, pod warunkiem że spedytorów nie wprowadza się w błąd co do charakteru i warunków dotyczących takiego transportu.

Artykuł 10

Należności i opłaty celne

1. Przy przybyciu na terytorium jednej umawiającej się strony, statki powietrzne eksploatowane przez przewoźników lotniczych drugiej umawiającej się strony w międzynarodowym przewozie lotniczym tak jak i ich stałe wyposażenie, paliwo, smary, zapasy techniczne podlegające zużyciu, sprzęt naziemny, części zamienne (w tym silniki), zapasy pokładowe (w tym między innymi artykuły żywnościowe, napoje alkoholowe i bezalkoholowe, tytoń i inne produkty przeznaczone na sprzedaż pasażerom lub do konsumpcji w ograniczonych ilościach podczas lotu) oraz inne produkty wykorzystywane w związku z eksploatacją lub obsługą statku powietrznego w międzynarodowym przewozie lotniczym lub wykorzystywane wyłącznie w tych celach, są zwolnione, na zasadzie wzajemności, z wszelkich ograniczeń przywozowych, podatków majątkowych i kapitałowych, opłat celnych i akcyzy oraz wszelkich opłat i należności, które są (a) nakładane przez władze krajowe lub lokalne, lub Wspólnotę Europejską oraz (b) nie są związane z kosztami świadczonych usług, pod warunkiem że takie wyposażenie i zaopatrzenie pozostaje na pokładzie statku powietrznego.
2. Z podatków, opłat, ceł i należności, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem opłat uzależnionych od kosztów świadczonych usług, są również zwolnione na zasadzie wzajemności:
- a) zapasy pokładowe, w rozsądnej ilości, wwieszone lub dostarczone na terytorium jednej umawiającej się strony, przeznaczone do wykorzystania na pokładzie odlatującego statku powietrznego przewoźnika lotniczego drugiej umawiającej się strony w ramach międzynarodowego przewozu lotniczego, nawet jeśli zaopatrzenie to ma być wykorzystane w trakcie części lotu odbywającej się nad wspomnianym terytorium;
- b) sprzęt naziemny i części zamienne (w tym silniki) wwieszone na terytorium jednej umawiającej się strony w celu wykonania obsługi bieżącej, konserwacyjnej lub naprawy statku powietrznego przewoźnika lotniczego drugiej umawiającej się strony w ramach międzynarodowego przewozu lotniczego;
- c) smary i zapasy techniczne podlegające zużyciu wwieszone lub dostarczone na terytorium jednej umawiającej się strony, przeznaczone do wykorzystania na pokładzie statku powietrznego przewoźnika lotniczego drugiej umawiającej się strony w ramach międzynarodowego przewozu lotniczego, nawet jeśli mają one być wykorzystane w trakcie części podróży odbywającej się nad wspomnianym terytorium;
- d) materiały drukowane, zgodnie z ustawodawstwem celnym każdej umawiającej się strony, wwieszone lub dostarczone na terytorium jednej umawiającej się strony i wprowadzone na pokład odlatującego statku powietrznego przewoźnika lotniczego drugiej umawiającej się strony w ramach międzynarodowego przewozu lotniczego, nawet jeśli materiały te mają być wykorzystane w trakcie części podróży odbywającej się nad wspomnianym terytorium;
- i
- e) sprzęt do zapewniania bezpieczeństwa i ochrony przeznaczony do wykorzystania w portach lotniczych i terminalach towarowych.
3. Niniejsza umowa nie zwalnia od podatków, opłat, ceł i należności podobnych do tych, o których mowa w ustępie 1, paliw dostarczanych przewoźnikom lotniczym przez umawiającą się stronę na jej terytorium. Przekraczając granice lub podczas pobytu statków powietrznych przewoźników lotniczych jednej umawiającej się strony na terytorium drugiej umawiającej się strony, wspomniani przewoźnicy przestrzegają przepisów ustawowych i wykonawczych tej drugiej umawiającej się strony dotyczących sprzedaży, zaopatrzenia i wykorzystania paliwa lotniczego.

4. W odniesieniu do wyposażenia i zaopatrzenia, o których mowa w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu, można wymagać umieszczenia ich pod nadzorem lub poddania kontroli właściwych organów.

5. Zwolnienia określone w niniejszym artykule przysługują także w przypadku gdy przewoźnicy lotniczy jednej umawiającej się strony zawarł z innym przewoźnikiem lotniczym, który korzysta z takich samych zwolnień przyznanych przez drugą umawiającą się stronę, umowę w celu użyczenia lub przekazania na terytorium drugiej umawiającej się strony artykułów określonych w ustępach 1 i 2.

6. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie stanowi dla umawiającej się strony zakazu nakładania podatków, ceł, opłat oraz innych należności na towary sprzedawane pasażerom w innych celach niż do konsumpcji na pokładzie statku powietrznego podczas odcinka lotu między dwoma punktami położonymi na ich terytorium, w których dozwolone jest wejście na pokład statku powietrznego lub jego opuszczenie.

Artykuł 11

Opłaty od użytkownika

1. Każda umawiająca się strona zobowiązuje się do nie nakładania, ani nie zezwala na nakładanie na przewoźników lotniczych drugiej umawiającej się strony opłat od użytkownika wyższych od nakładanych na własnych przewoźników lotniczych świadczących podobne międzynarodowe usługi przewozu lotniczego.

2. Podniesienia opłat lub wprowadzenia nowych opłat od użytkownika można dokonywać jedynie po przeprowadzeniu konsultacji pomiędzy właściwymi organami i przewoźnikami lotniczymi każdej umawiającej się strony. Użytkowników należy informować z odpowiednim wyprzedzeniem o wszystkich propozycjach zmian w opłatach od użytkownika w celu umożliwienia im wyrażenia ich opinii przed wprowadzeniem tych zmian. Każda umawiająca się strona zachęca również do wymiany takich informacji, które mogą być pomocne w dokładnej ocenie właściwości, uzasadnienia i podziału opłat zgodnie z zasadami wyrażonymi powyżej.

Artykuł 12

Taryfy

Taryfy za usługi przewozu lotniczego wykonywane na podstawie niniejszej umowy ustalane są w sposób swobodny i nie podlegają zatwierdzeniu. Można jednak wymagać przekazania wyłącznie w celach informacyjnych wysokości stawek. Taryfy za przewóz wykonywany w całości wewnątrz Wspólnoty Europejskiej podlegają prawu Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 13

Statystyka

Właściwe organy każdej umawiającej się strony przekazują na wniosek właściwych organów drugiej umawiającej się strony informacje i statystyki dotyczące wielkości przewozów wykonanych przez ich przewoźników upoważnionych przez jedną stronę w ramach uzgodnionych linii do i z punktów na terytorium drugiej umawiającej się strony w takiej samej formie, w jakiej zostały przygotowane i złożone przez przewoźników ich właściwym organom krajowym. Wszelkie dodatkowe dane statystyczne dotyczące wielkości przewozów, o które właściwe organy jednej umawiającej się strony mogłyby wystąpić do właściwych organów drugiej umawiającej się strony, zostaną podane dyskusji na wniosek jednej z umawiających się stron na posiedzeniu wspólnego komitetu.

TYTUŁ II

WSPÓŁPRACA REGULACYJNA

Artykuł 14

Bezpieczeństwo lotnicze

1. Umawiające się strony działają zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego z zakresu bezpieczeństwa lotniczego wymienionymi w załączniku VI. A, na warunkach określonych poniżej.

2. Umawiające się strony zapewniają stosowanie wobec statków powietrznych jednej z umawiających się stron, podejrzewanych o nieprzestrzeganie międzynarodowych norm bezpieczeństwa lotniczego ustanowionych zgodnie z konwencją i lądujących w portach lotniczych otwartych dla międzynarodowego ruchu lotniczego, znajdujących się na terytorium drugiej umawiającej się strony, kontroli na ziemi dokonywanych przez właściwe organy drugiej umawiającej się strony, na pokładzie i wokół statku powietrznego, w celu sprawdzenia ważności dokumentów statku powietrznego i jego załogi, a także widocznego stanu statku powietrznego i jego wyposażenia.

3. Umawiające się strony mogą w każdej chwili wystąpić z wnioskiem o przeprowadzenie konsultacji na temat norm bezpieczeństwa stosowanych przez drugą umawiającą się stronę.

4. Żadnego z postanowień niniejszej umowy nie należy interpretować jako ograniczenia prawa właściwych organów umawiającej się strony do podejmowania wszelkich odpowiednich i niezwłocznych środków w przypadku stwierdzenia, że statek powietrzny, produkt lub eksploatacja statku powietrznego mogą:

- a) nie spełniać minimalnych norm ustanowionych na podstawie konwencji lub prawodawstwa wymienionego w załączniku VI. A, w zależności od przypadku,
- b) dawać powody do poważnych zastrzeżeń – na podstawie kontroli, o której mowa w ustępie 2 – dotyczących niespełniania minimalnych norm ustanowionych na podstawie konwencji lub prawodawstwa wymienionego w załączniku VI. A, w zależności od przypadku,

lub

- c) w zależności od przypadku, dawać powody do obaw, że minimalne normy ustanowione na podstawie konwencji lub prawodawstwa wymienionego w załączniku VI. A, mające zastosowanie do statków powietrznych, produktów i eksploatacji statku powietrznego nie są utrzymywane w mocy lub prawidłowo stosowane.

5. W przypadku gdy właściwe organy jednej umawiającej się strony decydują się na podjęcie środków na podstawie postanowień ustępu 4, niezwłocznie informują o tym właściwe organy drugiej umawiającej się strony, podając powody swojej decyzji.

6. Jeżeli nie zaprzestano stosowania środków podjętych przy zastosowaniu ustępu 4, mimo że ustały przesłanki ich podjęcia, umawiające się strony mogą skierować sprawę do wspólnego komitetu.

Artykuł 15

Ochrona lotnictwa

1. W związku z tym, że zapewnienie bezpieczeństwa statkom powietrznym, ich pasażerom i załodze jest podstawowym warunkiem wstępnym świadczenia międzynarodowych usług lotniczych, umawiające się strony potwierdzają ponownie swoje wzajemne zobowiązanie do ochrony lotnictwa cywilnego przed bezprawnymi aktami ingerencji (w szczególności zobowiązania wynikające z postanowień konwencji chicagowskiej, Konwencji w sprawie przestępstw i niektórych innych czynów popełnionych na pokładzie statków powietrznych, podpisanej w Tokio w dniu 14 września 1963 r., Konwencji o zwalczaniu bezprawnego zawładnięcia statkami powietrznymi, podpisanej w Hadze w dniu 16 grudnia 1970 r., Konwencji o zwalczaniu bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu lotnictwa cywilnego, podpisanej w Montrealu w dniu 23 września 1971 r., Protokołu uzupełniającego Konwencję o zwalczaniu bezprawnych czynów w portach lotniczych obsługujących międzynarodowe loty lotnictwa cywilnego podpisanego w Montrealu w dniu 24 lutego 1988 r., oraz Konwencji o oznaczeniach materiałów wybuchowych w celu ich wykrycia, podpisanej w Montrealu w dniu 1 marca 1991 r. – w zakresie w jakim obie umawiające się strony są stronami tych konwencji – a także wszelkich innych konwencji i protokołów dotyczących ochrony lotnictwa cywilnego, do których przystąpiły obie strony).

2. Umawiające się strony udzielają sobie nawzajem, na wniosek, wszelkiej niezbędnej pomocy w celu zapobiegania aktom bezprawnego zawładnięcia cywilnymi statkami powietrznymi i innym bezprawnym aktom skierowanym przeciw bezpieczeństwu takich statków powietrznych, ich pasażerów i załogi, portów lotniczych oraz urządzeń i usług żeglugi powietrznej, a także wszelkim innym zagrożeniom dla ochrony lotnictwa cywilnego.

3. Umawiające się strony działają we wzajemnych stosunkach zgodnie z normami i zaleconymi zasadami postępowania dotyczącymi ochrony lotnictwa, które zostały ustanowione przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i dołączonymi jako załączniki do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, w zakresie w jakim te postanowienia stosują się do umawiających się stron; umawiające się strony wymagają od użytkowników statków powietrznych zarejestrowanych u nich lub użytkowników statków powietrznych, których główne miejsce prowadzenia działalności lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się na ich terytorium oraz od użytkowników portów lotniczych znajdujących się na ich terytorium, działania w zakresie ochrony lotnictwa zgodnie z tymi postanowieniami.

4. Każda umawiająca się strona zapewnia skuteczne stosowanie na swoim terytorium odpowiednich środków w celu zapewnienia ochrony statków powietrznych, prowadzenia kontroli pasażerów i ich bagażu podręcznego oraz przeprowadzania odpowiednich kontroli bezpieczeństwa załogi, ładunku (w tym bagażu) oraz zapasów pokładowych przed i podczas wchodzenia na pokład lub załadunku, oraz dostosowanie takich działań proporcjonalnie do wymagań zwiększonego zagrożenia. Każda umawiająca się strona zgadza się na to, aby jej użytkownicy statków powietrznych mogli być zobowiązani do przestrzegania postanowień dotyczących ochrony lotnictwa określonych w ustępie 3 powyżej, wymaganych przez drugą umawiającą się stronę przy przekraczaniu granicy terytorium tej drugiej umawiającej się strony lub podczas pobytu na nim. Każda umawiająca się strona analizuje przy zachowaniu dobrej woli wszelkie wnioski drugiej umawiającej się strony o zastosowanie uzasadnionych specjalnych środków bezpieczeństwa w celu sprostania szczególnemu zagrożeniu.

5. W przypadku zaistnienia lub groźby zaistnienia aktu bezprawnego zawładnięcia cywilnym statkiem powietrznym lub innych bezprawnych czynów skierowanych przeciwko bezpieczeństwu tego statku powietrznego, jego pasażerów i załogi, portów lotniczych lub urządzeń i usług żeglugi powietrznej, umawiające się strony pomagają sobie nawzajem ułatwiając komunikowanie się i podejmując inne odpowiednie środki w celu szybkiego i bezpiecznego zakończenia takiego aktu lub takiej groźby zaistnienia aktu.

6. Jeżeli jedna umawiająca się strona ma uzasadnione podstawy aby sądzić, że druga umawiająca się strona nie przestrzega postanowień niniejszego artykułu, może ona wnioskować o podjęcie niezwłocznych konsultacji z władzami lotniczymi drugiej umawiającej się strony.

7. Bez uszczerbku dla postanowień artykułu 4 (Cofnięcie zezwolenia eksploatacyjnego) niniejszej umowy, niemożliwość osiągnięcia zadowalającego porozumienia w terminie piętnastu (15) dni od daty takiego wniosku stanowi podstawę do odmowy, cofnięcia, ograniczenia lub nałożenia warunków w odniesieniu do zezwolenia eksploatacyjnego dla jednego lub więcej przedsiębiorstw lotniczych tej drugiej umawiającej się strony.

8. W przypadku, gdy jest to uzasadnione pilną potrzebą, umawiająca się strona może podjąć środki tymczasowe przed upływem wspomnianego terminu piętnastu (15) dni.

9. Wszelkie środki podjęte na podstawie ustępu 7 powyżej zostają zawieszane po spełnieniu przez drugą umawiającą się stroną postanowień niniejszego artykułu.

Artykuł 16

Zarządzanie ruchem lotniczym

1. Umawiające się strony postępują zgodnie z przepisami prawa wymienionymi w załączniku VI. B na warunkach określonych poniżej.

2. Umawiające się strony zobowiązują się do jak najściślejszej współpracy w dziedzinie zarządzania ruchem lotniczym w celu rozszerzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej na Maroko i podniesienia obecnych norm bezpieczeństwa i ogólnej efektywności norm dotyczących ogólnego ruchu lotniczego w Europie, zoptymalizowania zdolności przewozowej i zminimalizowania opóźnień.

3. W celu ułatwienia zastosowania prawodawstwa dotyczącego Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej na swoich terytoriach:

a) Maroko podejmie niezbędne środki w celu dostosowania swoich struktur instytucjonalnych zarządzania ruchem lotniczym do Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, w szczególności poprzez ustanowienie właściwych krajowych organów nadzoru niezależnych, przynajmniej funkcjonalnie, od podmiotów świadczących usługi żeglugi powietrznej;

i

b) Wspólnota Europejska włączy Maroko w odpowiednie inicjatywy operacyjne w dziedzinie usług żeglugi powietrznej, przestrzeni powietrznej oraz interoperacyjności podejmowane w ramach Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, w szczególności poprzez włączanie Maroka na jak najwcześniejszym etapie w ustanowienie funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej lub poprzez odpowiednią koordynację programu SESAR.

Artykuł 17

Ochrona środowiska

1. Umawiające się strony postępują zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego dotyczącymi transportu lotniczego wymienionymi w załączniku VI. C na warunkach określonych poniżej.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie stanowi ograniczenia uprawnień właściwych organów umawiających się stron do podejmowania wszelkich niezbędnych środków w celu zapobiegania skutkom, jakie międzynarodowe przewozy lotnicze wykonywane na podstawie niniejszej umowy wywierają na środowisko naturalne, lub podejmowania innych kroków w związku z tym problemem, pod warunkiem że środki takie stosuje się bez względu na narodowość.

Artykuł 18

Ochrona konsumentów

Umawiające się strony postępują zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego dotyczącymi transportu lotniczego wymienionymi w załączniku VI. D.

Artykuł 19

Komputerowe systemy rezerwacji

Umawiające się strony postępują zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego dotyczącymi transportu lotniczego wymienionymi w załączniku VI. E.

Artykuł 20

Aspekty społeczne

Umawiające się strony postępują zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego dotyczącymi transportu lotniczego wymienionymi w załączniku VI. F.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

Artykuł 21

Interpretacja i wykonywanie

1. Umawiające się strony podejmują wszelkie właściwe działania ogólne lub szczegółowe, zapewniające poszanowanie zobowiązań wynikających z niniejszej umowy i powstrzymują się od wszelkich działań, które zagrażałyby osiągnięciu celów niniejszej umowy.

2. Każda umawiająca się strona jest odpowiedzialna na swoim terytorium za właściwe wykonywanie niniejszej umowy, w szczególności przepisów rozporządzeń i dyrektyw dotyczących transportu lotniczego wymienionych w załączniku VI.

3. Każda umawiająca się strona dostarcza drugiej umawiającej się stronie wszelkich informacji i pomocy, niezbędnych w przypadku postępowania wyjaśniającego w sprawie ewentualnego naruszenia, które prowadzone jest przez drugą umawiającą się stronę w ramach kompetencji przyznanych jej niniejszą umową.

4. W przypadku gdy umawiające się strony działają na podstawie uprawnień przyznanych im przez niniejszą umowę w sprawach, które są istotne dla drugiej umawiającej się strony i które dotyczą władz lub przedsiębiorstw tej drugiej strony, właściwe organy tej drugiej strony są w pełni informowane i mają możliwość przedstawienia uwag przed podjęciem ostatecznej decyzji.

Artykuł 22

Wspólny komitet

1. Niniejszym ustanawia się komitet złożony z przedstawicieli umawiających się stron (zwany dalej „wspólnym komiteciem”), odpowiedzialny za administrowanie niniejszą umową i jej prawidłowe stosowanie. W tym celu wydaje on zalecenia i podejmuje decyzje w przypadkach przewidzianych w niniejszej umowie.

2. Decyzje podjęte przez wspólny komitet są podejmowane za wspólnym porozumieniem i są wiążące dla umawiających się stron. Są one przez nie wprowadzane w życie zgodnie z ich właściwymi zasadami.

3. Wspólny komitet spotyka się w razie potrzeby, co najmniej raz w roku. Każda umawiająca się strona może wnioskować o zwołanie posiedzenia.

4. Umawiająca się strona może również wnioskować o zwołanie posiedzenia komitetu w celu rozstrzygnięcia wszelkich kwestii związanych z interpretacją lub stosowaniem niniejszej umowy. Posiedzenie takie powinno odbyć się w jak najkrótszym terminie, lecz nie później niż dwa miesiące od daty otrzymania wniosku, chyba że umawiające się strony uzgodniły inaczej.

5. W celu prawidłowego wykonania umowy, umawiające się strony wymieniają informacje, a na wniosek jednej z nich, organizują konsultacje w ramach wspólnego komitetu.

6. Wspólny komitet przyjmuje w drodze decyzji swój regulamin wewnętrzny.

7. Jeżeli jedna z umawiających się stron uważa, że decyzja wspólnego komitetu nie jest właściwie wdrażana przez drugą umawiającą się stronę, może ona wnioskować o rozpatrzenie kwestii przez wspólny komitet. Jeżeli wspólny komitet nie zdoła rozwiązać tej kwestii w terminie dwóch miesięcy od daty przedstawienia mu sprawy, wnioskująca umawiająca się strona może podjąć właściwe tymczasowe środki zabezpieczające na podstawie artykułu 24 niniejszej umowy.

8. Decyzje podjęte przez wspólny komitet powinny określać datę ich wdrożenia przez umawiające się strony, a także wszelkie pozostałe informacje mogące dotyczyć podmiotów gospodarczych.

9. Bez uszczerbku dla ustępu 2, jeżeli wspólny komitet nie podejmie decyzji w przedstawionej mu sprawie w terminie sześciu miesięcy od daty przedstawienia sprawy, umawiające się strony mogą zastosować właściwe tymczasowe środki zabezpieczające na podstawie artykułu 24 niniejszej umowy.

10. Wspólny komitet rozpatruje kwestie związane z dwustronnymi inwestycjami dotyczącymi udziałów większościowych lub ze zmianami w skutecznej kontroli nad przewoźnikami lotniczymi umawiających się stron.

11. Wspólny komitet rozwija również współpracę poprzez:

a) sprzyjanie wymianie poglądów na szczeblu eksperckim dotyczącej nowych inicjatyw prawodawczych lub wykonawczych oraz postępów w tej dziedzinie, w tym w dziedzinie ochrony lotnictwa, bezpieczeństwa, środowiska naturalnego, infrastruktury lotniczej (w tym również przydziałów czasu na start lub lądowanie) oraz ochrony konsumentów;

b) regularne analizowanie skutków społecznych stosowania umowy, w szczególności w dziedzinie zatrudnienia, oraz opracowywanie właściwych rozwiązań w przypadku uzasadnionych zastrzeżeń;

c) rozważanie obszarów dalszego rozwoju niniejszej umowy, również poprzez zalecenia dotyczące jej ewentualnych zmian.

Artykuł 23

Rozstrzyganie sporów i arbitraż

1. Każda z umawiających się stron może skierować do wspólnego komitetu dowolny spór dotyczący stosowania lub interpretacji niniejszej umowy, który nie został rozstrzygnięty zgodnie z artykułem 22. Do celów niniejszego artykułu, funkcje wspólnego komitetu sprawuje Rada Stowarzyszenia ustanowiona na mocy układu o stowarzyszeniu.

2. Wspólny komitet może rozstrzygnąć spór w drodze decyzji.

3. Umawiające się strony podejmują właściwe środki w celu wdrożenia decyzji, o których mowa w ustępie 2.

4. Jeżeli umawiające się strony nie rozstrzygną sporu zgodnie z postanowieniami ustępu 2, spór może zostać przedłożony na wniosek jednej z umawiających się stron trybunałowi arbitrażowemu złożonemu z trzech arbitrów zgodnie z procedurą przedstawioną poniżej:

- a) każda umawiająca się strona wyznacza jednego arbitra w terminie sześćdziesięciu (60) dni od daty otrzymania drogą dyplomatyczną notyfikacji przesłanej przez drugą umawiającą się stronę w sprawie wniosku o arbitraż przez trybunał arbitrażowy; trzeci arbiter powinien zostać wyznaczony w terminie następnym sześćdziesięciu (60) dni. Jeżeli jedna z umawiających się stron nie wyznaczyła arbitra w określonym terminie, lub jeżeli trzeci arbiter nie został wyznaczony w określonym terminie, każda z umawiających się stron może zwrócić się do Przewodniczącego Rady Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego z wnioskiem o wyznaczenie arbitra lub arbitrów, w zależności od przypadku;
- b) trzeci arbiter wyznaczony na podstawie litery a) musi być obywatelem państwa trzeciego i sprawuje on funkcje przewodniczącego trybunału arbitrażowego;
- c) trybunał arbitrażowy określa swój regulamin wewnętrzny;
- d) z zastrzeżeniem ostatecznej decyzji trybunału arbitrażowego, wstępne wydatki w związku z arbitrażem dzieli się równo pomiędzy umawiające się strony.

5. Umawiające się strony przestrzegają każdej decyzji tymczasowej lub decyzji ostatecznej trybunału arbitrażowego.

6. Jeżeli jedna z umawiających się stron nie zastosuje się do decyzji trybunału arbitrażowego podjętej na podstawie niniejszego artykułu w terminie trzydziestu (30) dni od daty notyfikacji wspomnianej decyzji, druga umawiająca się strona może, tak długo jak zachodzi brak takiego zastosowania, ograniczyć, zawiesić lub cofnąć wykonywanie praw lub przywilejów przyznaných niewykonującej umawiającej się stronie na podstawie niniejszej umowy.

Artykuł 24

Środki zabezpieczające

1. Umawiające się strony podejmują wszelkie środki ogólne lub szczegółowe niezbędne do wypełnienia swoich zobowiązań wynikających z niniejszej umowy. Zapewniają one osiągnięcie celów określonych w niniejszej umowie.

2. Jeżeli jedna z umawiających się stron uważa, że druga strona nie spełniła zobowiązania, jakie nakłada na nią niniejsza umowa, może ona podjąć odpowiednie środki. Środki zabezpieczające ograniczają się do zakresu i okresu obowiązywania absolutnie niezbędnego dla naprawienia sytuacji lub przywrócenia równowagi niniejszej umowy. W pierwszej kolejności stosuje się środki, które w możliwie najmniejszy sposób zakłócają funkcjonowanie niniejszej umowy.

3. Jeżeli jedna umawiająca się strona rozważa podjęcie środków zabezpieczających, powiadamia o tym drugą umawiającą się stronę za pośrednictwem wspólnego komitetu i przekazuje wszelkie istotne informacje.

4. Umawiające się strony niezwłocznie rozpoczynają konsultacje w ramach wspólnego komitetu w celu osiągnięcia wspólnie zadowolającego rozwiązania.

5. Bez uszczerbku dla artykułu 3 litera d), artykułu 4 litera d) oraz artykułów 14 i 15, dana umawiająca się strona nie może podjąć środków zabezpieczających przed upływem terminu jednego miesiąca od daty notyfikacji określonej w ustępie 3, chyba że procedurę konsultacji określonej w ustępie 4 zakończono przed upływem określonego dla niej terminu.

6. Dana umawiająca się strona niezwłocznie powiadamia o podjętych środkach wspólny komitet i przekazuje wszystkie istotne informacje.

7. Wszelkie środki podjęte na mocy niniejszego artykułu zawieszają się z chwilą, gdy umawiająca się strona nie wypełniając zobowiązań spełni postanowienia niniejszej umowy.

Artykuł 25

Zakres geograficzny obowiązywania umowy

Uznając dwustronny charakter niniejszej umowy, umawiające się strony stwierdzają jednak, że wpisuje się ona w ramy partnerstwa euro-śródmorskiego przewidzianego w deklaracji z Barcelony z dnia 28 listopada 1995 r. Umawiające się strony zobowiązują się do prowadzenia trwałego dialogu, którego celem jest zapewnienie spójności niniejszej umowy z procesem barcelońskim, a w szczególności w odniesieniu do możliwości wzajemnego uzgadniania zmian w celu uwzględnienia podobnych umów o komunikacji lotniczej.

Artykuł 26

Związek z innymi umowami

1. Postanowienia niniejszej umowy zastępują odpowiednie postanowienia obowiązujących umów dwustronnych pomiędzy Marokiem a państwami członkowskimi. Jednak obowiązujące prawa przewozowe, które wynikają z takich umów dwustronnych i które nie są objęte niniejszą umową, mogą nadal być wykonywane, pod warunkiem że nie wiążą się z nierównym traktowaniem państw członkowskich WE lub ich obywateli.

2. Jeżeli umawiające się strony stają się stronami umowy wielostronnej lub stosują decyzję Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego lub innej organizacji międzynarodowej, która dotyczy spraw objętych niniejszą umową, przeprowadzają konsultację w ramach wspólnego komitetu w celu rozstrzygnięcia czy niniejszą umowę należy w związku z powyższym zmienić.

3. Niniejsza umowa pozostaje bez uszczerbku dla decyzji, które mogą zostać podjęte przez dwie umawiające się strony, dotyczących stosowania ewentualnych przyszłych zaleceń Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego. Umawiające się strony nie mogą powoływać się na niniejszą umowę ani na jakąkolwiek jej część w celu sprzeciwienia się rozważeniu na forum Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego nowych polityk dotyczących spraw objętych niniejszą umową.

Artykuł 27

Zmiany

1. Jeżeli jedna umawiająca się strona pragnie zmienić postanowienia niniejszej umowy, powiadamia o tym wspólny komitet. Uzgodnione zmiany do niniejszej umowy stają się skuteczne po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych.

2. Wspólny komitet, na wniosek jednej z umawiających się stron i zgodnie z niniejszym artykułem, może podejmować decyzje dotyczące zmian załączników do niniejszej umowy.

3. Niniejsza umowa nie narusza prawa żadnej umawiającej się strony do jednostronnego przyjmowania nowego prawodawstwa lub wprowadzania zmian do obowiązującego prawodawstwa w dziedzinie transportu lotniczego lub w obszarach pokrewnych wymienionych w załączniku VI, z zachowaniem zasady niedyskryminacji i zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy.

4. Z chwilą gdy jedna z umawiających się stron przygotowuje nowy akt ustawodawczy, powiadamia ona niezwłocznie drugą umawiającą się stronę i konsultuje się z nią w możliwie najszerszym zakresie. Na wniosek jednej z umawiających się stron, w ramach wspólnego komitetu można przeprowadzić wymianę wstępnych opinii.

5. Z chwilą przyjęcia przez umawiającą się stronę nowego aktu ustawodawczego lub wprowadzenia zmian w prawodawstwie w dziedzinie transportu lotniczego lub pokrewnej dziedzinie wymienionej w załączniku VI, powiadamia ona o tym drugą umawiającą się stronę nie później niż trzydzieści dni od przyjęcia takiego aktu ustawodawczego lub zmiany. Na wniosek jednej z tych umawiających się stron, wspólny komitet w terminie sześćdziesięciu dni przeprowadza wymianę opinii na temat skutków przyjęcia takiego nowego aktu ustawodawczego lub dokonania zmiany w prawodawstwie dla właściwego funkcjonowania niniejszej umowy.

6. Wspólny komitet:

a) przyjmuje decyzję zmieniającą załącznik VI do niniejszej umowy w celu wprowadzenia do niego, jeżeli jest to konieczne na zasadzie wzajemności, zmiany dokonanej w danym prawodawstwie;

b) przyjmuje decyzję skutkującą tym, że nowy akt ustawodawczy lub daną zmianę uznaje się za zgodną z niniejszą umową;

lub

c) przyjmuje wszelkie inne środki, które mają zostać przyjęte w rozsądnym terminie w celu utrzymania prawidłowego funkcjonowania niniejszej umowy.

Artykuł 28

Wygaśnięcie

1. Niniejsza umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.

2. Każda z umawiających się stron może w każdej chwili powiadomić drugą umawiającą się stronę na piśmie, na drodze dyplomatycznej, o swojej decyzji wypowiedzenia niniejszej umowy. Takie powiadomienie przekazuje się jednocześnie Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego. Umowa wygasa po upływie dwunastu miesięcy od daty otrzymania powiadomienia przez drugą umawiającą się stronę, chyba że powiadomienie zostanie wycofane przed upływem tego terminu.

3. Niniejsza umowa traci moc lub zostaje zawieszona jeżeli układ o stowarzyszeniu, odpowiednio, traci moc lub zostaje zawieszony.

*Artykuł 29***Rejestracja w Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa
Cywilnego i w Sekretariacie Organizacji Narodów
Zjednoczonych**

Niniejszą umowę oraz zmiany do niej rejestruje się w Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych.

*Artykuł 30***Wejście w życie**

1. Niniejsza umowa jest stosowana tymczasowo od dnia jej podpisania zgodnie z prawem wewnętrznym umawiających się stron.

2. Niniejsza umowa wchodzi w życie jeden miesiąc od daty ostatniej noty przesłanej w ramach wymiany not dyplomatycznych między stronami, potwierdzających zakończenie wszelkich procedur niezbędnych do wejścia w życie niniejszej umowy. Do celów tej wymiany not Królestwo Maroka wystosowuje do Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej notę dyplomatyczną skierowaną do Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich, a Sekretariat Generalny Rady Unii Europejskiej wystosowuje do Królestwa Maroka notę dyplomatyczną Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich. Nota dyplomatyczna Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich zawiera informacje od każdego państwa członkowskiego potwierdzające zakończenie wszelkich procedur niezbędnych do wejścia w życie niniejszej umowy.

W DOWÓD CZEGO, odpowiednio upoważnieni niżej podpisani, złożyli swoje podpisy pod niniejszą umową.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Brukseli, dnia dwunastego grudnia roku dwa tysiące szóstego w językach angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim oraz w języku arabskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

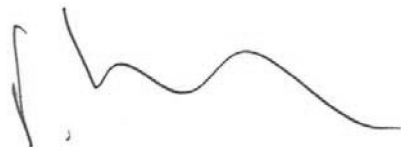
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

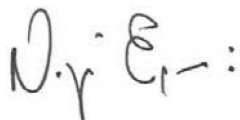
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

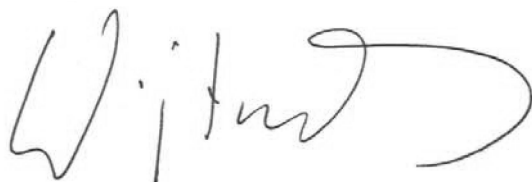
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

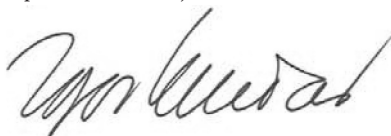
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

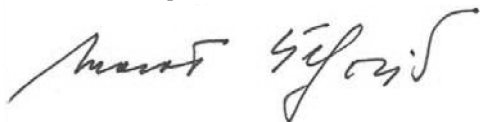
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Għall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar

Por el Reino de Marruecos
 Za Marocké království
 For Kongeriget Marokko
 Für das Königreich Marokko
 Maroko Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο του Μαρόκου
 For the Kingdom of Morocco
 Pour le Royaume du Maroc
 Per il Regno del Marocco
 Marokas Karalistes vārdā
 Maroko Karalystès vardu
 A Marokkói Királyság részéről
 Għar-Renju tal-Marokk
 Voor het Koninkrijk Marokko
 W imieniu Królestwa Marokańskiego
 Pelo Reino de Marrocos
 Za Marocké kráľovstvo
 Za Kraljevino Maroko
 Marokon kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

ZAŁĄCZNIK I

UZGODNIONE LINIE I OKREŚLONE TRASY

1. Niniejszy załącznik podlega postanowieniom przejściowym zawartym w załączniku IV do niniejszej umowy.
2. Każda umawiająca się strona przyznaje przewoźnikom lotniczym drugiej umawiającej się strony prawo do eksploatacji linii lotniczych na trasach określonych poniżej:
 - a) w odniesieniu do przewoźników ze Wspólnoty Europejskiej:

punkty we Wspólnocie Europejskiej – jeden lub więcej punktów w Maroku – punkty poza,
 - b) w odniesieniu do przewoźników z Maroka: punkty w Maroku – jeden lub więcej punktów we Wspólnocie Europejskiej,
3. Przewoźnicy z Maroka są uprawnieni do wykonywania praw, o których mowa w artykule 2 niniejszej umowy, pomiędzy więcej niż jednym punktem znajdującym się na terytorium Wspólnoty, pod warunkiem że linie te rozpoczynają się lub kończą na terytorium Maroka.

Przewoźnicy ze Wspólnoty są uprawnieni do wykonywania praw, o których mowa w artykule 2 niniejszej umowy, pomiędzy Marokiem i punktami znajdującymi się poza jego terytorium, pod warunkiem że linie te rozpoczynają się lub kończą na terytorium Wspólnoty i że w odniesieniu do usług pasażerskich punkty te znajdują się w państwach objętych europejską polityką sąsiedztwa.

Przewoźnicy ze Wspólnoty Europejskiej są uprawnieni, w odniesieniu do linii z i do Maroka, do obsługi więcej niż jednego punktu w ramach tego samego połączenia (*co-terminalisation*) i do wykonywania prawa do międzylądowań pomiędzy tymi punktami.

Państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa to: Algieria, Armenia, Autonomia Palestyńska, Azerbejdżan, Białoruś, Egipt, Gruzja, Izrael, Jordania, Liban, Libia, Mołdawia, Maroko, Syria, Tunezja i Ukraina. Punkty znajdujące się w państwach objętych polityką sąsiedztwa mogą być również wykorzystywane jako punkty pośrednie.
4. Określone trasy mogą być obsługiwane w obu kierunkach. Każdy punkt określonej trasy, pośredni lub leżący poza określonymi trasami, może według uznania każdego przedsiębiorstwa lotniczego być pominięty dla niektórych lub wszystkich linii, pod warunkiem że linie te rozpoczynają się lub kończą na terytorium Maroka w odniesieniu do przewoźników z Maroka lub na terytorium państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do przewoźników ze Wspólnoty Europejskiej.
5. Każda umawiająca się strona zezwala każdemu przewoźnikowi lotniczemu na określenie częstotliwości i zdolności przewozowej oferowanych w międzynarodowych przewozach lotniczych na podstawie czynników ekonomicznych odnoszących się do rynku. Na podstawie tego prawa żadna z dwóch umawiających się stron nie może jednostronnie nakładać ograniczeń co do wielkości przewozów, częstotliwości lub regularności połączenia, lub typu lub typów statków powietrznych wykorzystywanych przez przewoźników drugiej umawiającej się strony, z wyjątkiem przypadków, w których może to być wymagane z przyczyn celnych, technicznych, operacyjnych, ze względów ochrony środowiska lub ochrony zdrowia.
6. Każdy przewoźnik lotniczy wykonujący międzynarodowy przewóz lotniczy może dokonać zmian typu używanego statku powietrznego w dowolnych punktach określonych tras.
7. W celu wykorzystania praw przewidzianych w niniejszej umowie, dzierżawienie przez marokańskiego przewoźnika lotniczego statku powietrznego wraz z załogą przedsiębiorstwa lotniczego państwa trzeciego lub przez przewoźnika lotniczego Wspólnoty Europejskiej statku powietrznego przedsiębiorstwa lotniczego państwa trzeciego nie wymienionego w załączniku V powinno mieć miejsce w wyjątkowych przypadkach lub dla zaspokojenia przejściowych potrzeb. Podlega ono wcześniejszemu zatwierdzeniu przez władze, które wydały licencję na prowadzenie działalności temu przewoźnikowi oraz przez właściwe organy drugiej umawiającej się strony.

ZAŁĄCZNIK II

UMOWY DWUSTRONNE POMIĘDZY MAROKIEM I PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

Zgodnie z postanowieniami artykułu 26 niniejszej umowy, niniejsza umowa zastępuje odpowiednie postanowienia następujących umów dwustronnych o transporcie lotniczym, podpisanych pomiędzy Marokiem a państwami członkowskimi:

- Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Królestwa Belgii a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka sporządzona w Rabacie dnia 20 stycznia 1958 r.;

Uzupełniona wymianą not z dnia 20 stycznia 1958 r.;

Ostatnio zmieniona protokołem ustaleń sporządzonym w Rabacie w dniu 11 czerwca 2002 r.;

- Umowa o transporcie lotniczym między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Marokiem sporządzona w Rabacie dnia 8 maja 1961 r., wobec której Republika Czeska złożyła deklarację przejścia jej postanowień;

- Umowa dotycząca usług lotniczych między Rządem Królestwa Danii a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka sporządzona w Rabacie dnia 14 listopada 1977 r.;

Uzupełniona wymianą not z dnia 14 listopada 1977 r.;

- Umowa o transporcie lotniczym między Republiką Federalną Niemiec a Królestwem Maroka sporządzona w Bonn dnia 12 października 1961 r.;

- Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Greckiej a Rządem Królestwa Maroka sporządzona w Rabacie dnia 10 maja 1999 r.;

Umowa powinna być odczytywana razem z protokołem ustaleń sporządzonym w Atenach dnia 6 października 1998 r.;

- Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Hiszpanii a Rządem Królestwa Maroka sporządzona w Madrycie dnia 7 lipca 1970 r.;

Ostatnio uzupełniona wymianą listów z dnia 12 sierpnia 2003 r. i z dnia 25 sierpnia 2003 r.;

- Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Francuskiej a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka sporządzona w Rabacie dnia 25 października 1957 r.;

— Zmieniona wymianą listów z dnia 22 marca 1961 r.;

— Zmieniona uzgodnionym protokołem sporządzonym w dniach 2 i 5 grudnia 1968 r.;

— Zmieniona protokołem konsultacji z 17-18 maja 1976 r.;

— Zmieniona protokołem konsultacji z dnia 15 marca 1977 r.;

Ostatnio zmieniona protokołem konsultacji z 22-23 marca 1984 r. i wymianą listów z dnia 14 marca 1984 r.;

- Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Włoskiej a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka sporządzona w Rzymie dnia 8 lipca 1967 r.;

Zmieniona protokołem ustaleń sporządzonym w Rzymie dnia 13 lipca 2000 r.;

Ostatnio zmieniona wymianą not z dnia 17 października 2001 r. i z dnia 3 stycznia 2002 r.;

- Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Łotewskiej a Rządem Królestwa Maroka sporządzona w Warszawie dnia 19 maja 1999 r.;

- Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Wielkiego Księstwa Luksemburga a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka sporządzona w Bonn dnia 5 lipca 1961 r.;

- Umowa o transporcie lotniczym między Węgierską Republiką Ludową a Królestwem Maroka sporządzona w Rabacie dnia 21 marca 1967 r.;

- Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Malty a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka sporządzona w Rabacie dnia 26 maja 1983 r.;
 - Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Jej Królewskiej Mości Królowej Niderlandów a Rządem Jego Królewskiej Mości Króla Maroka sporządzona w Rabacie dnia 20 maja 1959 r.;
 - Umowa o transporcie lotniczym między Federalnym Rządem Austrii a Rządem Królestwa Maroka sporządzona dnia 27 lutego 2002 r.;
 - Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Królestwa Maroka sporządzona w Rabacie dnia 29 listopada 1969 r.;
 - Umowa o transporcie lotniczym między Portugalią a Królestwem Maroka sporządzona w Rabacie dnia 3 kwietnia 1958 r.;
 - Uzupełniona protokołem sporządzonym w Lizbonie dnia 19 grudnia 1975 r.;
 - Ostatnio uzupełniona protokołem sporządzonym w Lizbonie dnia 17 listopada 2003 r.;
 - Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Królestwa Szwecji a Rządem Królestwa Maroka sporządzona w Rabacie dnia 14 listopada 1977 r.;
 - Uzupełniona wymianą not w dniu 14 listopada 1977 r.;
 - Umowa dotycząca usług lotniczych między Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Rządem Królestwa Maroka sporządzona w Londynie dnia 22 października 1965 r.;
 - Zmieniona wymianą not z dnia 10 i 14 października 1968 r.
 - Zmieniona protokołem sporządzonym w Londynie dnia 14 marca 1997 r.
 - Ostatnio zmieniona protokołem sporządzonym w Rabacie dnia 17 października 1997 r.
 - Umowy dotyczące usług lotniczych oraz inne porozumienia parafowane lub podpisane między Królestwem Maroka a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej, które w dniu podpisania niniejszej umowy nie weszły jeszcze w życie i nie są stosowane tymczasowo;
 - Umowa dotycząca usług lotniczych między Rządem Królestwa Niderlandów a Rządem Królestwa Maroka dołączona w formie załącznika 1 do protokołu ustaleń sporządzonego w Hadze dnia 20 czerwca 2001 r.
-

ZAŁĄCZNIK III

ZEZWOLENIA EKSPLOATACYJNE I ZEZWOLENIA TECHNICZNE: WŁAŚCIWE ORGANY

1. Wspólnota Europejska

Niemcy:

Federalny Urząd Lotnictwa Cywilnego (LBA)
Federalne Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Urbanistyki

Austria:

Władze Lotnictwa Cywilnego
Federalne Ministerstwo Transportu, Innowacji i Technologii

Belgia:

Dyrekcja Generalna Transportu Lotniczego
Urząd Federalny Mobilności i Transportu

Cypr:

Departament Lotnictwa Cywilnego
Ministerstwo Komunikacji i Prac Publicznych

Dania:

Administracja Lotnictwa Cywilnego

Hiszpania:

Dyrekcja Generalna Lotnictwa Cywilnego
Ministerstwo Prac Publicznych

Estonia:

Administracja Lotnictwa Cywilnego

Finlandia:

Władze Lotnictwa Cywilnego

Francja:

Dyrekcja Generalna Lotnictwa Cywilnego (DGAC)

Grecja:

Greckie Władze Lotnictwa Cywilnego
Ministerstwo Transportu i Komunikacji

Węgry:

Dyrekcja Generalna Lotnictwa Cywilnego
Ministerstwo Gospodarki i Transportu

Irlandia:

Dyrekcja Generalna Lotnictwa Cywilnego
Ministerstwo Transportu

Włochy:

Dyrekcja Generalna Lotnictwa Cywilnego (ENAC)

Łotwa:

Administracja Lotnictwa Cywilnego
Ministerstwo Transportu

Litwa:

Administracja Lotnictwa Cywilnego

Luksemburg:

Dyrekcja Lotnictwa Cywilnego

Malta:

Departament Lotnictwa Cywilnego

Niderlandy:

Ministerstwo Transportu, Prac Publicznych i Gospodarki Wodnej; Dyrekcja Generalna Transportu i Lotnictwa
Inspektorat Generalny Transportu i Gospodarki Wodnej

Polska:

Urząd Lotnictwa Cywilnego

Portugalia:

Krajowy Instytut Lotnictwa Cywilnego (INAC)
Ministerstwo Infrastruktury, Planowania i Administracji Terytorialnej

Republika Czeska:

Departament Lotnictwa Cywilnego
Ministerstwo Transportu
Dyrekcja Generalna Lotnictwa Cywilnego

Zjednoczone Królestwo:

Dyrekcja Generalna Lotnictwa Cywilnego
Ministerstwo Transportu

Republika Słowacka:

Dyrekcja Generalna Lotnictwa Cywilnego
Ministerstwo Transportu, Poczty i Telekomunikacji

Słowenia:

Biuro Lotnictwa Cywilnego
Ministerstwo Transportu

Szwecja:

Dyrekcja Generalna Lotnictwa Cywilnego

2. Królestwo Maroka

Dyrekcja Lotnictwa Cywilnego
Ministerstwo Infrastruktury i Transportu

ZAŁĄCZNIK IV

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

1. Wdrożenie i stosowanie przez stronę marokańską wszystkich przepisów prawa wspólnotowego dotyczących transportu lotniczego, wymienionych w załączniku VI, poddaje się ocenie prowadzonej pod nadzorem Wspólnoty Europejskiej i zatwierdzanej przez wspólny komitet. Decyzję wspólnego komitetu przyjmuje się najpóźniej dwa lata po wejściu w życie umowy.
 2. Do czasu przyjęcia tej decyzji, uzgodnione linie i określone trasy wymienione w załączniku I nie obejmują prawa przewoźników lotniczych ze Wspólnoty Europejskiej do zabierania na pokład pasażerów lub ładunków na terytorium Maroka z przeznaczeniem do punktów znajdujących się poza nim i odwrotnie, oraz praw przewoźników z Maroka do zabierania na pokład pasażerów lub ładunków w punkcie we Wspólnocie Europejskiej z przeznaczeniem do innego punktu we Wspólnocie Europejskiej i odwrotnie. Jednak wszystkie prawa przewozowe w ramach piątej wolności przyznane na podstawie jednej z umów dwustronnych między Marokiem a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej wymienionych w załączniku II mogą być w dalszym ciągu wykonywane, pod warunkiem że nie wiążą się z dyskryminacją ze względu na narodowość.
-

ZAŁĄCZNIK V

WYKAZ PAŃSTW, O KTÓRYCH MOWA W ARTYKUŁACH 3 I 4 UMOWY

1. Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym)
 2. Księstwo Lichtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym)
 3. Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym)
 4. Konfederacja Szwajcarska (na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego).
-

ZAŁĄCZNIK VI

ZASADY STOSOWANE DO LOTNICTWA CYWILNEGO

„Przepisy mające zastosowanie” następujących aktów prawnych stosuje się zgodnie z umową, chyba że niniejszy załącznik lub załącznik IV dotyczący postanowień przejściowych stanowią inaczej. Tam gdzie to konieczne, przedstawiono poniżej dostosowania dla poszczególnych aktów:

A. BEZPIECZEŃSTWO LOTNICZE

Uwaga: Dokładne warunki uczestnictwa Maroka w charakterze obserwatora w EASA zostaną przeanalizowane w późniejszym terminie.

Nr 3922/91

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego

zmienione przez:

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2176/96 z dnia 13 listopada 1996 r. dostosowujące do postępu naukowego i technicznego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1069/1999 z dnia 25 maja 1999 r. dostosowujące do postępu naukowo - technicznego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2871/2000 z dnia 28 grudnia 2000 r. dostosowujące do postępu naukowo - technicznego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91
- Rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-10, 12-13 z wyjątkiem art. 4 ust. 1 i art. 8 ust. 2 zdanie drugie, załączniki I, II i III

Do celów stosowania art. 12 „państwa członkowskie” należy rozumieć jako „państwa członkowskie WE”.

Nr 94/56/WE

Dyrektywa Rady 94/56/WE z dnia 21 listopada 1994 r. ustanawiająca podstawowe zasady regulujące postępowanie w dochodzeniu przyczyn wypadków i zdarzeń w lotnictwie cywilnym

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-12

Nr 1592/2002

Rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego

zmienione przez:

- Rozporządzenie (WE) nr 1643/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2003 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1592/2002
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1701/2003 z dnia 24 września 2003 r. dostosowujące art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-57, załączniki I i II

Nr 2003/42

Dyrektywa 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym

Przepisy mające zastosowanie: Art. 1-11, załączniki I i II

Nr 1702/2003

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1702/2003 z dnia 24 września 2003 r. ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących

Przepisy mające zastosowanie: Art. 1-4, załącznik

Nr 2042/2003

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2042/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdolności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-6, załączniki I - IV

Nr 104/2004

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 104/2004 z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające zasady w sprawie organizacji i składu komisji odwoławczej Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego

Przepisy mające zastosowanie: Art. 1-7, załącznik

B. ZARZĄDZANIE RUCHEM LOTNICZYM

Nr 93/65

Dyrektywa Rady 93/65/EWG z dnia 19 lipca 1993 r. w sprawie definicji i korzystania ze zgodnych specyfikacji technicznych dla zamówień na sprzęt i systemy zarządzania ruchem powietrznym

zmieniona przez:

- Dyrektywa Rady 97/15/WE z dnia 25 marca 1997 r. przyjmująca normy Eurocontrolu oraz zmieniająca dyrektywę Rady 93/65/EWG w sprawie definicji i korzystania ze zgodnych specyfikacji technicznych dla zamówień na sprzęt i systemy zarządzania ruchem powietrznym, zmieniona rozporządzeniem Komisji nr 2082/2000 z dnia 6 września 2000 r. przyjmującym normy Eurocontrolu i zmieniającym dyrektywę 97/15/WE przyjmującą normy Eurocontrolu i zmieniającą dyrektywę Rady 93/65/EWG, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 980/2002 z dnia 4 czerwca 2002 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2082/2000 przyjmujące normy Eurocontrolu

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-9, załączniki I i II

Z dniem 20 października 2005 r. skreśla się odniesienie do dyrektywy Rady 93/65/EWG.

Nr 2082/2000

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2082/2000 z dnia 6 września 2000 r. przyjmujące normy Eurocontrolu i zmieniające dyrektywę 97/15/WE przyjmującą normy Eurocontrolu oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/65

zmienione przez:

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 980/2002 z dnia 4 czerwca 2002 r., zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2082/2000 przyjmujące normy Eurocontrolu

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-3, załączniki I-III

Nr 549/2004

Rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Rozporządzenie ramowe)

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-4, 6 oraz 9-14.

Nr 550/2004

Rozporządzenie (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb nawigacji lotniczej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Rozporządzenie w sprawie zapewniania służb)

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-19

Nr 551/2004

Rozporządzenie (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Rozporządzenie w sprawie przestrzeni powietrznej)

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-11

Nr 552/2004

Rozporządzenie (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (Rozporządzenie w sprawie interoperacyjności)

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-12

C. OCHRONA ŚRODOWISKA

Nr 89/629

Dyrektywa Rady 89/629/EWG z dnia 4 grudnia 1989 r. w sprawie ograniczenia emisji hałasu z cywilnych poddźwiękowych samolotów odrzutowych

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-8

Nr 92/14

Dyrektywa Rady 92/14/EWG z dnia 2 marca 1992 r. w sprawie limitów operacyjnych statków powietrznych objętych częścią II rozdział 2 tom 1 załącznika 16 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, wydanie 2 (1988)

zmieniona przez:

- Dyrektywę Rady 98/20/WE z dnia 30 marca 1998 r. zmieniającą dyrektywę 92/14/EWG
- Dyrektywę Komisji 1999/28/WE z dnia 21 kwietnia 1999 r. zmieniającą Załącznik do dyrektywy Rady 92/14/EWG
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 991/2001 z dnia 21 maja 2001 r. zmieniające Załącznik do dyrektywy Rady 92/14/EWG

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-11 i Załącznik

Nr 2002/30

Dyrektywa 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-15, załączniki I i II

Nr 2002/49

Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-16, załączniki I-IV

D. OCHRONA KONSUMENTÓW

Nr 90/314

Dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-10

Nr 92/59

Dyrektywa Rady 92/59/EWG z dnia 29 czerwca 1992 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-19

Nr 93/13

Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-10, załącznik

Nr 95/46

Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-34

Nr 2027/97

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych

zmienione przez:

— Rozporządzenie (WE) nr 889/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 maja 2002 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2027/97

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-8

Nr 261/2004

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-17

E. KOMPUTEROWE SYSTEMY REZERWACJI

Nr 2299/1989

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2299/89 z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji

zmienione przez:

— Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3089/93 z dnia 29 października 1993 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2299/89

— Rozporządzenie Rady (WE) nr 323/1999 z dnia 8 lutego 1999 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2299/89

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-22, załącznik

F. ASPEKTY SPOŁECZNE

Nr 1989/391

Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-16 oraz 18-19

Nr 2003/88

Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-19, 21-24 oraz 26-29

Nr 2000/79

Dyrektywa Rady 2000/79/WE z dnia 27 listopada 2000 r. dotycząca Europejskiego Porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA)

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-5

G. INNE PRZEPISY

Nr 91/670

Dyrektywa Rady nr 91/670/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie wzajemnego uznawania licencji personelu pełniącego określone funkcje w lotnictwie cywilnym

Przepisy mające zastosowanie: art. 1-8, załącznik

(Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RAMOWA RADY 2006/960/WSiSW

z dnia 18 grudnia 2006 r.

w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Szwecji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednym z podstawowych celów Unii Europejskiej jest zapewnienie jej obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) Cel ten ma zostać osiągnięty poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości poprzez ściślejszą współpracę między organami ścigania w państwach członkowskich, przy jednoczesnym poszanowaniu zasad i przepisów związanych z prawami człowieka, podstawowymi wolnościami i państwem prawnym, na których opiera się Unia i które są wspólne dla państw członkowskich.
- (3) Wymiana informacji i danych wywiadowczych dotyczących przestępstw i działalności przestępczej stanowi podstawę współpracy między organami ścigania w Unii, służąc ogólnemu celowi poprawy bezpieczeństwa jej obywateli.
- (4) Dostęp we właściwym czasie do dokładnych i aktualnych informacji i danych wywiadowczych należy do podstawowych elementów umożliwiających organom ścigania skuteczne wykrywanie, zapobieganie i ściganie przestępstw oraz działalności przestępczej, w szczególności na obszarze, gdzie wewnętrzne kontrole graniczne zostały zniesione. Ponieważ działalność przestępców prowadzona jest potajemnie, powinna być kontrolowana, a odnoszące się do niej informacje powinny podlegać szczególnie szybkiej wymianie.
- (5) Ważne jest zapewnienie, by możliwości otrzymywania przez organy ścigania z innych państw członkowskich informacji i danych wywiadowczych dotyczących poważnych przestępstw i aktów terrorystycznych postrzegane były w ujęciu horyzontalnym, a nie w aspekcie różnic dotyczących rodzajów przestępstw lub podziału kompetencji między organami ścigania a organami sądowymi.
- (6) Formalne procedury, struktury administracyjne oraz przeszkody prawne wynikające z przepisów ustawowych państw członkowskich w poważny sposób utrudniają obecnie skuteczną i sprawną wymianę informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania; taki stan rzeczy jest nie do przyjęcia dla obywateli Unii Europejskiej i wymaga poprawy bezpieczeństwa i zwiększenia skuteczności organów ścigania, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony praw człowieka.
- (7) Należy umożliwić organom ścigania występowanie z wnioskiem o udzielenie informacji i danych wywiadowczych oraz ich uzyskiwanie od innych państw członkowskich na różnych etapach ścigania przestępstw, począwszy od fazy gromadzenia danych wywiadowczych o przestępstwach aż po fazę dochodzenia karnego. Systemy państw członkowskich różnią się od siebie pod tym względem, ale niniejsza decyzja ramowa nie zmierza do zmiany tych systemów. Jej celem jest jednakże zapewnienie, w odniesieniu do niektórych rodzajów informacji i danych wywiadowczych, by pewne informacje o kluczowym znaczeniu dla organów ścigania podlegały szybkiej wymianie w obrębie Unii.
- (8) Brak wspólnych ram prawnych dla skutecznej i sprawnej wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich jest brakiem, któremu należy zaradzić; Rada Unii Europejskiej uważa zatem za konieczne przyjęcie prawnie wiążącego instrumentu w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych. Niniejsza decyzja ramowa nie powinna mieć wpływu na istniejące lub przyszłe instrumenty, które umożliwiają rozszerzenie celów niniejszej decyzji ramowej lub ułatwiają procedury wymiany informacji i danych wywiadowczych, takie jak konwencja z dnia 18 grudnia 1997 r. sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi ⁽¹⁾.
- (9) W stosunku do wymiany informacji, niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla kluczowych interesów bezpieczeństwa narodowego, sukcesu trwającego dochodzenia lub bezpieczeństwa osób, lub określonych działań wywiadowczych w dziedzinie bezpieczeństwa państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 23.1.1998, str. 2.

(10) Istotne jest propagowanie jak najszerszej wymiany informacji, w szczególności związanych z przestępstwami bezpośrednio lub pośrednio powiązanych z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem, w sposób nie powodujący uszczerbku dla wymaganego poziomu współpracy pomiędzy państwami członkowskimi na mocy istniejących uzgodnień.

(11) Wspólny interes państw członkowskich, jakim jest walka z przestępczością o charakterze transgranicznym, wymaga zachowania właściwej równowagi między sprawną i skuteczną współpracą między organami ścigania a przyjętymi zasadami i przepisami dotyczącymi ochrony danych, podstawowych wolności, praw człowieka i wolności jednostki.

(12) Rada Europejska, w przyjętej podczas posiedzenia w dniu 25 marca 2004 r. deklaracji w sprawie zwalczania terroryzmu, zaleciła Radzie przeanalizowanie środków odnoszących się do uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich.

(13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsza decyzja ramowa stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, który należy do dziedziny określonej w art. 1 decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁾. Procedury określone w tej umowie zostały zastosowane w odniesieniu do niniejszej decyzji ramowej.

(14) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja ramowa stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, który należy do dziedziny określonej w art. 1 lit. H) decyzji 1999/437/WE w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/860/WE z 25 października 2004 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych przepisów tej umowy⁽²⁾ oraz w związku z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE z 25 października 2004 r., w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych przepisów tej umowy⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ RAMOWĄ:

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Cel i zakres zastosowania

1. Celem niniejszej decyzji ramowej jest ustanowienie zasad, według których organy ścigania państw członkowskich mogą dokonywać skutecznej i sprawnej wymiany istniejących informacji i danych wywiadowczych w celu prowadzenia dochodzeń karnych lub operacji wywiadowczych w sprawie przestępstw.

2. Niniejsza decyzja ramowa pozostaje bez uszczerbku dla umów dwustronnych lub wielostronnych, lub uzgodnień dokonanych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, ani dla instrumentów Unii Europejskiej dotyczących wzajemnej pomocy prawnej lub wzajemnego uznawania decyzji w sprawach karnych, włączając w to wszelkie warunki postawione przez państwa trzecie dotyczące sposobu wykorzystania informacji po ich dostarczeniu.

3. Niniejsza decyzja ramowa obejmuje wszelkie informacje i dane wywiadowcze zgodnie z definicją w art. 2 lit. d). Nie nakłada ona na państwa członkowskie żadnych obowiązków gromadzenia i przechowywania informacji i danych wywiadowczych w celu udostępnienia ich właściwym organom ścigania innych państw członkowskich.

4. Niniejsza decyzja ramowa nie nakłada na państwa członkowskie żadnych obowiązków udostępniania informacji i danych wywiadowczych w celu wykorzystania ich jako środków dowodowych przez organy sądowe ani nie uprawnia do wykorzystywania takich informacji lub danych wywiadowczych w tym celu. W przypadku, gdy państwo członkowskie uzyskało informacje lub dane wywiadowcze zgodnie z niniejszą decyzją ramową i zamierza użyć ich jako środki dowodowe przed organem sądowym, musi ono uzyskać zgodę państwa członkowskiego, które dostarczyło te informacje lub dane wywiadowcze, tam gdzie jest to wymagane na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które dostarczyło te informacje lub dane wywiadowcze, przy zastosowaniu instrumentów współpracy sądowej obowiązujących między tymi państwami członkowskimi. Zgoda ta nie jest wymagana, gdy państwo członkowskie, do którego skierowany jest wniosek, udzieliło już zgody na użycie informacji jako środka dowodowego podczas przesyłu informacji lub danych wywiadowczych.

5. Niniejsza decyzja ramowa nie nakłada żadnego obowiązku uzyskiwania informacji lub danych wywiadowczych poprzez zastosowanie środków przymusu, zdefiniowanych zgodnie z prawem krajowym, w państwie członkowskim do którego skierowany jest wniosek o udostępnienie takich informacji lub danych wywiadowczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.07.1999, str. 31

⁽²⁾ Dz.U. L 370 z 17.12.2004, str. 78

⁽³⁾ Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26

6. Państwa członkowskie, o ile zezwala im na to prawo krajowe i zgodnie z jego przepisami, dostarczają informacje lub dane wywiadowcze uprzednio uzyskane przy zastosowaniu środków przymusu.

7. Niniejsza decyzja ramowa nie zmienia obowiązku poszanowania praw podstawowych i ogólnych zasad prawa określonych w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, a wszelkie obowiązki spoczywające w tym względzie na organach ścigania pozostają niezmienione.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji ramowej przyjmuje się następujące definicje:

- a) „właściwy organ ścigania”: krajowe służby policji, służby celne lub inny organ upoważniony na mocy prawa krajowego do wykrywania, zapobiegania i ścigania przestępstw lub działalności przestępczej oraz do wykonywania władzy publicznej i stosowania środków przymusu w kontekście takich działań. Agencji lub jednostek zajmujących się głównie sprawami bezpieczeństwa narodowego nie uznaje się za „właściwe organy ścigania”. Każde państwo członkowskie, do 18 grudnia 2007. oświadcza w deklaracji zdeponowanej w Sekretariacie Generalnym Rady, które organy uznane są za „właściwe organy ścigania”. Deklaracja taka może zostać zmieniona w dowolnym czasie.
- b) „dochodzenia karne”: stadium postępowania, w którym właściwe organy ścigania lub sądowe, w tym prokuratorzy, podejmują środki w celu ustalenia i rozpoznania faktów, osób podejrzanych i okoliczności w odniesieniu do jednego lub większej liczby zidentyfikowanych konkretnych przestępstw;
- c) „operacja wywiadowcza dotycząca przestępstwa”: stadium postępowania, które nie jest jeszcze na etapie dochodzenia karnego, w którym właściwy organ ścigania jest upoważniony na mocy prawa krajowego do gromadzenia, przetwarzania i analizowania informacji o przestępstwach lub działalności przestępczej w celu ustalenia czy konkretne przestępstwa zostały popełnione lub mogą zostać popełnione;
- d) „informacje lub dane wywiadowcze”:
 - (i) każdy rodzaj informacji lub danych w posiadaniu organów ścigania;

- (ii) każdy rodzaj informacji lub danych w posiadaniu władz publicznych lub podmiotów prywatnych, które są dostępne organom ścigania bez stosowania środków przymusu w myśl art. 1 ust. 5.

- e) „przestępstwa, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW z 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania ⁽¹⁾”(zwane dalej „przestępstwami, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW”) czyny uznane na mocy prawa krajowego za przestępcze odpowiadające czynom lub równoznaczne z czynami, o których mowa w wymienionym przepisie.

TYTUŁ II

WYMIANA INFORMACJI I DANYCH WYWIADOWCZYCH

Artykuł 3

Udostępnianie informacji i danych wywiadowczych

1. Państwa członkowskie zapewniają, by informacje i dane wywiadowcze mogły być udostępniane właściwym organom ścigania w innych państwach członkowskich zgodnie z niniejszą decyzją ramową.
2. Informacje i dane wywiadowcze udostępniane są na wniosek właściwego organu ścigania, działającego w granicach uprawnień przyznanych mu na mocy prawa krajowego, który prowadzi dochodzenie karne lub operację wywiadowczą dotyczącą przestępstwa.
3. Państwa członkowskie zapewniają, że warunki udostępniania informacji i danych wywiadowczych właściwym organom ścigania z innych państw członkowskich i składania wniosków o ich udostępnienie nie są bardziej restrykcyjne niż te, które obowiązują na szczeblu krajowym. W szczególności, państwo członkowskie nie uzależnia wymiany między swoim właściwym organem ścigania a właściwym organem ścigania innego państwa członkowskiego informacji lub danych wywiadowczych, do których właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, ma dostęp w ramach procedury wewnętrznej bez zgody lub zezwolenia sądowego, od uzyskania takiej zgody lub zezwolenia.
4. W przypadkach, gdy poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze na mocy prawa krajowego państwa, do którego został skierowany wniosek, mogą być udostępnione właściwym organom ścigania, do których został skierowany wniosek, wyłącznie na podstawie zgody lub zezwolenia organu sądowego, właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, jest zobowiązany zwrócić się do właściwego organu sądowego z wnioskiem o zgodę lub zezwolenia na dostęp do poszukiwanych informacji i ich wymianę. Właściwy organ sądowy państwa członkowskiego, do którego został skierowany wniosek, stosuje do swojej decyzji te same zasady bez uszczerbku dla art. 10 ust. 1 i 2.c w przypadku sprawy o charakterze całkowicie wewnętrznym,

5. W przypadkach, gdy poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze zostały uzyskane od innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i podlegają zasadzie szczególności, ich przekazanie właściwemu organowi ścigania w innym państwie członkowskim może odbyć się wyłącznie za zgodą państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, które udostępniło te informacje lub dane wywiadowcze.

Artykuł 4

Terminy udostępniania informacji i danych wywiadowczych

1. Państwa członkowskie zapewniają istnienie procedur, które umożliwiają im udzielenie w ciągu najwyżej 8 godzin odpowiedzi na pilne wnioski o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych dotyczących przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, jeżeli informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania.

2. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w ciągu 8 godzin, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A. W przypadkach, gdy udostępnienie w ciągu 8 godzin informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wniosek, wiązałoby się z nieproporcjonalnie dużym obciążeniem organu ścigania, będącego adresatem wniosku, organ ten może opóźnić udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych. W takim przypadku organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, natychmiast powiadamia organ ścigania składający wniosek o tym opóźnieniu i udostępnia informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, w najkrótszym możliwym terminie, jednak nie później niż w ciągu trzech dni. Stosowanie przepisów niniejszego ustępu podlega przeglądowi do 19 grudnia 2009.

3. Państwa członkowskie zapewniają, że w sprawach, które nie są pilne, odpowiedź na wniosek o informacje i dane wywiadowcze dotyczące przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, powinna zostać udzielona w ciągu jednego tygodnia, jeśli informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w terminie jednego tygodnia, uzasadnia to formularzu zawartym w załączniku A.

4. We wszystkich pozostałych przypadkach, państwa członkowskie zapewniają przekazanie poszukiwanych informacji składającemu wniosek właściwemu organowi ścigania w terminie 14 dni. Jeżeli właściwy organ ścigania, do którego zwrócono się z wnioskiem, nie jest w stanie odpowiedzieć w terminie 14 dni, uzasadnia to w formularzu zawartym w załączniku A.

Artykuł 5

Wnioski o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych

1. Wniosek o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych może zostać złożony w celu wykrycia przestępstwa, zapobieżenia mu lub ścigania go, jeżeli istnieją oparte na faktach przesłanki pozwalające przypuszczać, że stosowne informacje i dane wywiadowcze są dostępne w innym państwie członkowskim. Wniosek zawiera te oparte na faktach przesłanki oraz wyjaśnia cel, w jakim są poszukiwane informacje lub dane wywiadowcze, a także związek między tym celem a osobą, której informacje lub dane wywiadowcze dotyczą.

2. Właściwy organ ścigania składający wniosek powstrzymuje się od żądania udostępnienia szerszego zakresu informacji lub danych wywiadowczych i od wyznaczania krótszych terminów, niż jest to konieczne do celu, w jakim złożono wniosek.

3. Wnioski o udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych zawierają co najmniej informacje określone w załączniku B.

Artykuł 6

Kanały komunikacji i język

1. Wymiana informacji lub danych wywiadowczych w ramach niniejszej decyzji ramowej może odbywać się przez wszelkie istniejące kanały wykorzystywane w międzynarodowej współpracy organów ścigania. Językiem używanym do sporządzenia wniosku i wymiany informacji jest język stosowany w obrębie użytego kanału komunikacji. Sporządzając deklarację zgodnie z art. 2 pkt a), państwa członkowskie przekazują również Sekretariatowi Generalnemu Rady szczegóły dotyczące punktów kontaktowych, do których można przysyłać wnioski w przypadkach pilnych. Szczegóły te mogą być zmieniane w dowolnym czasie. Sekretariat Generalny Rady zawiadamia państwa członkowskie i Komisję o otrzymanych deklaracjach.

2. Informacje lub dane wywiadowcze przekazywane są również do Europolu zgodnie z Konwencją sporządzoną na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o EUROPOLU) ⁽¹⁾ oraz do Eurojust zgodnie z decyzją Rady 2002/187/WSiSW z 28 lutego 2002 ustanawiającą Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością ⁽²⁾, w zakresie, w jakim wymiana ta odnosi się do przestępstw lub działalności przestępczej objętych ich mandatem.

(1) Dz.U. L 316 z 27.11.1995, str. 2. Konwencja ostatnio zmieniona protokołem sporządzonym na podstawie art. 43 ust. 1 Konwencji o Europolu (Dz.U. L 2 z 6.1.2004, str. 3).

(2) Dz.U. L 63 z 6.3.2002, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Rady 2003/659/WSiSW (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 44).

Artykuł 7

Spontaniczna wymiana informacji i danych wywiadowczych

1. Bez uszczerbku dla art. 10, właściwe organy ścigania udostępniają zainteresowanym właściwym organom ścigania z innych państw członkowskich, bez konieczności otrzymania wcześniejszego wniosku od nich, informacje i dane wywiadowcze w przypadkach, kiedy istnieją oparte na faktach przesłanki pozwalające przypuszczać, że takie informacje i dane wywiadowcze mogą pomóc w wykryciu przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, zapobieżeniu takim przestępstwom lub ich ściganiu. Sposoby prowadzenia takiej spontanicznej wymiany podlegają przepisom prawa krajowego państw członkowskich udostępniających informację.

2. Udostępniane informacje i dane wywiadowcze ogranicza się do zakresu, jaki uznany jest za właściwy i niezbędny do pomyślnego wykrycia przestępstwa lub działalności przestępczej, zapobieżenia im lub ich ścigania.

Artykuł 8

Ochrona danych

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, że ustalone przepisy dotyczące ochrony danych obowiązujące w chwili korzystania z kanałów komunikacji, o których mowa w art. 6 ust. 1, są stosowane również w ramach procedury wymiany informacji i danych wywiadowczych ustanowionej niniejszą decyzją ramową.

2. Wykorzystanie informacji i danych wywiadowczych, które były przedmiotem wymiany bezpośredniej lub dwustronnej w ramach niniejszej decyzji ramowej, podlega krajowym przepisom o ochronie danych w otrzymującym państwie członkowskim, w którym te informacje i dane wywiadowcze podlegają takim samym przepisom o ochronie danych, jak gdyby zostały uzyskane w otrzymującym państwie członkowskim. Dane osobowe przetwarzane w kontekście stosowania niniejszej decyzji ramowej podlegają ochronie zgodnie z Konwencją Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych oraz, w przypadku państw członkowskich, które ratyfikowały protokół dodatkowy do tej Konwencji z dnia 8 listopada 2001 r. dotyczący organów nadzorczych oraz ponadgranicznych przepływów danych, zgodnie z tym protokołem. W przypadku przetwarzania przez organy ścigania danych osobowych uzyskanych na mocy niniejszej decyzji ramowej należy również wziąć pod uwagę zasady zawarte w zaleceniu nr R(87) 15 Rady Europy w sprawie wykorzystania danych osobowych w sektorze policji.

3. Informacje i dane wywiadowcze udostępnione w ramach niniejszej decyzji ramowej mogą być wykorzystywane przez właściwe organy ścigania państwa członkowskiego, którym zostały udostępnione, wyłącznie do celów, w których zostały dostarczone zgodnie z niniejszą decyzją ramową, lub w celu zapobieżenia bezpośredniemu, poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego; ich przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia przekazującego państwa członkowskiego i z poszanowaniem prawa krajowego otrzymującego państwa członkowskiego. Zezwolenie takie może być udzielane w zakresie, w jakim zezwała na to ustawodawstwo krajowe przekazującego państwa członkowskiego.

4. Przy udostępnianiu informacji i danych wywiadowczych zgodnie z niniejszą decyzją ramową właściwy, organ ścigania udostępniający takie informacje i dane może, zgodnie ze swoim prawem krajowym, nałożyć warunki dotyczące ich wykorzystania przez otrzymujący je właściwy organ ścigania. Możliwe jest również nałożenie warunków na składanie sprawozdań z wyników dochodzenia karnego lub operacji wywiadowczej dotyczącej przestępstwa, w ramach których miała miejsce wymiana informacji i danych wywiadowczych. Warunki takie są wiążące dla otrzymującego właściwego organu ścigania, z wyjątkiem szczególnego przypadku, gdy prawo krajowe uchyla ograniczenia dotyczące wykorzystania danych i informacji w odniesieniu do organów sądowych, organów ustawodawczych lub jakichkolwiek niezależnych organów ustanowionych prawem i odpowiedzialnych za nadzorowanie właściwych organów ochrony porządku publicznego. W takich przypadkach, informacje i dane wywiadowcze mogą zostać wykorzystane wyłącznie po uprzedniej konsultacji z przekazującym państwem członkowskim, którego interesy i opinie muszą zostać uwzględnione w możliwie największym stopniu. Przekazujące państwo członkowskie może, w szczególnych przypadkach, wystąpić do otrzymującego państwa członkowskiego z wnioskiem o udzielenie informacji o sposobie wykorzystania i dalszego przetwarzania przekazanych informacji i danych wywiadowczych.

Artykuł 9

Poufność

Właściwe organy ścigania uwzględniają w należyty sposób, w każdym przypadku wymiany informacji lub danych wywiadowczych, wymogi związane z tajemnicą dochodzenia. W tym celu właściwe organy ścigania, zgodnie z ich prawem krajowym, gwarantują zachowanie poufności wszelkich udostępnianych informacji i danych wywiadowczych określonych jako poufne.

Artykuł 10

Przyczyny odmowy udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 3 ust. 3, właściwy organ ścigania może odmówić udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych jedynie w przypadku istnienia opartych na faktach przesłanek pozwalających przypuszczać, że udostępnienie tych informacji lub danych wywiadowczych:

a) mogłoby zaszkodzić istotnym interesom bezpieczeństwa narodowego państwa członkowskiego, do którego skierowany jest wniosek,

lub

b) mogłoby zagrozić powodzeniu trwającego dochodzenia karnego lub operacji wywiadowczej dotyczącej przestępstwa lub bezpieczeństwu osób,

lub

c) byłyby wyraźnie nieproporcjonalne lub nieistotne z punktu widzenia celów, w których wniosek został złożony.

2. W przypadkach, gdy wniosek dotyczy przestępstwa zagrożonego w prawie państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, karą pozbawienia wolności na okres nie dłuższy niż jeden rok, właściwy organ ścigania może odmówić udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wniosek.

3. Właściwy organ ścigania odmawia udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych, jeżeli właściwy organ sądowy nie zezwolił na dostęp i wymianę informacji, których dotyczy wniosek, zgodnie z art. 3 ust. 4.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 11

Wprowadzenie w życie

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zastosowania się do przepisów niniejszej decyzji ramowej do 19 grudnia 2006.

2. Państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady i Komisji tekst przepisów przenoszących do ich prawa krajowego zobowiązania nałożone na nie na mocy niniejszej decyzji ramowej. Na podstawie tych i innych informacji dostarczonych na wezwanie przez państwa członkowskie, Komisja przekaże Radzie do 19 grudnia 2006, sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej decyzji ramowej. Rada, do 19 grudnia 2006, oceni zakres, w jakim państwa członkowskie zastosowały się do przepisów niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 12

Stosunek do innych instrumentów

1. Przepisy art. 39 ust. 1, 2 i 3 i art. 46 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen⁽¹⁾, w zakresie, w jakim odnoszą się do wymiany informacji i danych wywiadowczych w celu prowadzenia dochodzeń karnych lub operacji wywiadowczych w sprawie przestępstw w rozumieniu niniejszej decyzji ramowej, zastępuje się przepisami niniejszej decyzji ramowej.

2. Niniejszym uchyla się decyzje Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie transgranicznej współpracy policji w dziedzinie zapobiegania i wykrywania przestępczości (SCH/Com-ex (98) 51 rev 3)⁽²⁾ oraz decyzję Komitetu Wykonawczego Schengen z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie poprawy współpracy policji w dziedzinie zapobiegania i wykrywania przestępstw (SCH/Com-ex (99) 18)⁽³⁾.

3. Państwa członkowskie mogą nadal stosować dwustronne i wielostronne umowy lub uzgodnienia obowiązujące w momencie przyjęcia niniejszej decyzji ramowej w takim zakresie, w jakim te umowy lub uzgodnienia umożliwiają zwiększanie zakresu celów niniejszej decyzji ramowej oraz są pomocne w dalszym upraszczaniu lub ułatwianiu procedur wymiany informacji i danych wywiadowczych wchodzących w zakres niniejszej decyzji ramowej.

4. Państwa członkowskie mogą zawierać lub wprowadzać w życie dwustronne lub wielostronne umowy lub uzgodnienia po wejściu w życie niniejszej decyzji ramowej w takim zakresie, w jakim te umowy lub uzgodnienia umożliwiają zwiększanie zakresu celów niniejszej decyzji ramowej oraz są pomocne w dalszym upraszczaniu lub ułatwianiu procedur wymiany informacji i danych wywiadowczych wchodzących w zakres niniejszej decyzji ramowej.

5. Umowy i uzgodnienia, o których mowa w ust. 3 i 4, nie mogą w żadnym przypadku wpływać na stosunki z państwami członkowskimi, które nie są ich stronami.

(1) Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 19. Konwencja ostatnio zmieniona Rozporządzeniem (WE) 1160/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 18).

(2) Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 407.

(3) Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 421.

6. Państwa członkowskie, nie później niż 19 grudnia 2006, informują Radę i Komisję o istniejących umowach i uzgodnieniach, o których mowa w ust. 3 i które zamierzają nadal stosować.

7. Państwa członkowskie informują również Radę i Komisję o każdej nowej umowie lub uzgodnieniu, o których mowa w ust. 4, w ciągu trzech miesięcy od ich podpisania lub, w przypadku tych instrumentów, które były już podpisane przed przyjęciem niniejszej decyzji ramowej, o ich wejściu w życie.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z następnym dniem po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w 18 grudnia 2006 r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący
J.-E. ENESTAM*

ZAŁĄCZNIK A

WYMIANA INFORMACJI ZGODNIE Z DECYZJĄ RAMOWĄ RADY 2006/960/WSISW FORMULARZ DO STOSOWANIA PRZEZ PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE, DO KTÓREGO ZWRÓCONO SIĘ Z WNIOSEM, W PRZYPADKU PRZEKAZANIA INFORMACJI/OPÓŹNIENIA/ODMOWY

Niniejszego formularza używa się w celu przekazania informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wniosek, informowania organu składającego wniosek o niemożności dotrzymania zwykłego terminu, o konieczności przekazania wniosku do organu sądowego z prośbą o wydanie upoważnienia lub o odmowie przekazania informacji.

Niniejszy formularz może zostać wykorzystany więcej niż raz podczas trwania procedury (np. jeżeli wniosek musi najpierw zostać przekazany organowi sądowemu, zaś później okazuje się, że odmówiono jego wykonania).

Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem (nazwa, adres, telefon, faks, e-mail, państwo członkowskie)	
Szczegółowe informacje dotyczące podmiotu obsługującego (fakultatywne):	
Numer referencyjny niniejszej odpowiedzi	
Data i numer referencyjny poprzedniej odpowiedzi	
Odpowiedź skierowana do następującego organu składającego wniosek	
Data i godzina złożenia wniosku	
Numer referencyjny wniosku	

Zwykły termin zgodnie z art. 4 decyzji ramowej 2006/960/WSISW wynosi	
Przestępstwo podlega art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW	Wymaga pilnego rozpatrzenia → ☐ 8 godzin
/ informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania w państwie członkowskim, do którego został skierowany wniosek.	Nie wymaga pilnego rozpatrzenia → ☐ 1 tydzień
Pozostałe przypadki	→ ☐ 14 dni

Informacje przekazane zgodnie z decyzją ramową 2006/960/WSISW: Przekazane informacje i dane wywiadowcze
<p>1. Wykorzystanie przekazanych informacji lub danych wywiadowczych</p> <p>☐ mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów, w których zostały dostarczone, lub w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego;</p> <p>☐ zezwala się wykorzystać również do innych celów, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków (fakultatywne):</p>
<p>2. Wiarygodność źródła informacji</p> <p>☐ wiarygodne</p> <p>☐ raczej wiarygodne</p> <p>☐ niewiarygodne</p> <p>☐ niemożliwe do oceny</p>
<p>3. Dokładność informacji lub danych wywiadowczych</p> <p>☐ pewne</p> <p>☐ ustalone przez źródło</p> <p>☐ pogłoski - potwierdzone</p> <p>☐ pogłoski - niepotwierdzone</p>

<p>4. Wyniki dochodzenia lub operacji wywiadowczej, podczas których doszło do wymiany informacji, należy przekazać organowi przesyłającemu.</p> <p>☐ tak ☐ nie</p>
<p>5. W przypadku spontanicznej wymiany, przyczyny, dla których uznano, że informacje lub dane wywiadowcze mogłyby pomóc w wykryciu przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, w zapobieganiu tym przestępstwom lub w dochodzeniu:</p>

<p>OPÓŹNIENIE - niemożliwe jest udzielenie odpowiedzi w zwykłym terminie zgodnie z art. 4 decyzji ramowej 2006/960/WSiSW</p>
<p>Informacja lub dane wywiadowcze nie mogą być przekazane w wyznaczonym terminie z następującego powodu.....</p> <p>Jest prawdopodobne, że odpowiedź zostanie udzielona w ciągu:</p> <p>☐ 1 dnia ☐ 2 dni ☐ 3 dni ☐ tygodni(a) ☐ 1 miesiąca</p> <p>☐ Zwrócono się o upoważnienie do organu sądowego. Przewidywany czas trwania procedury prowadzącej do wydania/odmowy upoważnienia wynosi tygodni.</p>

<p>ODMOWA - Informacja lub dane wywiadowcze ☐ nie mogły być dostarczone i wymagane na szczeblu krajowym lub ☐ nie mogą być dostarczone z jednego lub więcej poniższych powodów:</p>
<p>A - Przyczyna związana z nadzorem sądowym, który uniemożliwia przekazanie lub wymaga zastosowania wzajemnej pomocy prawnej</p> <p>☐ właściwy organ sądowy nie wydał upoważnienia do dostępu i wymiany informacji lub danych wywiadowczych</p> <p>☐ informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, zostały uprzednio uzyskane poprzez zastosowanie środków przymusu i ich przekazanie jest niedozwolone zgodnie z prawem krajowym</p> <p>☐ informacje lub dane wywiadowcze nie znajdują się w posiadaniu</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ organów ścigania; lub ▪ organów publicznych lub podmiotów prywatnych w sposób, który umożliwia organom ścigania dostęp do nich bez stosowania środków przymusu <p>☐ B - przekazanie informacji lub danych wywiadowczych, których dotyczy wniosek, mogłoby zagrozić istotnym interesom bezpieczeństwa narodowego lub powodzeniu trwającego dochodzenia karnego, operacji wywiadowczej lub bezpieczeństwu osób, lub byłoby w wyraźny sposób nieproporcjonalne lub bez znaczenia dla celów, dla jakich wnioskowano o ich przekazanie.</p> <p>W przypadkach A lub B należy przestawić, o ile uznano to za konieczne, dodatkowe informacje lub przyczyny odmowy (fakultatywne):</p>
<p>☐ D - Organ, do którego zwrócono się z wnioskiem, podjął decyzję o odmowie wykonania, gdyż zgodnie z prawem państwa członkowskiego, do którego został skierowany wniosek, wniosek dotyczy następującego przestępstwa (należy określić charakter przestępstwa i jego skutki prawne), które pociąga za sobą karę pozbawienia wolności na okres do 1 roku.</p>
<p>☐ E - informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, nie są dostępne</p>
<p>☐ F - informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, zostały uzyskane od innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego i podlegają zasadzie szczególności, zaś państwo członkowskie lub państwo trzecie, które je udostępniło, nie wyraziło zgody na dalsze przekazanie tych informacji lub danych wywiadowczych.</p>

ZAŁĄCZNIK B

WYMIANA INFORMACJI ZGODNIE Z DECYZJĄ RAMOWĄ RADY 2006/960/WSISW FORMULARZ WNIOSKU
O UDOSTĘPNIENIE INFORMACJI I DANYCH WYWIADOWCZYCH DO STOSOWANIA PRZEZ PAŃSTWO
CZŁONKOWSKIE SKŁADAJĄCE WNIOSZEK

Niniejszy formularz stosuje się przy składaniu wniosku o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych zgodnie z decyzją ramową 2006/960/WSISW.

I – Dane administracyjne

Organ składający wniosek (nazwa, adres, telefon, faks, e-mail, państwo członkowskie)	
Szczegółowe informacje dotyczące podmiotu obsługującego (fakultatywne):	
Zwraca się do następującego państwa członkowskiego:	
Data i godzina złożenia niniejszego wniosku:	
Numer referencyjny wniosku:	

Poprzednie wnioski

Jest to pierwszy wniosek w tej sprawie

Jest to kolejny wniosek w tej samej sprawie

Poprzedni(e) wniosek(wnioski)

Odpowiedź(odpowiedzi)

	Data	Numer referencyjny (w państwie członkowskim składającym wniosek)	Data	Numer referencyjny (w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek)
1.				
2.				
3.				
4.				

Jeżeli wniosek został skierowany do więcej niż jednego organu w państwie członkowskim, do którego został złożony wniosek, proszę podać, jakich użyto kanałów:

Europejskie jednostki narodowe (ENU)/Oficer łącznikowy Europolu

Do wiadomości
 Do wykonania

Interpol NCB

Do wiadomości
 Do wykonania

Sirene

Do wiadomości
 Do wykonania

Oficer łącznikowy

Do wiadomości
 Do wykonania

Inne (jakie?):

Do wiadomości
 Do wykonania

Jeżeli ten sam wniosek przesłano do innych państw członkowskich, proszę podać to(te) państwo(-a) członkowskie oraz jakich użyto kanałów (fakultatywne)

--

II – Terminy

Przypomnienie: terminy zgodnie z art. 4 decyzji ramowej 2006/960/WSiSW

A – Przesłanie podlega art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW

i

informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wnioski, są przechowywane w bazie danych bezpośrednio dostępnej dla organu ścigania

→ Wniosek wymaga pilnego rozpatrzenia → Termin: 8 godzin z możliwością przedłużenia

→ Wniosek nie wymaga pilnego rozpatrzenia → Termin: 1 tydzień

B - Inne przypadki: Termin: 14 dni

☐ WYMAGA pilnego rozpatrzenia
☐ NIE WYMAGA PILNEGO ROZPATRZENIA
Podstawa do pilnego rozpatrzenia (np. podejrzani są przetrzymywani w areszcie, sprawa musi znaleźć się w sądzie przed konkretną datą):
Informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wnioski

RODZAJ PRZESTĘPSTW(A) LUB DZIAŁALNOŚCI PRZESTĘPCZEJ(-YCH) STANOWIĄCYCH PRZEDMIOT DOCHODZENIA
Opis okoliczności, w jakich zostało(-y) popełnione przestępstwo(-a), w tym czas, miejsce i stopień uczestnictwa w przestępstwie(-ach) osoby, której dotyczy wnioski o udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych:

Charakter przestępstw(a)

A - zastosowanie art. 4 ust. 1 lub 3 decyzji ramowej 2006/960/WSiSW

A.1. Przestępstwo podlega w państwie członkowskim składającym wniosek karze pozbawienia wolności na maksymalny okres nie krótszy niż trzy lata

ORAZ

A.2. Przestępstwo stanowi jedno lub kilka spośród następujących czynów:

☐ udział w organizacji przestępczej	☐ pranie dochodów z przestępstwa
☐ terroryzm	☐ fałszowanie pieniędzy, w tym euro
☐ handel ludźmi	☐ cyberprzestępczość
☐ seksualne wykorzystywanie dzieci i pornografia dziecięca	☐ przestępstwa przeciwko środowisku naturalnemu, w tym nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt i roślin oraz ich odmianami
☐ nielegalny obrót środkami odurzającymi i psychotropowymi	☐ udzielanie pomocy w nielegalnym przekroczeniu granicy lub pobycie
☐ nielegalny obrót bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi	☐ zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu
☐ korupcja	☐ nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi
☐ oszustwa, w tym oszustwa na szkodę interesów finansowych Wspólnot Europejskich w rozumieniu Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich	☐ uprowadzenie osoby, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników
☐ kradzież w formie zorganizowanej rozbój z użyciem broni	☐ rasizm i ksenofobia
☐ nielegalny obrót dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki	☐ nielegalny obrót materiałami jądrowymi i radioaktywnymi
☐ sprzeniewierzenie cudzego mienia	☐ obrót kradzionymi pojazdami
☐ wymuszenie rozbójnicze	☐ zgwałcenie
☐ podrabianie i piractwo produktów	☐ podpalenie
☐ fałszowanie dokumentów urzędowych i obrót takimi dokumentami	☐ przestępstwa należące do właściwości Międzynarodowego Trybunału Karnego
☐ fałszowanie środków płatniczych	☐ porwanie statku wodnego lub powietrznego
☐ nielegalny obrót hormonami i innymi substancjami wzrostu	☐ sabotaż

→ Z tego powodu przestępstwo podlega art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW. Odnośnie do terminów udzielenia odpowiedzi na niniejszy wniosek stosuje się art. 4 ust. 1 (przypadki pilne) oraz art. 4 ust. 3 (przypadki niewymagające pilnego rozpatrzenia) decyzji ramowej 2006/960/WSiSW

- B - przestępstwo(-a) nie zostało(-y) ujęte w A.
W tym przypadku należy podać opis przestępstw(a):

Cel, w jakim składa się wniosek o udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych**Związek pomiędzy celem, w jakim składa się wniosek o udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych, a osobą, której one dotyczą****Tożsamość(ci) (o ile jest(sa) znana(-e)) osoby/osób, w sprawie której(-ych) prowadzone jest dochodzenie karne lub operacja wywiadowcza dotycząca przestępstwa, będące podstawą wniosku o udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych****Przyczyny pozwalające przypuszczać, że informacje lub dane wywiadowcze, których dotyczy wniosek, znajdują się w państwie członkowskim, do którego zwrócono się z wnioskiem****Ograniczenia dotyczące wykorzystania informacji zawartej w niniejszym wniosku do celów innych niż te, dla jakich zostały dostarczone lub w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego**

- zezwolenie na wykorzystanie udzielone
 zezwolenie na wykorzystanie udzielone, ale nie podawać źródła informacji
 nie wykorzystywać bez upoważnienia udzielonego przez źródło informacji
 nie wykorzystywać